

MAJORNAS IDROTTSKLUBB

1916—1941

Redaktionskommitté:
*Filip Ekberg, Artur Niklasson,
Erik Nordgren.*

VÅRA FÖREGÅNGARE

Den nuvarande Majornas Idrotts Klubb med ett kvartssekel på nacken är ingalunda den första idrottsförening, som burit stadsdelens namn. Det har ju alltid varit fläkt över pojarna utifrån Majorna, och hederstiteln "gammal majpojke" smäller väl i många ögon högre än såväl synliga ordnar och utmärkelser som gods och gull. Det var därför naturligt, att idrotten redan kort efter sitt genombrott i slutet av förra seklet skulle få hängivna utövare bland majborna. Många av dessa utövade dock idrott i föreningar, som icke hade anknytning till stadsdelen Majorna.

Så tidigt som år 1888 bildades emellertid *Majornas Gymnastikförenings Idrottsklubb* (MGI), som ägde bestånd till år 1897. Idrottsmän från såväl denna klubb som Majornas Gymnastikskällskap deltog med framgång i de första allmänna idrottstävlingarna i Göteborg, anordnade av Örgryte IS i Balders Hage år 1891, där löpare från MGI togo såväl första som andra pris i löpning en engelsk mil med segrartiden 5.27 1/5. Även i brottning hade MGI goda representanter. I en inofficiell rekordtabell från den tiden finna vi t. o. m. namnet *J. Bengtsson*, MGI, som svensk rekordinnehavare i spjutkastning, vänsterkast (!) med 29.20. Nämnde Bengtsson segrade i flera spjutävlingar med höger och vänster hand sammanlagt, vilket ju då var den vanliga tävlingsformen.

Idrottslivet var ej organiserat som nu. Ledare och idrottsmän hade inga erfarenheter att bygga på utan fingo söka sig fram bäst de kunde. Samarbetetsviljan mellan de olika lägren var emellertid stor och tog sig bl. a. uttryck i månatliga sammankomster fr. o. m. vintern 1893 mellan representanter för stadens trenne "fria" idrottsföreningar, Idrottssällskapet "LS" (Lyckans Soldater), ÖIS och Majornas Gymnastikförenings Idrottsklubb. Även aktiva idrottsmän deltog i dessa diskussionsaftnar för dryftande av regler och teknik i olika idrottsgrenar.

MIK:s föregångare var en livaktig pionjärklubb. I klubbävlingar i augusti 1893 i Slotsskogen deltog över 20 medlemmar, bland dem *Erik Lemming*, som vann andra pris i spjutkastning mot tavla. Detta synes vara första gången denne senare så dominerande idrottsgestalt figurerat i en prislista.

Framstående MGI-medlemmar voro *E. Bergström*, som vann stavhopp vid ÖIS' tävlingar 1893, och *John Johansson* med flera segrar på 1500 m och en engelsk mil på sin meritlista. Inte bara

spänstiga och uthålliga utan även kraftiga pojkar fanns det i Majorna. I varje fall halade Majornas Gymnastikförening in Arbetarnas Gymnastiksällskap i dragkamp vid tävlingar på Exercisheden 1894.

Ut till landet, ut till fåglarna drogo klubbmedlemmarna under vackra söndagar. Vid ett tillfälle samlades man vid Stora Teatern för promenad förbi Råda till Landvetter och åter till staden. Konditionen var det tydligen inget fel på, ty ansträngningen hindrade icke deltagarna att på kvällen samlas i Slottsskogen för att vid en liten bägare diskutera dagens upplevelser.

MGI tillhörde de föreningar, som 1895 voro med om att i Göteborg bilda Svenska Idrottsförbundet, men därefter gick klubben snabbt tillbaka.

Majornas Gymnastikförenings övningar höllos i Majornas 5-klassiga läroverks (nuvarande Djurgårdsskolans) gymnastiksal, d. v. s. samma lokal, i vilken MIK:s första gymnastikövningar längre fram i tiden skulle komma att hållas. Flera lyckade gymnastikuppvisningar anordnades i övningslokalen.

År 1896 bildades *Majornas Idrott-Sällskap*, som i februari 1897 framträdde med en uppvisning i Majornas Allmänna Läroverks gymnastiksal, varpå följde tävlingar i viktlyftning, gymnastik i romerska ringar och brottning. Referatet i den tidens göteborgska idrottstidning "Start" slutade:

"Vi önska sällskapet all framgång och hoppas det må uppfylla ett länge känt behov av en levnadsfrisk idrottsklubb i denna vår folkerika förstad."

Även MIS hade goda idrottsmän. Vid tävlingar i Alingsås 1897 vann *Gustaf Svensson* 1500 m, och *Gustaf Larsson* blev 2:a kula, diskus och slägga. Följande år blev *Gustaf Larsson* 3:a i släggkastning vid Svenska Mästerskapen med 26.95 samt dessutom 2:a i brottning. *Gustaf Larsson*, kallad "Basso", var även Göteborgs bästa viktlyftare. Intresset för kraftsporten var stort, och t. o. m. boxning demonstrerades vid en av sällskapets uppvisningar.

MIS hade mycket goda juniorer, om man får tro följande referat i "Start" år 1898:

"Majornas Idrott-Sällskap hade söndagen den 3 juli juniortävlingar å sin idrottsplats vid Klippan. Denna, en f. d. brädgård med minnesrika byggnader från Ostindiska kompaniets dagar, är ganska bra, synnerligast om den blefve lite bättre planerad. Platsen har ett friskt läge, ty vid dess vestra sida kämpa hafvets och Göta elfs vågor med hvar andra, och för att deltagarne i hastighetslöpning ej

skulle efter målets passerande taga sig ett kallbad, fingo vakter uppställas, som med öppen famn mottaga de täflande. Till täflingarne hade samtliga Göteborgs klubbarnes medlemmar under 18 år blifvit inbjudna. Men då M. I. S. synes sjelfva hafva de bästa idrottsmännen under denna åldersgräns hade ej många hörsammat inbjudningen."

Klubbens mångsidigaste idrottsman med klubbmästerskap i såväl löpningar som hopp och kast var *Sven Brisman*, den sedermera så berömde professorn och nationalekonomen *Gustaf Svensson*, som senare grundade en i Majorna välkänd kemikalieaffär, var en av Göteborgs toppmän i gång.

MIS' ordförande, *Henning Svensson*, vann flera pris i viktlyftning. Det kan vara av kulturhistoriskt intresse, att han icke vågade tävla under sitt verkliga namn av fruktan för sin chefs missnöje. Denne ogillade liksom så många andra på den tiden allt vad idrott hette, och *Henning Svensson* måste för honom förneka, att det var han, som var ordförande i MIS och tog pris på tävlingar. Han skulle ha riskerat avsked annars.

Herbert May hette en av MIS' bästa idrottsmän med egendommiga specialgrenar. Han vann flera brottningssegrar men var därjämte god uthållighetslöpare och vann såväl 1500-meterslopp som Kungsbackaloppet 1899 (Kungsbacka—Slottsskogen) med tiden 2.32.10 3/5. Till följd av denna seger anordnade MIS Kungsbackaloppet år 1900. Arrangörerna voro nog oartiga att även nu springa till sig segern, nämligen genom *H. Norring* på 2.29.44 4/5 med klubbkamraterna *H. May* på tredje och *G. Möllerstedt* på fjärde plats. Målet var även nu förlagt till Slottsskogens södra port.

Bland majföreningar under åren närmast sekelskiftet må till sist endast nämnas Majornas Sportvänner, som anordnade klubbtävlingar i brottning, Djurgårdens Atlet- och Idrottsklubb, som sysslade med fri idrott, och Kustens IS, som anordnade juniortävlingar i fri idrott, tyngdlyftning och brottning.

Fotboll synes icke ha fått grepp om majpojkarne förrän ganska sent. År 1899 utövades spelet för första gången i MIS, men det var ett fotbollsspel av primitivaste slag. Intressant är följande klipp ur en berättelse om ÖIS' verksamhet 1902:

"För att uppöva mindre skickliga spelare anordnades fotbollsmatcher för laget II, som inbjöd stadens klubbar, och deltog här i Majornas Idrott-Sällskaps lag. ÖIS II laget segrade med 17 goals mot 3 i 6 matcher."

Längre fram i tiden skulle även det nuvarande MIK:s debut-

match komma att spelas mot ett "ÖIS II lag" (juniorlag), denna gång dock med seger för Majorna.

År 1907 bildades en specialklubb för fotboll, Majornas Fotbolls-Förening, där MIK:s värderade fotbollsledare, framlidne *Einar Agerström*, spelade högerinner. MFF fick icke någon större livaktighet, och så närma vi oss tiden för

MIK:s inträde på arenan.

MIK:s (dåvarande Djurgårdens IK) STYRELSE 1916

Frank Åkerström
ordf.

Gustaf Lundh
sekr.

Harry Holmstedt
kassör

MAJORNAS IDROTTSKLUBB

1916-1941

Mitt under brinnande världskrig, vilket omintetgjorde olympiaden i Berlin 1916, var det Sveriges folk förunnat att få ägna sig åt fredliga idrottslekar. Intresset för idrott bland vårt folk hade fått en kraftig sporre genom Sveriges framgångar i Stockholmsolympiaden 1912. År för år samlades allt större skaror under idrottens fanor, och som en produkt av denna mäktiga våg av idrottsintresse kan man betrakta *Majornas Idrotts Klubb*.

Sommaren 1913 samlades ett gäng unga majpojkar till tävlingar i allmän idrott i en liten förening med namnet IK Star. Stommen i denna lilla pojkförening utgjordes av *Gustaf Lundh*, *Harry Holmstedt* och *E. Holmquist*. Året därpå finna vi dessa pojkar i IS Ready, som hade ett 25-tal medlemmar. Ready's styrelseledamöter *Arvid Carlsson*, *Gustaf Lundh* och *Frank Åkerström* voro med bland de 14 ynglingar, som den 8 augusti 1916 på Café West City vid Nordhemsgatan bildade den nuvarande klubben. Namnet fastställdes först till Djurgårdens IK men måste vid inträdet i Riksidrottsförbundet följande år ändras. Djurgårdens IF i Stockholm hade sedan länge gjort sitt namn alltför känt och aktat för att en liten nybildad landsortsklubb skulle få lägga sig till med samma namn. Ett bibehållande av namnet skulle för övrigt längre fram i tiden ha fått den konsekvensen, att Djurgårdens IF, Stockholm, och Djurgårdens IK, Göteborg, fått mötas i allsvensk handboll, och det hade kanske blivit litet invecklat för den mångtusenhövdade svenska tipparskaran.

Det nya namnet, Majornas Idrotts Klubb, som fastställdes vid sammanträde den 1 augusti 1917, blev lyckat med tanke på såväl traditionerna från 1890-talet som den stora betydelse för stadsdelens idrott den sedermera så mångsidiga klubben skulle komma att få. Klubben har väl under årens lopp till en del förlorat sin karaktär av ren stadsdelsklubb, vilket ju endast är en följd av dess kraftiga utveckling, som i detta hänseende kan jämföras med Örgryte IS', detta sagt utan tanke på någon jämförelse med detta sällskap i övrigt. Sin förankring ute i Majorna har MIK dock aldrig släppt. Tvärtom söka sig exempelvis elever vid Majornas Högre Allmänna Läroverk (gamla Västra Real) i ökat antal till

idrottsklubben med samma stadsdelsnamn som "plugget", och i publikramen kring handbolls- och fotbollsspelarnas hemmamatcher ingår, trots det publikintresse klubben kan glädja sig åt bland Göteborgs allmänhet i stort, ett starkt inslag av patriotiska majbor.

Redan från början fick klubben vind i seglen och fäste uppmärksamheten på sig för ett

VACKERT FOTBOLLSSPEL.

Gustaf Lundh och *Oscar Kernell*, som i många år skötte sekreterare- och kassörsposterna, arbetade oförtröttligt på klubbens utveckling. Kernell var själv snabb vänsterytter i laget, och Lundh följde med aldrig slappnande intresse matcherna och utdelade ros och ris åt spelarna. Hans referat och kritik av matcherna äro verkliga pärlor. Några av hans meningar må räddas undan glömskans djup såsom varande typiska för vår förste sekreterares syn på tingen. De flesta äga giltighet än i dag. Så här låter det:

"Det är riktigt, pojkar, ligg i som Ni börjat, men inte något rått spel, utan välberäknat, sansat, lugnt och behärskat, så blir MIK:s elva säkerligen med tiden ett populärt lag."

"De, som här ej blivit omnämnda, kunna trösta sig med att de spelade normalt, d. v. s. hellre något sämre än vanligt."

"En spelare skall uppträda tyst och korrekt såväl på plan som utom (allra helst om han är från Majorna) och tänka på att han är bevakad av hundratals åskådares ögon, som förlöjliga honom, emedan de ej äro invigda i rätta förhållandena."

"Det är allom bekant, att vi leva i såpbristens dagar, men det finns väl surrogat att tillgå. Jag menar, att en hel del hrr fotbollsspelare behöva vaska sina byxor, emedan det vita har en viss benägenhet att efter en tids intim samvaro med moder jord övergå till nattsvart."

Redan från början insåg klubbledningen

GYMNASTIKENS BETYDELSE

för att bibehålla pojkarnas kondition över vintervilan. Följande maning från Lundh kunna vi också fortfarande taga ad notam:

"Det skulle vara särdeles glädjande, om alla våra fotbollsspelare toge förnuftet till fånga och deltog i Lingförbundets gymnastikövningar. Dessa övningar äro ej till för att frambringa några överdängare, utan är blott och bart så kal-

lad motionsgymnastik. Det är ett obestridligt faktum, att gymnastik är oumbärlig för fotbollsspelarens välbefinnande. Den stärker kroppen både fysiskt och moraliskt. Allra helst nu, då vintern är i antågande och allt fotbollsspel utomhus är omöjligt, bör det vara varje spelares plikt att genom att bedriva gymnastik så sköta sin kropp, att han, då våren stundar, är i ordentlig kondition att jämte sina kamrater ånyo upptaga kampen på fotbollsältet. Besluta Eder således för att gymnastisera och mjuka upp de stela lederna."

Huru ofta ha icke under årens lopp liknande meningar från styrelsen riktats till klubbens idrottsmän? I regel har också gymnastikintresset varit såpass stort, att klubben kunnat ställa en mer

STYRELSEN 1921

Sittande: Oscar Kernell, kassör; John Svensson, ordf.; Gustaf Lundh, sekr.
Stående: Arvid Carlsson, vice sekr.; Gösta Bergquist, vice ordf.;
Einar Agerström, suppl.

eller mindre manstark trupp på ledet varje vinter. Gymnastik-övningarna hölls under de första åren i Djurgårdsskolans gymnastiksal men flyttades i början av 1920-talet över till Västra Reals rymliga gymnastiksal, som bjöd god plats även för idrotts- och bollträning. Att denna ibland kunde ske på gymnastikens bekostnad, visar följande utdrag ur Fotbollssektionens årsmötesprotokoll 1923:

"Herr David Andersson uppmanade spelarna att mera delta i gymnastiken och ej så mycket kicka med bollen i gymnastiklokalen.

I samband härmed uttryckte Hr I. Branting som sin mening, att 1:sta lagets spelare behålla bollen för sig själva, så att andra lagets spelare ej få vara med."

Så kunde det låta, men våra instruktörer sågo nog i allmänhet till, att gymnastiken fick sitt.

Gymnastiksalens inventarier kunde ibland få stifta en något omild bekantskap med läderkulan, men sådant ordnades alltid till belåtenhet. I ett mötesprotokoll läses t. ex.:

"Ordföranden rapporterade, att den sönderslagna Lingbysten i Västra Reals gymnastiksal nu ersatts, mest tack vare vår nitiske skattmästare, Hr Kernell, och att vederbörande blivit mycket förtjusta över densamma."

Från början hade en del medlemmar, kanske framför allt de första styrelseledamöterna, en viss klockarkärlek till

ALLMAN IDROTT.

Riktig fart på idrotten blev det först i och med att den lille knubbiga Gösta Bergquist fick upp ögonen för sina sprinter-anlag och därmed också ett brinnande intresse för friidrotten. Hans framgångar sporrade kamraterna, och sedan det visat sig, att såväl ordföranden Åkerström som kassören och vänsteryttern Kernell ägde icke oävna snabblopartalanger, kunde klubben ställa ett rätt gott stafettlag på 4×100 m på benen. Det dröjde emellertid icke länge, förrän samröret mellan fotboll och fri idrott vållade olägenheter. Följande utdrag ur ett matchreferat är värtaligt:

"Åkerströms plötsliga försvinnande under andra halvleken verkade komiskt. Enligt förljudande skulle han yttrat något om illamående, då han avlägsnade sig. Att som motgift till detta illamående delta i stafettloppet en timma senare, bådär ej något gott. Åkerström, som har förtroendet att vara klubbens ordförande, skall tänka på att föregå med gott exempel."

I augusti 1918 utsågs ett fotbolls- och ett idrottsutskott för att tillvarata de speciella idrotternas intressen. Olyckligtvis blev hela fotbollsutskottet inkallat i kronans tjänst, vilket inverkade menligt på arbetet för fotbollen. Missnöje uppstod bland spelarna, men då ingrep Lundh enande och ledande samt föreslog, att medlemmarna finge välja mellan att tävla i antingen fri idrott eller fotboll. Hans skrivelse till sina klubbkamrater härom slutade med följande vädjan:

STYRELSEN 1926

Sittande: Oscar Kernell, kassör; John Svensson, ordf.; Einar Agerström, sek.
Stående: Harald Liljequist, suppl.; Artur Niklasson, suppl.; Agne Blomgren,
vice sek.; Einar Ljungberg, suppl.; Wathier Molander, suppl.;
Gustaf Fuhrman, vice ordf.

"Låt oss först och främst tänka på klubbens bästa, stäl-
lande egna fördelar i bakgrunden, och besluta oss för att ge-
mensamt arbeta för klubbens framgång samt komma ihåg,
vad vi lovade varandra den 8 aug. 1916, låtande det vara en
bedersplikt att ej övergiva vår klubb för vad struntsaks skull
som helst, utan på det noggrannaste taga i övervägande alla
ärenden, som röra oss alla gemensamt. När alla dessa syn-
punkter lämnat negativt resultat, först då har man anledning
att övergiva sin klubb och sina kamrater inom denna för att
ingå i en annan, som i dessa hänseenden blivit bättre lottad!"

Härefter trivdes fotboll och friidrott sida vid sida. Utvecklingen
gick emellertid snabbt, och det blev allt tydligare, att fristående
sektioner för de olika idrotterna skulle främja arbetet. I slutet av
år 1921 framlade Einar Agerström förslag härom, och från och
med 1922 var klubben uppdelad i ekonomiskt fristående fotbolls-
och idrottssektioner.

FOTBOLLSTRÄNINGEN

försiggick under de första åren på Karl Johans torgs steniga plan
(populärt kallad "Torget"). Det var inget fel på den spelglädje,
som här utvecklades under såväl träning som matcher. Planen ha-
de klubben gratis, fränsett ersättning för en och annan krossad ruta
i husen utmed Amiralitetsgatan. När så småningom Västra Real
fick användas för omklädnig, ansågo sig spelarna ha fått det
storartat.

FRIIDROTSMÄNNEN

hade det också mycket primitivt ordnat. Träning och klubbtäv-
lingar höllos ute vid Margretebergsfältet. I den mån detta var fritt
från tamburin- och slungbollsspelande ungdom var det en bra kast-
bana. Hoppgröpar grävdes på ridbanan mellan fältet och Skytte-
skogen. Löparna sprungo omkring i skogen, och på Högsbovägen
försökte pojarna klå varandra i medeldistanslöpning. "Skyttesko-
gen runt" var en fin löpsträcka, i sin helhet bestående av en mjuk
ridbana. För kortare lopp fick lekfältets gräsbana duga. Det blev
väl si och så ibland med uppmätning av distanser, och det väckte
därför ingen sensation, då Bergquist vid en klubbtävling fick tiden
10.2 på "100 m".

Här ute gjorde klubbens första junioravdelning sina lärospån
under Bergquists entusiasmerande ledning.

Frågan om medlemsblad har då och då dykt upp i MIK liksom
väl i de flesta livskraftiga idrottsklubbar. Redan 1919 var saken
mogen för handling i och med utgivandet av

"MAJPOJKEN",

ett piggt månadsblad med Gustaf Lundh och Einar Holmquist i
redaktionen. Bladet utkom under 3 års tid med ett avslutnings-
nummer 5 år efter klubbens bildande. Dess motto var: "Enighet
ger styrka", och det bidrog kraftigt till ett smidigt samordnande
av fotbolls- och idrottsintressena.

Klubbens 10- och 15-årsjubiléer celebrerades genom anspråks-
lösa minnesskrifter, och nu har turen kommit till denna 25-års-
skrift.

STYRELSEN 1931

Sittande: Eskil Gustafsson, suppl.; Osc. Kernell, kassör, G. Andersson, suppl.
Stående: Artur Niklasson, vice ordf.; Einar Agerström, sekr.;
Eskil Ekberg, suppl.; Agne Blomgren, vice sekr.
Överst: John Svensson, ordf.

Majpojken

Medlemsblad för Majornas Idrottsklubb

Motto: Enighet ger styrka.

Pris 35 öre.

N:o 2. 2 årg.

REDAKÖR O. ANSV. UTG. GUSTAF LUNDH, TEKNISKT BYR. PCC. EINAR HOLMQUIST
REDAKTION BLÅSGATAN 3. GÖTEBORG 4.

Mars 1920

Första matchen för året.

M. I. K. besegrar ett tyskt lag med 6-1.

(4-1, 2-0).

Det mest idealiska fotbollsväder och inför en publik på minst 2,000 personer spelades säkerligen årets första match i Sverige söndagen den 15 febr. å Carl Johans torg. Det var ett lag från de tyska minsveparne som mötte ett lag från Majornas Idrottsklubb. Tyskarna hade veckan före legat i träning på "torget" och hade säkerligen satt sig i sinnet på att laga revanche för sina kamraters nederlag förra året. Det gick dock ej som de tänkt sig, utan de måste se sig besegrade med ganska stor målövervikt. Majorna segrade nämligen med 6 mål mot 1.

Då det kanske intresserar att veta namnen på spelarna i det tyska laget meddelas dessa här nedan:

F. Dickert; F. Lukas, J. Lenz; H. Ventros, P. Borka, H. Witt; H. Filter, K. Süss, N. Ertl, A. Mross, H. Meyer.

Majornas I. K.: E. Jansson; G. Magnusson, O. Carlsson; R. Avall, A. Carlsson, J. Agerström; G. Holmberg, R. Andersson, J. Andreasson, H. Branting.

Majpojken och tyska matrosar i lövderligt förställning

Strax efter kl. 2 blåste Hr. D. Andersson, M. I. K., till spel. Tyskarna vunno i lottdragningen och valde att spela med solen i ryggen. Majorna öppnade spelet och flyttade genast sina linjer över på tyskarnas planhalva. Efter en finurlig kombinerad Agerström-Branting-Andersson avslutade den senare med ett skott, som målvakten visserligen hade händerna på, men kunde ej hjälpa ett "kulan" slog mot stolpen in i mål. Allt detta hände under spelets första minut. Tyskarna gå efter avsparken över på motståndarnas planhalva och lyckas erövra hörna, vilken dock förblir utan resultat.

Strax efteråt är Kullander lint framme men domaren följer med o. blåser off-side. Majorna tilldömas hörna, Agerström skjuter, målvakten klarar, Jecken skjuter över plankan. Fem minuter efter spelets början gör Kullander mål nummer två och två minuter senare det tredje, häda efter vackert arbete. Tyskarna forcera, högerintern skjuter bredvid. Bang arbetar storartat och lämnar tyskarna ingen ro. Majornas förvarsdredja brijerar med ett samspel som vore vi mitt i högsäsongen. Jecken skjuter, han har jämnt otur, målvakten tog skottet. Majorna lå frispark. Ojet lägger den där den skall ligga, d. v. s. i mål hårt och precis efter marken. Tyskarna skola dock ej bli alldeles mållösa. Vid ett anfall strax före halvtidens slut gör centern dess enda mål inskjutet på nära håll. Halvlek 4-1.

Andra halvleken jämnade spelet ut sig mera. Tyskarna voro bättre tränade och orkade hålla farten bättre än våra egna pojkar. Tyskarnas högerytter visade sig vara en farlig spelare, snabb och bolsäker.

KONTROLLANTERS OLIKA VÄLBEFINNANDE

året.

1.

Strax efteråt är Kullander fint framme men domaren följer med o. blåser off-side. Majorna tilldömas höra. Ågerström skjuter, målvakten klarar, Jerken skjuter över plankan. Fem minuter efter spelets början gör Kullander mål nummer två och två minuter senare det tredje, båda efter vackert arbete. Tyskarna förcera, högerinnet skjuter bredvid. Bang arbetar storartat och lämnar tyskarna ingen ro. Majornas föringen co. Majornas föringen co. Majornas föringen co. biljerar med ett samvöre vi mött i högsäsongen. skjuter, han har jämnt otur, tog skottet. Majorna få Ofjet lägger den där den a, d. v. s. i mål hårt och er märken. Tyskarna skola bli aldeles mållösa. Vid strax före halvtidens slut m dess enda mål inskjutet all. Halvlek 4-1. halvleken jännade spelet era. Tyskarna voro bättre och orkade hålla farten vara egna pojkar. Tysgeritytter visade sig vara en lare, snabb och bollåäker.

Högönskligt

Tja..

Tredje graden

Det utåt mest kända av MIK-pressalstren var orienterarnas språkrör

"TORPTECKNET",

ett av *Karl Erik Ljungström* och *John Kinell* redigerat hektograferat alster, som med förtjusning lästes icke blott av MIK-friluftarna utan fick spridning även bland stadens övriga orienterare. 1933—1935 voro de tre soliga åren, då Kalle släppte pegasen lös och via denna enligt *Idrottsbladet* "världens enda orienterartidning" spred sin ljusa syn på tingen bland vår stads friluftsfolk.

I år har "Torptecknet" under *Yngve Karlssons* redaktion återuppstått, ehuru i helt anspråkslös form och endast avsett för meddelanden inom Friluftssektionen.

År 1921 beslöt styrelsen på Hr Kernells förslag att om möjligt av staden arrendera och iordningställa en tomt vid Djurgårdsgatan till

TRÄNINGSPLAN.

Beslutet rann ut i sanden, och ungefär samtidigt öppnade Slottsskogsvallen sin vida famn för de träningsvilliga pojkarna.

1924 tillträdde Lundh en befattning i Stockholm och måste följaktligen lämna vår styrelse. Han utsågs till klubbens hedersledamot.

Trots denna förlust blev året betydelsefullt för klubbens utveckling. En del idrottsmän hade vid GT:s propagandatävlingar i cykel helt dominerat såväl 1923 som 1924, och intresset för cykelsport växte sig så starkt, att det blev nödvändigt att härför bilda en särskild sektion, som skulle komma att hölja vår klubb med glans och ära. Sektionens sekreterare blev

AGNE BLOMGREN,

vilken invaldes som medlem i klubben samma år Lundh lämnade styrelsen. Den unge cykelentusiasten skulle längre fram komma att bli Lundhs värdige efterträdare på klubbens sekreterarepost och en lika dominerande och för MIK:s utveckling betydelsefull gestalt. Agne är fortfarande i full verksamhet för sin klubb, och här skall därför icke ingående ordas om hans hittillsvarande insatser till klubbens fromma. Vare blott i korthet sagt, att cykelsektionen under hans ledning utvecklades till Sveriges största cykelklubb (58 licensierade tävlingscyklister år 1930), att han var den drivande kraften bakom våra stora tävlingsarrangemang, "Skepplandaloppet" på cykel och vår nationella orientering, att han varit och alljämt är en av dem, som fört handbollsspelet fram till mästarklass

samt att han på ett förtjänstfullt sätt lett såväl klubbens gymnastik som handbollsspelarnas träning. Som en provkarta på hans mångsidiga och framgångsrika bana som aktiv idrottsman må dessutom nämnas, att han hunnit med att bli svensk mästare i handboll, tvåfaldig distriktsmästare i korgboll samt klubbmästare i orientering.

KLUBBLOKALFRÅGAN

försvinner aldrig ur majpojknas sinnen, men den är ytterst svårlost. Kafé "Cape Race" i Stigbergsliden var under de första åren majpojknas stamlokal, där de vid schackbrädet föreberedde sig för kommande duster i "det gröna fältets schack". Där höllos även sammanträden, men senare flyttades sektionsmötena till Mattssons konditori på Plantagegatan och längre fram i tiden till Idrottsgården vid Heden, Slottsskogsbuffén vid Linnéplatsen m. fl. lokaler. Klubbens stora sammanträden ha mestadels hållits i någon av Arbetsföreningens salar, men ett par år arrangerades årsmötena på Björngårdsvillan och Palatskaféet vid Järntorget med en enkel supé efteråt. Behovet av och längtan efter en lokal, som vi i någon mån kunna kalla vår egen, har dock alltid varit levande. 1935 förhyrdes f. d. restaurant "Gastreas" lokal vid Sprängkullsgatan, vilken

Vårt bandylag 1928—1929.

Stående: Allan Revelle, Agne Blomgren, Torsten Sverre, Eskil Gustafsson, Adolf Andersson, Bjarne By, Bertil Hellman, Bertil Mattsson.
Knästående: Henry Åkesson, Edor Johansson, W. Frang.

i ett par års tid blev ett populärt tillhåll för pojkarna. Där hölls såväl klubb- som sektionmöten, där anordnades samkväm och fester, där spelades pingpong. Cyklisternas träningsrulle flyttades dit från sin tidigare plats i Västra Reals gymnastiksal, och cykelmatadorerna kunde nu ostört trampa kilometer efter kilometer inomhus till båtnad för storformen under kommande säsong.

Ett ansikte, som alltid lyst upp klubbens och sektionernas sammanträden och träningskvällar, är *Einar Ljungbergs*. "Filemon" är en bland majpojkarna självskrivet populär figur. Om någon sektion behöver hjälp i sitt arbete, är han redo att rycka in. Om en diskussion visar tendens att bli för skarp, gjuter han olja på vågorna. Publicitet och ära hungrar han icke efter. Han är av den typ, som gör sin nyttiga insats i det tysta.

Besläktad med klubblokalfrågan är

SPORTSTUGEFRÅGAN,

som icke vill gå orienterarna ur hågen. Under mångmila härliga skogspromenader genom vår vackra västsvenska vildmarksnatur har stugans läge dryftats, men alltjämt hägrar den i fjärran. 1934—36 förhyrde Friluftssektionen emellertid en våning i Takkullen och 1938—39 en hel stuga i Limmerhult, båda i Hindås. Cykelsektionen förhyrde år 1937 en stuga i Hindås. För orienterarna har frågan icke varit så brännande under de senaste åren, förmodligen beroende på att ett stort antal av de tidigare stugentusiasterna knutit hymens band. Vår framgångsrike orienterare *Walter Hirseman* har emellertid byggt en stuga söder om Lerum, och som den kommit att bli centralpunkt för åtskilliga klubbtävlingar och träningsturer samt t. o. m. internatsläger för göteborgska SM-orienterare, må den trivsamma stugan här omnämnas.

Flera idrottsgrenar ha mer eller mindre intensivt utövats av majpojkarna så att säga som bisysselsättning. *Pingpong*-flugan i mitten av 20-talet gick oss icke spårlöst förbi. Vi vågade oss t. o. m. på tävlingar, där vi väl vunno erfarenhet men icke belastade arrangörernas priskonto.

Boxningen kom aldrig över diskussionsstadiet, trots att en särskild sektion för "the noble art" bildades år 1927. Lokalbrist blev tuvan, som stjälppte lasset.

Bandyspelet har givit mer positiva resultat. 1927—28 deltog klubben i cykelklubbarnas bandyserie. Följande säsong vann klubben Göteborgsseriens klass II med segrar i samtliga matcher och

målkvoten 22—1. Resultatet blev uppflyttning till seriens klass I, västra gruppen, där vi 1930—31 belade andra plats.

Klubben tillhör Svenska Skidförbundet. Vid märkesåknningar på *skidor* ser man ofta majpojkarna energiskt stakande i 3-milsspåren. 1940 anordnade vi klubbmästerskap på skidor ute vid Slottsvikens pensionat, och dessutom ha vi prövat laggarna vid ett flertal skidorienteringar och skidbudkavlar.

Gymnastikens överflyttande till Karl Johansskolan år 1927 blev upptakten till klubbens framgångar i *korgboll*, *handboll* och *inomhushopp*. *Ebbe Karlsson* och *Agne Blomgren* ledde gymnastiken på ett effektivt sätt, och tiden räckte till även för en specialträning, som omsider mognade till en rik skörd av svenska och distriktsmästerskap.

Klubbens uppdelning i ekonomiskt fristående sektioner har visat sig befrämja ett

ENIGT OCH SUNT KLUBBLIV.

Några ekonomiska tvistefrågor uppkomma ej, och när klubbmedlemmarna sammanträffa på möten, fester o. d., slår klubbansamhörighetskänslan en bro mellan sektionerna. Ett intimt samarbete råder mellan dessa i form av funktionärshjälp vid varandras tävlingar o. d.

SEKTIONSTÄVLINGAR.

1933 spelade Cykelsektionen och Friluftssektionen ett par handbollsmatcher för att så att säga mötas på neutral mark, och ehuru omtanken om sektionsäran gjorde spelet väl så hårt som vid matcher mellan olika klubbar, lärde cyklister och friluftare känna varandra som goda kamrater. Under jubileumsåret har en liknande tävling alla sektionerna emellan i klubbens olika idrottsgrenar utkämpats. I Mässhallen kämpades hårt i dagarna tre. Som sig bör segrade Handbollssektionen, medan fotbollsspelarnas bollsinnelag gav dem andra plats och friidrottsmännens snabbhet och spänst resulterade i tredje plats. Att orienterarna, så fjärran från sina kära skogar, trots tappert motstånd kommo att spela sparven i tranedansen, togo de själva med gott humör. I orienteringsmomentet med start och mål på en idyllisk ödetomt nära Hirsemans stuga gjorde Handbollssektionen en stark insats och blev ytterst knappt slagen av friluftsspecialisterna. Idrottssektionen blev trea, medan fotbollsspelarna hade svårt att hitta målet. Alla njöto efteråt av årets första dopp i Stamsjöns majkyliga vatten och av vårsolens starka strålar.

På Fria Idrottens dag drabbade sektionerna samman på Slottsskogsvallen. Idrottssektionen vann förstas, men även fotbollsspelarna hade vässat klorna ordentligt och slogo de båda övriga sektionerna.

Under 25 år ha en hel del gamla klubbmedlemmar av olika orsaker förlorat känningen med MIK trots att intresset ligger och slumrar. För att i någon mån bibehålla kontakten såväl mellan äldre medlemmar sinsemellan som mellan dessa och moderklubben har i år bildats "Kamratföreningen Gamla MIK:are" i avsikt att "sammanhålla och stärka kamratskapet mellan äldre medlemmar i MIK samt att genom ett gott föredöme verka befrämjande på andan inom MIK." I denna kamratförening äger varje förutvarande och nuvarande medlem i MIK ansöka om inträde. "Gamla MIK:are" har redan haft trenne kamratträffar med god och glad stämning och värdiga former.

*

Efter 25 år står Majornas Idrotts Klubb starkare än någonsin. Seger i allsvenska handbollsserien, tre vackra lagsgrar i orientering, en segerrik säsonginledning i Västsvenska fotbollsserien och seger i Idrottsringens 10-kamp klass II äro resultat av jubileumsårets gångna del. Det är likväl icke dessa synliga resultat, som främst ge oss anledning till förhoppning om fortsatta framgångar för vår klubb. Sektionsstyrelsernas oegennyttiga arbete, den goda kamratandan mellan och inom sektionerna och de aktivas intresse och riktiga uppfattning om en sund och effektiv träning visa, att vi äro på rätt väg och alltid redo för vår stora uppgift: att mota nya skaror ungdom till härdande idrottslekar och friskt kamratliv i

MAJORNAS IDROTTS KLUBB.

*Låtom oss lova varandra att göra
det bästa vi kunna för MIK:s ära,
så att med heder vi kunna föra
klubben till seger, varthän det må bära.*

*Aldrig skola vi glömma de orden,
givna av ungdom i svartvita dräkten.
MIK, namnet skall leva i Norden
och lämnas i arv till kommande släkten!*

*MIK, namnet skall binda oss alla
fastare hop under stormiga tider!
MIK, kanske en gång du skall kalla
ut oss till hårda, till verkliga strider!*

ÅRETS STYRELSE

Sven Berndtson; Agne Blomgren, sekr.; Allan Wiking, ordf.; Reinert Olsson, kassör; Carl Elof Ekberg, vice ordf.; Erik Nordgren, vice sekr.;
Ej närvarande: Göran Billström.

MEN UPPÅT GÅR VÅR VÄG

Från början intog fotbollen en dominerande ställning inom klubben. Under årens lopp har den genomgått många växlande öden. Flerfaldiga gånger har det sett ut som om vi skulle lyckas i våra strävanden att nå toppen, men ödet har alltid på ett eller annat sätt kommit hindrande i vägen.

Den 10 sept. 1916 samlades några fotbollsintrasserade ynglingar nere vid Heden för att spela en match mot ÖIS' 2:dra juniorlag. Ynglingarna tillhörde den nybildade Djurgårdens IK, och varje man var besluten att göra sitt bästa för att vinna.

DEBUTMATCHEN

Våra spelare kommo bra i gång, och spelet förlades nästan uteslutande på Örgrytes planhalva. Efter intensivt press kom första målet efter ca 10 minuters spel. Örgrytarna sökte utjämna, men alla ansträngningar misslyckades, och i stället ökade vi i vår ledning till 2-0.

I andra halvlekens spelade Örgryte-laget upp sig betydligt, och ett av vänstersidans snabba anfäll resulterade i mål, men utjämningsförsöken stannade härvid, och matchen slöt med seger för oss med 2-1.

Så ungefär tedde sig referatet från vår första match, och för det hedrande resultatet kan man till stor del tacka vår utmärkte centerforward, "Bagarn" Levin, sedermera icke okänd högerback i Göteborgskamraterna och svenska landslaget. Levin bildade tillsammans med Magnus Andersson ett stabilt backpar under de första åren. Arvid Carlsson var en slitstark och pålitlig centerhalv, och på högeryttern rusade en snabb herre vid namn Evald Holmgren,

alias "Czardas". På motsatta ytterplatsen rusade en snabb, ettrig herre, lystrande till namnet Oscar Kernell, som under årens lopp hört intimt samman med MIK-fotbollens historia. Under de första åren var det han, som tillsammans med David Andersson, känd fotbollsdomare, och vår driftige sekreterare Gustaf Lundh, hade hand om laget. Tack vare deras energiska ledning blev det

FART OCH STIL PÅ LAGET,

som på relativt kort tid kunde notera vackra framgångar. Sålunda vunno vi påföljande år Göteborgsseriens klass C utan nedlägg, trots att man i denna serie återfann ett så gott lag som Jönsereds IF.

Efter denna vackra framgång uppflyttades laget redan 1918 till Göteborgsseriens klass A, där vi dock icke kunde göra oss gällande. Laget stabiliserades emellertid och växte sig starkare och slagkraftigare. Visserligen lämnade Eric Levin oss, men spelare som "Bajadären" Gunnar Holmberg, elegant centerhalv, Fritiof Andersson, lugn och säker vänsterback, samt Rickard Åvall och Anders Kulländer satte stil på laget och gjorde det till ett av de populäraste i de västra stadsdelarna.

De initiativrika pojkarna i styrelsen lägo heller icke på lätsidans. Ett gott uppslag var en privatserie 1917-1918 mellan IK, Wegas B-lag, Marielund, Hisingstad och MIK. Även denna serie vanns av våra pojkar efter vackra matcher.

1917 års fotbollslag.

Vi Anders Kulländer, hb John Johansson, hv Evald Holmgren ("Czardas"), ch Arvid Carlsson ("Bäng"), vb Eric Levin ("Bagarn"), mv Einar Höllnqvist, hb Magnus Andersson, cf Verner Johansson, vh Harry Pettersson, hi W. Möberg, vy Oscar Kernell.

MEN UPPÅT GÅR VÅR VÄG

Från början intogs fotbollens en dominerande ställning inom klubbena. Under årens löpp har den genomgått många växlande öden. Flerfaldiga gånger har det sett ut som om vi skulle lyckas i våra strävanden att nå toppen, men ödet har alltid på ett eller annat sätt kommit hindrande i vägen.

Den 10 sept. 1916 samlades några fotbollintresserade ungdomar nere vid Hédén för att spela en match mot OIS' 2:dra juniorlag. Ungdomarna tillhörde den nybildade Djurgårdens IK, och varje man var besluten att göra sitt bästa för att vinna.

DEBUTMATCHEN.

Våra spelare kommo bra i gång, och spelet förlades nästan uteslutande på Örgrytes planhalva. Efter intensiv press kom första målet efter ca 100 minuters spel. Örgrytarna sökte utjämna, men alla ansträngningar misslyckades, och i stället ökade vi vår ledning till 2-0.

I andra halvleken spelade Örgryte-laget upp sig betydligt, och ett av vänstersidans snabba anfäll resulterade i mål, men utjämningsförsöken stannade härvid, och matchen slöt med seger för oss med 2-1.

Så ungefär tedde sig referatet från vår första match, och för det hedrande resultatet kan man till stor del tacka vår utmärkte centerforward, "Bagarn" Levin, sedermera icke okänd högerback i Göteborgskamraterna och svenska landslaget. Levin bildade tillsammans med Magnus Andersson ett stabilt backpar under de första åren. Atvid Carlsson var en slitstark och pålitlig centerhalv, och på högeryttern rusade en snabb herre vid namn Evald Holmgren,

alias "Czardas". På motsatta ytterplatsen rusade en snabb, ettrig herre, lystrande till namnet Oscar Kernell, som under årens löpp hört intimt samman med MIK-fotbollens historia. Under de första åren var det han, som tillsammans med David Andersson, känd fotbollsdomare, och vår driftige sekreterare Gustaff Lindb, hade hand om laget. Tack vare deras energiska ledning blev det

FART OCH STIL PÅ LAGET,

som på relativt kort tid kunde notera vackra framgångar. Sålunda vunno vi påföljande år Göteborgsseriens klass C utan nederlägg, trots att man i denna serie återfann ett så gott lag som Jönsereds IF.

Efter denna vackra framgång uppflyttades laget redan 1918 till Göteborgsseriens klass A, där vi dock icke kunde göra oss gällande. Laget stabiliserades emellertid och växte sig starkare och slagkraftigare. Visserligen lämnade Eric Levin oss, men spelare som "Bajadären" Gunnar Holmberg, elegant centerhalv, Fritiof Andersson, lugn och säker vänsterback, samt Rickard Åvall och Anders Kullander satte stil på laget och gjorde det till ett av de populäraste i de västra stadsdelarna.

De initiativrika pojkarna i styrelsen lågo heller icke på lätsidan. Ett gott uppslag var en privatserie 1917-1918 mellan IK, Wegas B-lag, Marielund, Hisingstad och MIK. Även denna serie vanns av våra pojkars efter vackra matcher.

1917 års fotbollslag.

Vi Anders Kullander, hb John Johansson, hv Evald Holmgren ("Czardas"), ch Atvid Carlsson ("Bäng"), vb Eric Levin ("Bagarn"), mv Einar Holmqvist, hb Magnus Andersson, cf Verner Johansson, vh Harry Pettersson, hi W. Möberg, vy Oscar Kernell.

1919 var laget moget för utombysresor, vilka blevo glada minnen såväl för spelarna som för klubbens sekreterare, som kunde notera flera prydliga matchresultat i sina protokoll. Även med Göteborgs storklubbar inleddes utbyte i form av vänskapsmatcher under detta och kommande år.

INTERNATIONELLT PÅ KARL JOHANS TORG.

Vår trogna publik på Karl Johans torg bjöds i november 1919 på internationell match. Det var ett lag från en tysk minsveparflörtlj, som gläddde publiken med ett gott spel mot MIK, som dock sörjde för att segern gick till Sverige med 1-0. Även vårt lags första match 1920 spelades mot ett tyskt minsveparlag, som i en vacker februarimatch fick taga ett 1-6-nederlag med ombord. Denna seger var inledningen till ett gott år, då vi bl. a. vunno 3dje pris i Göteborgsserien klass II och befunno oss på

STADIG FRAMMARSCH.

En uppmärksammas insats gjorde vi i en turnering, som spelades med anledning av IKK Wegas 15-åriga tillvaro. För att fira jubileet hade Wega tillsammans med Fässberg och Majorna satt ihop en kombination för att spela mot ÖIS, Kamraterna och GAIS. Matcherna spelades enligt utslagsmetoden, och i finalen lyckades kombinationen till allmän överraskning besegra segertippade GAIS med hela 3-0 och erhöi som belöning ett ståtligt minnespris, kallat "Wega"-pokalen. I särspellet om pokalens slutliga öde besegrade vi såväl Wega som Fässberg, och den åtråvärda pokalen hamnade sålunda hos oss.

Även Kamraterna och Örgryte hade synnerligen besvärligt att få bukt med oss och kunde endast vinna knappa segrar mot det välspelände majlaget. Spelstyrkan var imponerande vid denna tidpunkt, och spelarmaterialet var verkligt lövande. En del nya spelare, såsom den energiske högerhalven John Agerström, strategen Anders Bergman på centerförwardsplatsen och den snabbe och kraftige Harry Branting på vänsteryttern, fäste uppmärksamheten på sig, och även våra reserver voro av god klass. Aldrig har det väl legat bättre till för oss att söka nå toppen än just då, men likväl blev det oss icke förunnat att lyckas i våra strävanden, ty hinder, framför allt av ekonomisk art, kommo emellana.

Wegapokalens här erövrats.

Stående: David Andersson (då ordf. i MIK, känd fotbollsdomare), h. Anders Kulländer, h. Baldvin Johansson, ch. Arvid Carlsson ("Bang"), ch. Bror Brink, v. Anders Bergman, h. John Agerström, v. Harry Branting ("Susen"), v. Harry Pettersson, ch. och ligkapten Gunnar Hölmlberg ("Bajadären"), John Carlsson (reserv). Knästående: h. Gunnar Magnusson ("Vassbotten"), m. v. Eskil Jansson, v. Fritiof Andersson.

FÖRSTA UTLANDSRESAN.

Under det framgångsrika året 1921 företogs bl. a. en resa till Tönsberg i Norge för att delta i en turnering, som därvarande klubbar hade anordnat. Reseledare vid detta tillfälle var Einar Agerström, som sedan under åren kom att bli en dominerande gestalt i vår klubbs fotbollsledning. Efter diverse äventyr anlände laget till Tönsberg annandag pingst för att samma eftermiddag spela en match mot Sandefjords Ballklubb, som besegrades med 4-2. Bäste man på planen var vår tekniske högerinner Baldvin Johansson, som egenhändigt tillverkade två av målen. Tönsbergs Turnförening måste finna sig i ett nederlag i finalen, och viingo alltså segrande ut vår första utomlandsturnering.

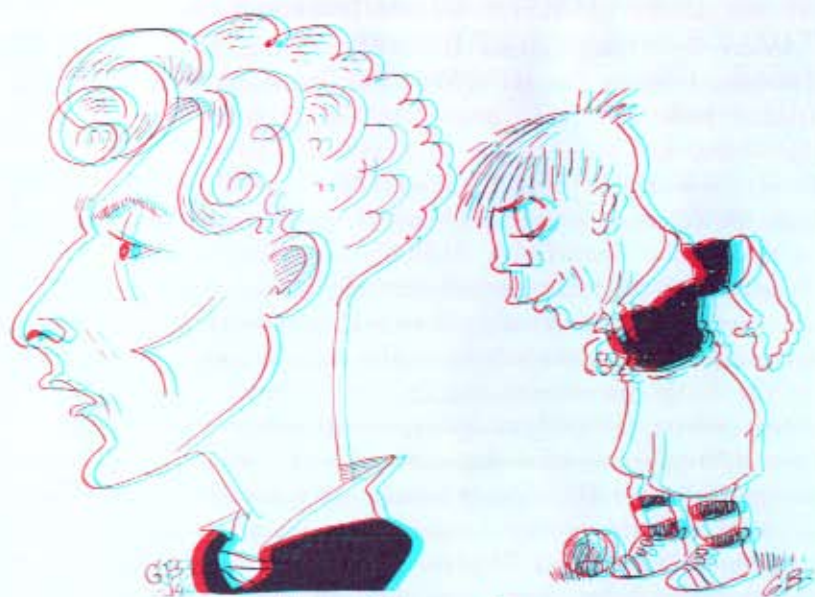
Den största framgången under säsongen var emellertid segern i Centralföreningens mästerskapstävlan. Efter att i tur och ordning ha slagit ut Landa, Sanna, Fässberg och Kamraterna med en sammanlagd målsiffra av 9-0 satte vi kronan på verket genom att i finalmatchen besegra Örgryte med 2-0. Belöningen blev de vackra mästerskapstecken, som ditintills endast Örgryte, Kamraterna och GAIS måktat med att erövra.

Våra vackra framgångar under de senaste åren hade emellertid det tråkiga med sig, att storklubbarna alltmera började fästa ögonen på våra lövande spelare. En efter annan vandrade de också över för att pröva sin lycka hos de mera berömda lagen. Endast två spelare voro sålunda 1922 kvar efter

DEN STORA FANFLYKTEN

av vårt fjolårslag. Kring dessa, Rickard Avall och Harry Petersson, byggde vi upp vår nya elva. Avall var kapten och den sammanhållande kraften under denna svåra kris, medan managernskapet på ett förtjänstfullt sätt sköttes av Einar Agerström. Tack vare ett energiskt och uppoffrande arbete lyckades vi snart övervinna de svårigheter vi råkat i, och likt en ny fågel Fenix växte vårt lag fram. Det hotande ovädersmolnet hade dragit förbi och vi kunde åter se ljusare på framtiden.

På följande år hade vi all anledning att vara synnerligen belåtna, ty då återvände de flesta av de "förlorade sönerna" till fadershuset. Givetvis hade sejourerna hos storklubbarna det goda med sig, att de återvändande spelarna medförde lärdomar, som de inhämtat av dåtidens berömdheter inom fotbollen och i sin tur lärde ut till de

Stronga försvarsspelare.

Eskil Gustafsson

Stig Johansson I

1926 års lag.

Stående: G. Andersson, "Bobby" Berndtson, hh Stig Johansson, vh Rickard Avall, hl Bertil Johansson, ch Filipp Abrahamsson, cf Anders Bergman, vy Einar Eliasson, vi Helge Liljebjörn, Eskil Gustafsson, Knästående: hb Filipp Johansson, mv Knut Thelander, vb Erik Andersson.

unga lärlingarna klubbkamraterna. Framgångarna började komma, och bland annat besegrade vi Örgryte med 3—2 och fingo stryk av Göteborgskamraterna med endast 1—2. Vi slog oss fram till DM-finalen, som förlorades med 1—2 mot Fässberg.

Nästföljande år, 1924, voro vi åter uppe i DM-finalen, nu med Örgryte som motståndare. Rödtröjorna hade emellertid fjolårets nedrlägg i minne och togo revansch med 6—0.

På grund av att laget genomgick en kraftig förnyingsprocess kunde det inte på samma sätt som förr göra sig gällande under de följande åren. Det tog tid att spela in de nya pojkarna, men redan 1926 kunde vi börja skörda frukten av vårt förnyingsarbete. Efter en grann säsong kvalificerade vi oss för deltagande i Västsvenska serien, och återigen voro vi på väg mot vårt stora mål "allsvenskan".

I det laget återfanns en del verkligt lövande spelare. Sålunda

bestod backparet av *Filip Johansson* och *Eskil Gustafsson*. Den sistnämnde kan man utan tvekan beteckna som en av de största bollbegåvningar klubben någonsin ägt. Under årens lopp har han med framgång kämpat för våra färger evad det gällt handboll, fotboll eller korgboll. Tyvärr är han för närvarande bosatt i Kristianstad och sålunda förlorad för klubben. Hålvbackar spelade *Stig Johansson*, *Filip Abrahamsson* och *Rickard Åvall*. Särskilt den förstnämnde drog uppmärksamheten till sig genom sitt eleganta spel, och trots ett flertal värvningsförsök förblev han klubben trogen, vilket ländes honom till stor hedre. I kedjan spelade *Douglas Johansson*, *Bertil Johansson*, *Anders Bergman*, *Helge Liljebjörn* och *Enar Eliasson*, och denna kvintett var nog den slagkraftigaste vi dittills ägt. Speciellt innertrion var fruktad, men till stor ledsnad för klubben lämnade *Bergman* och *Liljebjörn* oss för att söka sin lycka hos GAIS.

Som ovan nämnts hade vi ett synnerligen lovande lag, och med kraft och energi gingo vi nu in för att söka göra oss gällande i vår nya omgivning. Våra ansträngningar buro också frukt och redan första året i den nya serien kunde vi belägga en hedersam 3:dje placering.

Vårt unga lag växte till i ålder och visdom. För varje år ökades spelstyrkan, och redan under säsongen 1928—1929 kunde

VII VINNA VÄSTSVENSKA SERIEN

Härigenom voro vi kvalificerade för att spela i Division II under förutsättning att vi i kvalificeringsmatcher kunde besegra Kristianstadskamraterna. Dessa voro emellertid för svåra för oss, och viingo nedrlägg i båda matcherna.

Detta misslyckande att nå en högre serie inverkade menligt på lagets spelstyrka. Reaktionen kom som väntat, och nu följde en period utan att något nämnvärt inträffade. Med nöd och näppe lyckades vi klara oss med i serien, och först under jubileumsåret 1931 kunde man skönja tecken till uppryckning. En del nya spelare hade kommit in i laget, såsom *Eric Hjortsberg* och *Roland Lindberg*, av vilka den sistnämnde numera spelar för Gädda. Kvar av det gamla laget var egentligen endast *Eskil Gustafsson*, och kring honom samlades vårt ungdomliga lag.

GÄSTSPEL I DIV. II.

Följande år blevo vi placerade i den utökade Div. II, vilket vi

naturligtvis hälsade med stor tillfredsställelse. I början gick det ganska bra, men sedan kommo bakslagen, och med stormsteg gick det nedför. Gästspelet i den högre serien blev endast helt kort, ty redan nästföljande år återfanns laget ånyo i Västsvenska serien.

Ett par år lyckades vi med stor möda hålla oss kvar i denna serie, men 1935 voro vi klara för att flyttas ned till Elitserien. Nu kom en

KRITISK PERIOD

utan motstycke i klubbens historia. Gästspelet i Div. II hade kostat pengar. Ekonomien var undergrävd, och till råga på allt lämnade de flesta av spelarna klubben av en eller annan anledning.

Försvarsklippa i fotboll och handboll.

Rolf Börjesson, teknisk ytterspelare och god medeldistansare.

så att vi hade stor svårighet med lagsammansättningen. I denna vanskliga situation utträttade Oscar Kernell och Einar Agerström ett förtjänstfullt arbete, ty hela sektionens tillvaro hängde faktiskt på ett hår. Genom uppbidandé av alla till buds stående medel lyckades vi skrapa ihop ett lag. Till de bättre i detta hörde Eskil Gustafssons yngre bröder Åke, men även målvakten *Sven Jönsson*, gjorde uppmärksammade insatser under denna svåra period. Genom att vinna jumbofinalen lyckades vi få stanna kvar i serien, och så var faran över för den gången.

DET LJUSNAR ÅTER!

Men svårigheterna äro till för att övervinnas, och redan 1937 tycktes laget vara på uppåtgående. Nya krafter hade kommit in i styrelsen. *Göran Billström* hade efterträtt Einar Agerström som lagledare, och vid sin sida hade han *Tage Lindgren*, som hade hand om lagets träning, och har stor del i vår framgång. Det tränades också som aldrig förr inom sektionen, och denna livaktighet måste i sinom tid visa sig bära frukt. Så var även fallet, ty nästa säsong, 1938—39, voro vi på nytt uppe i Västsvenska serien efter att i tre år ha tjänat för Råkel i Elitserien.

Unga träningsvilliga spelare hade sällat sig till laget, i vilket varje man var besjälad av tanken på att klubben måste fram. Alla voro medvetna om att framgångar endast kunde komma genom träning och sammanhållning, och sällan eller aldrig ha vi väl ställt ett lag på benen, som i så hög grad uppfyllde dessa fördringar. Pojkar som *Rolf Börjesson*, *Glaes Hedenskogs*, *Stig Hjortsberg*, *Bertil Huss*, *Stig Johansson*, *Helge Svensson*, *Nils Johansson* och inte att förglömma *Åke Gustafsson* bildade en stomme, kring vilken de senare årens majlag byggts upp.

Vårt nya lag visade från början, att återinträdet i Västsvenskan icke skulle bli på tillfälligt. Flera av seriens pålitligaste lag, såsom Lundby och Skogen, fingo bita i gräset för det ungdomliga majlagets framåtanda och kampvilja. En del nederlag kunde emellertid våra ännu orutinerade ungdomar icke undvika, men slutresultatet av vår förnyade bekantskap med Västsvenska serien blev dock en 55te plats.

Som omväxling till seriematcherna spelades en del vänskapsmatcher. Sålunda företogo vi 1939 en

RESA TILL DANMARK

för att spela tvänne matcher mot Thisted IK. Det blev en verklig upplevelse för våra unga pojkar att få gästa vårt grannland, och det var ett nöje och belätet gäng, som återvände till Göteborg, i synnerhet som vi hemförde segern i båda matcherna inför en publik som kunde räknas i tusental, och efter ett spel, som kraftigt rosades i ortspressen.

Vårt nya lags goda form har även återspeglats i hedrande resultat i matcher mot allsvenska lag. 1938 voro vi uppe i semifinalen i Centralföreningens mästerskap och spelade där en uppmärksam match mot GAIS med resultat 1—1 för att dock senare förlora omspelsmatchen med 1—3.

Under serien 1939—40 kämpade vi med stora svårigheter på grund av att praktiskt taget hela representationslaget var inkallat i militärtjänst. Efter höstomgångens slut lågo vi i serietabellens bottem och det såg kritiskt ut, men våra Belagsspelare blevo så småningom varma i kläderna och klarade under våromgången hem de för förnyat seriekontrakt erforderliga poängen.

Även påföljande år visade laget goda framsteg, och gjorde en synnerligen hedrande insats i Västsvenskans höstomgång med endast en förlorad match av tolv spelade. En av våra spelare råkad emellertid beklagligtvis kollidera med de icke så alldeles lätt

David Hermansson (närmast) och Gunnar Lindgren i strid med Håga IF:s försvar i höstens hårdaste Västsvenska match.

färtligena representationsbestämmelserna, och efter inlämnad protest drabbades vi omsider av Svenska Fotbollsförbundets obehagliga beslut att frändöma oss icke mindre än sju av våra mödosamt hopspelade poäng, varigenom vi hastigt och lustigt degraderades från tabellens topp till jumboplatsen med 0 poäng. Att pojkarna under sådana förhållanden icke förlorade modet utan segt arbetade sig upp till tabellens mitt, är ett gott bevis på den

KAMRATANDA OCH SAMMANHÅLLNING,

som kännetecknar vårt nuvarande lag. Ett sådant sätt att taga motgångar är förvisso uttryck för en sann idrottsmännaanda hos pojkarna.

Före seriens våromgång i år deltog vi i Sandarnas BK:s jubileumsturnering med deltagande av de bästa majlagen m. fl. lag. Efter klara segrar nådde vi finalen, där vi voro oartiga nog att besegra den jubilerande föreningen med 6—3, dock efter att i halvtid ha legat under med 1—3.

Sedan vi på hösten 1940 fått hem åtskilliga beredskapsin kallade spelare, kunde vi på nytt ställa ett slagkraftigt B-lag på benen, vilket kompletterades med åtskilliga nyförvärv. Laget deltog i Fotbollstrustens serie, grupp Staden A, som genomkämpades utan förlustmatch. Den avgörande matchen mot Jönsereds IF slutade 1—1, men då även Jönsereds pojkarna voro utan förlustmatch och därtill hade bättre målkvot, gav vårt B-lags förnämliga insats endast en 2:dra plats som resultat.

Vårt B-lag har även i år visat sig pålitligt. Årets Göteborgsserie, reservlagsklass III, vanns utan förlustmatch. Vårt nuvarande reservlag är det bästa vi förfogat över på mycket länge, och laget innehåller flera spelare, som redan vid kritiska tillfällen deltagit i representationslaget och som även i framtiden säkerligen komma att axla A-lagets tröjor. Centerhalven *Stig Neptun* och vänsterbacken *Stig Andreasson* äro de hittills mest uppmärksammade spelarna. Framgångarna kunna dock icke så mycket tillskrivas enstaka individuella spelarprestationer som fastmera det föredömliga kamratskap, som råder bland lagmedlemmarna.

I höst har vårt A-lag gjort en synnerligen

VACKER SERIESTART

och leder Västsvenskan efter sju vackra segrar på lika många matcher. Laget har visat förtroendeingivande förmå, och särskilt för-

Karl Gustaf Vinbom

Tage Lindgren

svaret har spelat mycket starkt. Speciellt glädjande är emellertid också, att anfallskedjan tycks ha förkovrat sig i konsten att göra mål. Hur många gånger under tidigare år har man inte fått beviitna, att MIK:s lag trots ett i allmänhet synnerligen ögenfägnande spel saknat förmågan att sätta prickken över i sjet? Broderier i det oändliga framför motståndarmålet har varit många av våra tidigare anfallskedjors kardinalfel. Det är emellertid målen, som räknas och som gör ett lag populärt hos fotbollspubliken, och vi hoppas därför, att våra nuvarande anfallsspelares fränhet framför mål och skottsäkerhet icke skall vara av övergående natur utan föra klubben till serieseger och uppflyttning till högre divisioner.

MEN UPPÅT GÅR VÅR VÄG.

Trots de motgångar vi lidit under årens lopp har tanken på att nå toppen aldrig helt kunnat förkvävas. Hur hopplöst det många gånger sett ut, ha vi alltid haft detta mål för ögonen. Efter varje bakslag ha vi kommit tillbaka för att med seg energi fortsätta på den väg vi utstakat. För närvarande ser det ljusare ut än på mycket länge. Ty icke bara våra spelare utan även ledningen för vår fotboll arbetar med kunnighet, intresse och energi. Nya krafter ha ryckt in, och pojkar som *Karl Gustaf Pettersson*, *Gösta Ahlenius* och *Curt Andersson* ha fört friska fläktar med in i sty-

Klára för västsvensk seriematch hösten 1941.

Stående: Kurt Andersson, Bertil Hüss, David Hermansson, Gilbert Storm, Bert Pettersson, P-O Berndtsson, Gösta Ahlénius, Tage Lindgren. — Kne- stående: Bertil Pihl, Stig Neptuna, Roland Bernhardsson, Gunnar Lindgren, Sigurd Augustsson, Göte Lind.

relsearbetet, och fortsätta de på samma sätt som hittills, kan man med förtröstan se framtiden an.

Vi vilja till sist presentera de spelare, som medverkat till att vi just vid vårt jubileum inneha god placering i Västsvenska serien: målvakt: Roland Bernhardsson; högerbackar: Göte Lind, Nils Wenzel; vänsterback: Bertil Pihl; halvbackar: Karl Vinbom, Karl Gustaf Vinbom, Bert Pettersson; forwards: Bertil Hüss, Rolf Börjesson, David Hermansson, Gunnar Lindgren, Per Olof Berndtsson, Åke Gustafsson, Gilbert Storm.

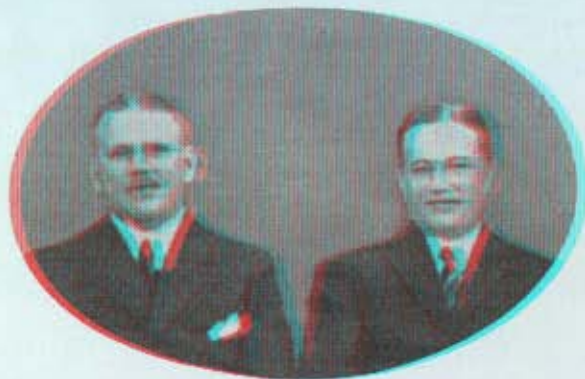
Dessa pojkar kunna göra jubileumsåret till det stora genombrotts- året, som vi väntat på så länge, ty alla tecken tyda på att uppåt går vår väg.

HISTORIEN UPPREPAR SIG

Ur protokoll mellan Gamléstadens IS, Hisingstads IS, IK Wegga och Måjörnas IK 1917:

"Med anledning av att Gamléstadens IS och Hisingstads IS på grund av spelarnas värnpliket, mobilisering, och andra orsaker ej äro i tillfälle att samlä sina lag, beslöts att låta de kvarvarande matcherna i höstomgången anstå till nästa vår."

In Memoriam

JOHN SVENSSON

EINAR AGERSTRÖM

Medan vi i för 10 år sedan firade vårt 15-årsjubileum, hade John Svensson redan bundits vid den sjukbädd, som skulle bli hans dödsläger. Även vårt 25-te år har bragt oss en smärtsam förlust genom Einar Agerströms bortgång.

Det är två i för vår klubbs sunda utveckling starkt nitälskande män, som lämnat oss. Under mångårigt samarbete i styrelsen, John Svensson som ordförande och Einar Agerström som sekreterare, ledd de på ett föredömligt sätt arbetet inom MIK. John Svenssons lugna och trygga sätt att leda våra mötesförhandlingar bidrog till främjande av samhörigheten mellan olika intressen. Einar Agerströms stora intresse var fotbollsidrotten i MIK, vars uppoffrande allt i allö han var under en lång oavbruten följd av år. Olika generationer fotbollsspelare minnas hans glädlynta men dock fasta ledarskap. Även för övriga grenar av klubbens verksamhet visade Agerström ett varmt och välvilligt intresse. De av honom skänkta "Agerströmska 10-kampspokalen" och "Skeppländahörnet", båda för klubbens utveckling värdfulla priser, bära vittne härom.

John Svensson, Einar Agerström! Vi sänka vår fana och hylla Edert minne!

FRÅN LÖPAR-, HOPP- OCH KASTBANOR

Bland de fotbollsburna ynglingar, som bildade MIK, saknades ingalunda intresse för *allmän idrott*. Tvärtom hade flera av dem fuskat i olika idrottsgrenar. Det var därför naturligt, att pojkarna redan 1917 anmälde ett lag i klassen för fotbollsspelare i stafettlöpningen Göteborg runt. Det skulle bli ett värdigt lag, och uttagningstävlingar anordnades för att skilja agnarna från vetetz. Snabbast i gänget var den unge

GÖSTA BERGQUIST,

som tidigare fått hoppa in i fotbollslaget, då någon plats var vakant. Det visade sig snart, att klubben i den knubbiga Nisse-Eng-

Vårt stafettlag 4x100 m i första "Majkampen" i Balders Häge 1917. Gösta Bergquist, Oscar Kernell, H. Olófsson, Frank Akerström. (Idrottsmännen hade vita tröjor och svarta byxor t. o. m. 1920)

Värtråning på Margretebergsfältet 1921.

Stående: Svante Hansson, Osvald Jönasson, Gösta Bergquist, Oskar Lorens, Gunnar Nyman, S. Hallberg, Bror Jönasson, G. Möberg, Harry Holmstedt, Gustaf Lundh, H. Olófsson, Einar Andersson, Einar I. Jungberg. — Sittande: Frank Akerström, Knut Nyman, Lars Söderquist, Gustaf Fuhrman, Oskar Holmberg.

dahl-liknande ynglingen fått en utmärkt sprinter, och under en följd av år var han vår stora idrottsstjärna. Hans bästa resultat voro 11:2 på 100 och 23:8 på 200 m, det förstnämnda ännu gällande som klubbrekord. Hans deltagande i SM i Karlstad 1919 innebar klubbens första framträdande utombys i fri idrott.

Trots flitigt tävlingsdeltagande hade Bergquist tid över att delta i styrelsearbetet, och under de första åren var det han, som främst uppehöll intresset för den fria idrotten och sporrade klubbkamraterna till träning. Vid sidan av Bergquist hade klubben några lovande sprinterämnar, såsom Gustaf Holmberg, Frank Akerström och Oscar Kernell och vann i stafett 4x100 m en del framgångar. Bland de första idrottsmännen må dessutom nämnas medeldistanssaren Bror Jönasson, hopparen Gustaf Lundh och allroundmannen Harry Holmstedt.

MAJKAMPEN

var ett av Bergquists initiativ, vilket gav den fria idrotten i Måjorna en kraftig knuff framåt. Tävlingen började 1917 mellan Sanna IF, Måjornas IK och IK Svithod, vilken 1919 ersattes av

den nybildade IK Vikingen. Första året var Balders Håge val-plats, därefter följde 2 års duster på gamla Wallhalla, medan de 22 sista majkamperna utkämpades på Slottsskogsvallens halvfärdiga banor. Sanna IF erövrade år 1921 det uppsatta vandringspriset för alltid, och härmed var denna intressanta tävling slut.

Bland de svartvita kämparna under "majkampsepoken" skola vi dra fram ytterligare några till beskådande. Den stillöpande Svante Hansson och den kraftige Gunnar Nyman voro goda medeldistansare men överträffades båda av den lätt löpande, ambitiöse Erik Johansson, som fastställde våra klubbrekord på 8000 m till 2.09.4 och på 15000 m till 4.29.6, tider som då observerades.

Distriktets populära

SERIETÄVLINGAR,

som ägde rum på Slottsskogsvallen under åren närmast efter detta idrottseldörads tillkomst, fingo ersätta "Majkampen". Dessa serie-tävlingar voro upplagda enligt ungefär samma system som fotbollsserier, d. v. s. varje klubb fick möta alla konkurrerande klubbar i sin klass i direkt klubbmatch. MIK tävlade hela tiden i klass II med växlände framgång.

Fritidrottsmän 1926.

Stående: Einar Ljungberg, William Johansson, Erik Hjelm, Eskil Österström, Olöf Svensson, Magnus Dahl, C. Efraimsson, Erik Lennvall, Einar Johansson, Artur Niklasson, Fritz Hermansson. — Sittande: Karl Johansson, A. Johansson, Gösta Bergquist, John Andersson, Gunnar Pålsson, Sven Sjögren, Artur Svensson-Källfeldt.

Den generation, som klubben fick lita till i dessa tävlingar, var resultatet av en på Bergquists initiativ år 1920 bildad ungdomsavdelning. Publikfavoriten John Andersson ("Fiske-John") härjade våldeliga i spjutkastning och skänkte sällan bort segern i stavhopp. Hans bror Werner var vårt hopp i diskus. Han glädde oss med att hemföra vår enda seger i de av MIK anordnade nationella idrottstävlingarna i Balders Håge i oktober år 1922. Artur Niklasson hävade poäng i löpningar och längdhopp. William Johansson var god kulstötare men fick här sin överman i Fritz Hermansson, som även var god sprinter och fotbollsspelare. Artur Svensson-Källfeldts och Gustaf Fuhrmans spjutkast räddade också många poäng åt MIK, liksom Arvid Petterssons allroundförmåga i kast och hopp.

Efter Bergquists granna segerrad på 100 m i Ringens 10-kamp ha vi alltid deltagit i denna genom åren lika populära tävling. Bland framgångarna under tidigare år må nämnas segern i klass II år 1925, då tävlingen för första gången var uppdelad i tvenne klasser.

RESORNA LOCKA.

Så småningom nådde vår fria idrott en så pass bra standard, att vi ansågo oss mogna att tävla mot utombys föreningar. År 1923 utkämpade vi i Trollhättan en klubbmatch mot Trollhättans IF och Sanna IF. Påföljande år skickade vi en manstark trupp till nationella tävlingar i Trollhättan, där John Andersson entusiasmerade publiken med sin spännande strid mot ÖIS' goda spjutkastare med 13:dje placering på 51.37 som resultat, och mot en hårdfjällad trollhättebo i stavhopp, där han blev 2:a på 3.20.

1925 var Uddevalla målet för vårt vikingatåg. Vi hade nämligen kommit överens om att utkämpa en triangelmatch mot Uddevalla IFK och Uddevalla IS. Trots profetior om det fiasko vi skulle göra vunno vi tack vare ungdomens storartade insatser i stället en överlägsen seger.

Efter denna framgång dröjde det till 1930, innan nästa idrottsresa företogs. Nu gällde det Kinna IF, men här gick det inte lika bra för oss, utan våra värdar med Kinna-Berg i spetsen vunno en klar seger. Även i returmatchen på Slottsskogsvallen fingo vi nederlag, men våra pojkar förbättrade överlag sina resultat och matchen blev något jämnare.

Påföljande år, 1931, firade klubben sin 15-åriga tillvaro, och glädjande nog visade idrottssektionen

Träningskväll på Slottsskogsvallen, 1931.

Överst: Einar Johansson, Rolf Berntson, Arvid Pettersson, Henry Apelgren, Karl Erik Ljungström, Axel Strandberg, Filip Ekberg. — Mellerrsta raden: Artur Niklasson, Gerold Nordman, G. Wahlgren, Åke Forslund, Agne Blömgren, Kofand Karlsson, Eskil Ekberg. — På kolstybben: Allan Wiking, Reinert Olsson, Stig Lindahl.

STÖRRE LIVAKTIGHET

än på mycket länge. Redan vid inomhussäsongens start visade majoriteten av pojkarna prima takt. Tidigare hade vi endast haft en inomhushoppare av rang, nämligen John Andersson, som nått utmärkta resultat i gren och mellan hopp. Vid säsongens första evenemang, Ringens inomhustävling, anmälde vi en manstark trupp, och vid dessa tävlingar visade våra pojkar en sällsynt framåtanda och kampvilja. Resultatet blev också synnerligen gott. Henry Apelgren vann sålunda längdhopp utan ansats. Dessutom segrade vårt lövande inomhustjärna Wille Karlsson i mellan hopp.

INOMHUSIDROTTEN BLOMSTRAR.

Dessa framgångar voro början till en livaktighet utan like inom sektionens inomhusidrott åren 1932—1934. Den ena förmågan efter den andra kom fram i ramplyset och gjorde fina resultat. Pojkarna som Henry Apelgren, Reinert Olsson, Gerold Nordman, Torsten

John Andersson

Henry Apelgren

Nyberg och Åke Forslund m. fl. hemförde många vackra segrar åt klubben, som vid denna tidpunkt kunde konkurrera med Örgryte om att vara stadens bästa inomhusklubb. Bl. a. blevo vi bästa klubb vid junior-DM 1932, vid vilket tillfälle Torsten Nyberg vann stående längd och höjdhopp på fina resultat. Tävlingsfenomenet Åke Forslund hör även till dem som vunnit inomhus-DM åt klubben, i det han segrade i grenhopp 1934. Sture Henriksson satte vid DM 1935 klubbrekord i mellan hopp med 3,79, vilket endast räckte till 3:dje plats.

Idrottsintresset överflyttades nu mer och mer till att gälla utesäsongen. På Slottsskogsvallen tränade medlemmarna med liv och lust. Karl Erik Köhler visade sig som en utmärkt sprinter och längdhoppare, medan Allan Wiking var vår bäste i diskus. Karl Erik Ljungström gjorde vackra löpningar på medeldistanserna. Vår bästa gren var höjdhoppet, där trion Henry Apelgren, Reinert Olsson och Gerold Nordman ledigt klarade höjder omkring 175 cm. Den förstnämnde gick över 1800 cm vid Centralföreningens mästerskapstävlingar 1931. Axel Strandberg var en värdig efterträdare till John Andersson i stavhopp.

UNGDOMEN KOMMER.

Glädjande nog sökte sig skolungdomen i allt större omfattning till klubben, och ett flertal ungdomar i våra färger gjorde goda prestationer, särskilt sprinterna Gösta Norman och Erik Rödning

Karl Arne Arvidsson
vinner Kvilles terränge-
lopp 1935.

samt medeldistansarna Karl Arne Arvidsson och Walter Rahmberg. Ollé Möllerström var god allroundman, och även pojkar som Stig Lindahl och Åste Lovén voro juniorer, som hörde till eliten.

Den fria idrotten stod nu i hög kurs inom klubbena. Såväl sektionstyrelse som aktiva arbetade med liv och lust, och redan tidigt på våren började träningen ute i terrängen med Karl Johansskolans gymnastiksal som utgångspunkt. Bland Slottsskogsvallens mest trägna besökare märkte man ett stort antal flitigt tränande pojkar i karakteristiska bruna overall, under vilka dölde sig den svartvita MIK-dräkten. I tävlingarnas prislister återfann man allt oftare MIK:s namn.

1933 stod våra juniorer på höjdpunkten. 5 av Centralföreningens mästerskapstecken fästes detta år på MIK-juniorer.

För andra gången lyckades klubben vinna klass II i Ringens 10-kamp, bl. a. med 3-dubbel seger i höjdhopp. En vacker framgång var även 2:dra platsen i allsvenska idrottsseriens klass V.

I terränglöpningarna gjorde vi 1934—1935 uppmärksammade insatser. 1934 vann Walter Rahmberg juniorklassen i Vikingens terräng och blev 2:a i Kamraternas terräng. Vid Göteborgsspelet samma år vann Rahmberg en vacker seger i 1000-metersloppet för juniorer i hård konkurrens.

Vid IF Kvilles terrängloppning 1935 vann Karl Arne Arvidsson juniorklassen och hemförde tillsammans med E. Betz och K. G. Lindahl överlägset lagpriset. Våra duktiga juniorer vunno detta år Ringens stafett på ny rekordtid. Även i stafettloppningarna Göteborg runt och Borås runt deltog de och lyckades hemföra hedrande 2:dra placeringar i båda dessa lopp. Karl Arne Arvidsson vann även juniorklassen vid DM-terrängen. En klubbmatch mot KFUM:s juniorer slutade med svartvit seger.

Liksom tidigare framstod idrottsresor för pojkarna som efterlängtnade mål för träningsarbetet. På initiativ av Erik Nördgren,

Vårt segrande juniorlag i "Ringens" stafett 1935.

Från vänster: Gösta Norman, Ingemar Arvidsson, Tore Johansson, Erik Rösding, Kaj Landgren, Valter Rahmberg, K. G. Lindahl, Sven Berndtson, Ake Blomkvist, Sven Löfgren.

Klubbmatch i Dalsjöfors 1937.

Stående: Sven Berndtson, G. Dahlbom, Lennart Ljungström, Osborne Bärtey, Hans B. Hammar, Ruben Rufors, Sture Hansson, Göte Chronholm, Filip Karlsson, Roland Andersson. — Sittande: Magnus Blomkvist, K. G. Lindahl, Bertil Ekberg, Bertil Alexandersson, K. E. Olsson, Ollé Fritzer, Kurt Eriksson.

som är gammal alingsåsare, anordnades 1933 en klubbmatch i Jonas Alströmers stad mot därvarande idrottsförening. Denna klubbmatch blev mycket lyckad och upprepades årligen ända till 1938 med omväxlande segrar och nedrlåg. Alingsås' idrottsmän och ledare voro mycket gästvänliga och kamratliga såväl på som utom idrottsplanen och alingsåsresorna framstod alltid för våra pojkar som säsongens höjdpunkt.

En annan utombysklubb, som vi haft ett gott öga till, är Borngens Sportklubb i Surte, och på dess vackert belägna idrottsplats på höjdplatån ovanför samhället utkämpade vi 1935—36 ett par spännande klubbmatcher, som båda slöto med segrar för oss.

1937 gästade vi Dalsjöfors, där vi i fingo se oss slagna av Dalsjöfors G & IS, och 1939 blev IK Hélios i Lerum oss för svåra.

Så småningom lämnade tyvärr några av de bästa och mest lovande pojkarna klubben. Gösta Norman flyttade till Gävle och Karl Arne Arvidsson till Karlstad, Erik Röding trodde sig ha större utvecklingsmöjligheter i ÖIS och Aste Lorén gick till sjöss, för att nämna några exempel.

NYA KRAFTER INOM STYRELSEN.

Även inom styrelsen blev det förändringar, då Reinert Olsson och Karl Elov Ekberg drogo sig tillbaka och överlämnade åt de unga energiska Sven Berndtson, Bertil Peterson och Göte Chronholm att draga lasset. Av den gamla styrelsen återstod endast Bertil Ekberg. Så småningom drog även han sig tillbaka, och härigenom kom hela ansvaret för sektionens vidare öden att vila på de nya styrelseledamöterna. Dessa visade sig emellertid vuxna sina uppgifter, och med frejdigt mod gingo de in för att visa att än var klubbens fria idrott att räkna med.

Snabbt hämtade sig sektionen från den tillfälliga nedgångsperioden och omkring 1937 hade vi åter vind i seglen. Sture Hansson dokumenterade sig som en utmärkt sprinter och längdhoppare. Bertil Alexandersson visade god förmåga i ett flertal grenar, särskilt i diskuskastning. Förutom Sture Hansson hade vi ett flertal verkligt goda sprinters, såsom K. G. Thovén, Olof Johansson-Fritzer, S. Löfkevist och Filip Karlsson. Hans B. Hammar gjorde goda resultat i längd- och trestegshopp, liksom även Ruben Rufors. I stafett 4×100 m vunno vi "Ringens" mästerskap. Vårt bästa årsresultat, 44,9, nåddes vid ÖIS "Amerikatävlingar" och överträffades under året endast av Örgryte IS.

Vid Centralföreningens tävlingar 1938 gjorde våra pojkar gott ifrån sig. Sålunda segrade Magnus Blomkvist i kulstötning och Filip Hansson i tresteg, medan den nya höjdhoppstjärnan Ivan Andersson tog hem segern i sin specialgren. En ny medeldistansare hade vi fått fram i Lennart Ljungström, som med sin träningsvilja nådde längre än storebror Karl Erik och avverkade 1500 m på 4:15,4. Magnus Blomkvist vann kula vid Kvilles Västsvenska Ungdomsspel på goda 13:40 (junior kula), ett resultat, som han vid samma tävlingar 1939 förbättrade med dryga metern till 14:53.

Mot RIK-juniorerna utkämpade vi 1938—39 tvenne klubbmatcher. RIK vann den första och vi kvitterade året därpå.

KLUBBREKORDEN PUTSAS.

De unga lovande pojkarnas vackra segrar följdes under nästpåföljande år av flera. Särskilt Ivan Andersson kunde inregistrera vackra framgångar i höjdhopp, i vilken gren han vid ett par tillfällen gick över 180 cm. Två klubbrekord av gammalt datum förbättrades också, i det Magnus Blomkvist putsade Fritz Hermanssons 8-åriga kulrekord till 12:29. Sven Magnusson ville inte vara

Sven Magnusson slår klubbrekord.

Sven Magnussons lövande bana avbröts 1940, då han under beredskaps-tjänstgöring i flottan rycktes bort genom en olyckshändelse.

sämre utan förpassade med ett kast på 52,077 John Anderssons 15-åriga spjutrekord ur världen. Även juniorrekordet på 4×100 m fick sig en knuff nedåt av våra fina sprinters.

På grund av det oroliga läget ute i världen och den därav nödvändiggjorda i allt högre grad skärpta beredskapen var det svårt att få hem pojkarna från militärtjänstgöringen till tävlingar 1940. Ivan Andersson och Magnus Blomkvist gjorde dock ganska goda insatser i höjd och kula vid ett flertal tävlingar, och Blomkvist ökade kulrekordet till 12,53. På 400 m hade vi fått en ny förmåga vid namn *Bengt Johansson*.

Årets klubbmatchutbyte bestod i tvenne düster mot Flottan, en med förlust på Nya Varvets plan och den följande med revansch för oss på Slottsskogsvallen.

I år har idrotten rönt

STÖRRE INTRESSE AN NÅGONSIN.

Poängtävlingarna på Slottsskogsvallen ha varit flitigt besökta, och

vid tävlingar mellan de olika sektionerna i fri idrott deltog icke mindre än 40 man i kula och längdhopp. I den senare grenen ha vi fått ett ypperligt nyförvärv i *Henrik Schröder*, som höjt klubbrekordet till hela 6,63.

K. G. Thorén visade goda takter på Idrottens dag och nådde följande goda serie: längd 6,42, 400 m 52,8, 1500 m 4,22 och kula 10,22, en verkligt förnämlig prestation, som tyder på att handbollsmästaren har möjligheter att ur sin kapp skaka fram en mångkampsmästare. Även våra övriga idrottspojkar ha visat god form, som lovar gott för framtiden.

Löftena från Idrottens dag ha redan börjat infrias. Jubileums-året har givit oss vår hittills största framgång i Ringens 10-kamp, där vi överlägset vunno klass II och placerade oss på 3:dje plats i klass I. I de flesta grenar höll sig våra pojkar väl framme och gävo prov på en mycket god standard. Bengt Johansson blev 4:a på 100 m och gjorde en god insats på 400, liksom även den framåtgående junioren *Allan Alexandersson*, vilken är son till en av våra i början av 1920-talet bästa medeldistansare. Huvudparten av vår poängskörd inhöstades i höjd- och trestegshopp. I höjdhopp klarade Schröder, *Torsten Henriksson* och junioren *Nils Johans-*

Nils Johansson, lövande höjdhoppsjunior.

son samtliga 170 cm, och i tresteg blev den mångsidige handbollscentern Henriksson 2:a med 13,47 och Hämmar 3:a med 13,31. Schröder tog tredjeplatsen i längdhopp med 6,44. Henriksson bärgade även poäng i spjut, där han blev 6:a med 45,17, efter Bertil Alexandersson som blev 5:a med 46,09. Den ambitiöse och alltid pålitlige Magnus Blomkvist tog 55:e plats i kula med 11,92. Stafetten 4×100 m gav en 3:dje placering med tiden 47,3.

Efter 17 års uppehåll återknöto vi i år idrottsutbytet med Trollhättan genom en klubbmatch mot därvarande IF. Bengt Johansson vann 100-metersloppet med den på gräsbana icke oävana tiden 11,88. I höjd- och längdhopp blev det svartvita dubbelsegrar genom Nils Johansson och Magnus Blomkvist respektive Hans Hämmar och Stellan Thörning, Nils Johansson och Thörning, äro mycket lovande pojkar, som säkertligen icke komma att nöja sig med hittills uppnådda resultat.

Av pojkar, som äro på stark frammarsch, må till sist nämnas Per Svensson, L. Lorentzon och Sven Fägerberg med goda anlag i höjdhopp och spjut, Jörgen Larsson i spjut, Olle Lindgren i 100 m och längdhopp samt Rune Andersson i kulstötning. Lo-

Klubbmatch i Trollhättan, 1941.

Linus Blom, Magnus Blomkvist, Jörgen Larsson, Allan Alexandersson, Olle Lindgren, Morgan Fridblom, Stellan Thörning, Nils Johansson, Bengt Johansson, Ture Nördahl, Hans B. Hämmar, Bertil Peterson, Bertil Alexandersson.

vande medeldistansare äro Linus Blom samt bröderna Penton och Tryggve Johansson.

Vi sluta med en eloge åt oldboyen Ture Nördahl, vilken debuterade som junior i början av 1920-talet och nu efter många års bortovaro från tävlingsbanan gjort comeback som vår f. n. pålitligaste medeldistansare.

MOT OKÄNDA ÖDEN.

Vårt jubileumsår har sålunda ingått med verkligt goda löften om kommande framgångar. Kanske är detta inledningen till en tidsperiod, under vilken den fria idrotten inom vår klubb skall vinna än större framgångar och allt fler unga idrottsmän samlas till stärkande idrott i våra färger.

..

HÄLSNING FRÅN GAMMAL MAJPOJK.

På vår förfrågan till professor Sven Brisman i Stockholm, huruvida han vore identisk med den på sidan 55 nämnde idrottsmannen, erhöles följande svar:

"Jag ber att få tacka för det vänliga brevet och bestyrka min identitet. . . .

Det var mycket roligt för mig att få en hälsning från min gamla klubb, vars nuvarande triumfer i handboll jag bevittnat så ofta tillfälle givits. Om jag möjligen kan komplettera uppgifterna från klubbens idrottsliv på 1890-talet, skall jag gärna göra detta. Jag var medlem åren 1897—1900, då jag tyvärr på grund av sjukdom nödgades avbryta min idrottsbana. Mina flesta klubbmästerskap tog jag åt 1899!

Med bästa hälsningar
Sven Brisman".

Vi bogagna tillfället tacka professor Brisman för hans vänlighet att granska manuskriptet till artikeln "Våra föregångare".

EKO FRÅN EN SVUNNEN STORHETSTID

Efter de stora svenska cykelframgångarna vid Olympiska Spelen i Antwerpen 1920 fick cykelsporten i vårt land ett oanat uppsving. Under de närmast följande åren växte cyklisternas skara med så våldsamt fart, att man nästan befarade, att toppunkten var nådd. Härvid räknade man emellertid fel. Istället växte sig sporten allt starkare, och omkring 1923 stod den i sitt fulla flör.

TÄVLINGEN OM "GÖTEBORGSHORNET".

Detta år hade Göteborgs-Tidningen beslutat att slå ett stort slag för cykelsporten och utlyste följaktligen en tävling om ett pampigt pris, kallat "Göteborgshornet". Då detta evenemang även hade en klass för idrottsmän, anmälde deltagare från Måjornas Idrottsklubb, och till allmän överraskning vann vår klubb lagpriset. Även den individuella segern blev vår genom Ragnar Kihlén.

Uppmuntrade av denna framgång anmälde vi följande åren manstarkt trupp till samma tävling, och bland ett hundratal tävländ lyckades vi lägga beslag på lagpriset och de fyra första platserna.

Dessa framgångar väckte ett livligt intresse för denna sport bland våra pedaltampande idrottsmän, och på initiativ av Ebbe Karlsson, Ragnar Kihlén och Agne Blömgren

BILDADES CYKELSEKTIONEN

den 9 dec. 1924.

Bland initiativtagarna fäste man sig vid Agne Blömgrens namn. Under årens löpp, sedan de andra av olika anledningar dragit sig tillbaka, stannade han troget kvar på sin post, och under hans dugande ledning ha Måj-cyklisterna haft många vackra framgångar. Vid sin sida har han dock haft flera goda medhjälpare, såsom Anton Strand, Allan Sköld, Karl Hilmerson m. fl., men den största arbetsbördan har otvivelaktigt Agne burit. "Skeppändaloppet", vår egen tävling, har alltid legat honom varmt om hjärtat, och mycken tid har han offrat på att genomföra detta krävande arrangemang.

VÅR FÖRSTA CYKELSTJÄRNA.

Vår Agne Blömgren det stora namnet inom styrelsen, så var Lorentz Rydén det i lika hög grad bland våra aktiva cyklister. Re-

dan i vårt första "Skeppändalopp", som ägde rum under sektionens första år, visade han sig som vår utan konkurrens bästa cyklist. I "Lödöseloppet" strax efteråt slog han definitivt igenom som elitåkare.

Detta var inledningen till en rad vackra framgångar, som kulminerade med segern i tvådagarsloppet 1926, en cykeltävling på ca 50 mil från Göteborg över Värberg—Borås—Falköping—Vänersborg—Trollhättan tillbaka till Göteborg. Vid Nödunge leddes Sven Johansson, Sundbyberg, och Lorentz Rydén tävlingen efter att ha lämnat den danske stjärncyklisten Henry Hansen och ett flertal av ländets elitåkare bakom sig. Plötsligt råkade stockholmare ut för punktering. Den unge Måj-cyklisten såg nu sin stora chans och trampade på för allt vad han var värd. Efter en rasande grannspurt skar han mållinjen som populär segrare.

Men det var inte enbart Lorentz Rydén, som skapade klubbens rykte som en av ländets bästa cykelklubbar. Samtidigt med vår stora cykelstjärna hade en skara tävlingssugna och lövande pojkar sällat sig till klubben. Axel Lindblom t. ex. var ett namn, som ofta återfanns överst i prishistoria. Edde Johansson och Anton Strand gjorde också ypperliga åkningar, och genom sin ambition och träningsflit voro de goda föredömen för vårt starkt växande junior-

Lorentz Rydén kör in på Slottsskogsvallen efter segern i tvådagarsloppet 1926.

skara. Stränd var flera år utan konkurrens. Västsveriges bäste oldboy.

ARNE RYDEN DEBUTERAR.

Bland nybörjarna 1927 återfann man Lorentz' yngre bröder Arne, som blev vår bäste junior och av cykelexpertisen spåddes en lysande framtid. Han infriade till fullo de förväntningar man ställde på honom, och en rad vackra segrar med slagna rekord vittna om att titeln Måjornas bäste cyklist med rätta tillkommer honom.

Redan efter ett par år kunde Arne Rydén räknas till de bästa bland vårt lands cyklister, och Lorentz kunde med lugn draga sig tillbaka från tävlingsbanan med den vissheten, att han fått en värdefull efterträdare. Den praktfulla stilyttaren, på sina håll även kallad Sveriges Henry Hansen, försvarade nämligen den Rydéniska familjetraditionen på ett glänsande sätt.

Framgångarna hade ej gått Förbundsstyrelsen förbi, utan som uppmuntran fingo vi 1935 uppdrag att arrangera SM 500 km i Göteborg, som genomfördes friktionsfritt.

År 1936 vann Arne Rydén Skeppändalöppets ståtliga vandringsspris "Skeppändahörnet" för alltid.

Bland annat var Arne den förste västsvenske cyklist, som körde milén under 155 minuter, vilket han gjorde vid DM-tävlingen 1931. Detta hade till följd att klubben anmälde honom jämte Edor Johansson och Åke Hallström till tävlingen om Svenska Mästerskapet. Övann vid de uppsvenska terrängförhållandena gjorde emellertid att treklövern hade föga framgång, men tillfället att få komma ut och mäta sina krafter med landets elitåkare skulle sedermera visa sig synnerligen värdefullt för våra unga framåtsträvande pojkar.

PÅ HOJDPUNKTEN.

Kring vår stora cykelstjärna hade samlats en skara framgångsrika tävlingsåkare, som gjorde vårt namn känt och fruktat bland klubbarna runt om i landet. Framför allt var det Arne Carlsson, som genom en rad vackra segrar bidrog att skapa den glans och ära, som omkring år 1935 kom vår cykelsektion till del.

Ungefär vid samma tidpunkt fick vår klubb en ny tävlingsåkare av rang. I ett krävande triangellopp över sträckan Mölndal—Värborg—Borås—Mölndal segrade nämligen till allmän överraskning Anders Persson, trots hård uppsvensk konkurrens, och i ett flertal

Arne Rydén
Glädjesegrare mottager "Skeppändahörnet" av glädjeklubblidare.

följande tävlingar visade han, att denna framgång inte berodde på någon tillfällighet. Dessutom hann han även med att arbeta inom sektionens styrelse.

En glädjande tilldragelse var det även, när Sigurd Sördahl, en av Göteborgs främsta cyklister, sällade sig till det "Blömgrenska cykelstallet", som i sitt slag var ett av de mest betydande i vårt land. Detta visade vi bland annat genom att år 1934 erövra Göteborgs Velocipedklubbs "GVK-Pokalén" till bästa göteborgsklubb och genom att i DM-tävlingarna 1935 taga rubb och stubb i prislistorna. Arne Rydén blev dubbelmästare på milén och tio mil, med Arne Carlsson och Sigurd Sördahl som 2:or på resp. distanser. Detta år lägo vi också på 2:dra plats bland landets cykelklubbar evad det gäller insatser på tävlingar, endast knappt slagna av Hammarby IF.

NEDGÅNGEN SKÖNJES.

Mén i förtsättningen blev det svårt att hålla samma goda standard på våra cykelstjärnor, och framgångarna blevo inte så lysande som tidigare. En bidragande orsak härtill var att Arne Rydén och Arne Carlsson hade flyttat från staderna. Av de kvarvarande stjärnorna tränade endast Anders Persson för fullt.

Till råga på allt lämnade Anton Strand cykelledningen 1937, och då även Agne Blömgren på grund av sitt arbete var förhindrad att åtaga sig sekreterareposten, förstod man, att sektionen skulle få svårt att klara sig ut den vågdal den nu hade kommit i.

SIC TRANSIT GLORIA...

Visserligen lämnade Blömgren inte styrelsen helt, utan tillsammans med Anders Persson försökte han i det längsta hålla ihop det verk han hade skapat. Bl. a. anordnades Skepppländalöppet med internationellt inslag, i det en dansk trupp deltog, och litet till mans trodde man på en renässans för sektionen. Följande år, 1939, ägde emellertid Skepppländalöppet rum för sista gången, och denna tävling kan med skäl betecknas som slutpunkt i den fördoms- så stolta sektionens historia.

En av Sveriges bästa klubbar på sitt område har nedlagt cykelsporten, men kanske kommer en dag, när vårt namn åter skall nämnas med fruktan bland de svenska cyklisterna och cykeltjärnar i likhet med bröderna Rydén åter skänka ära och berömmelse åt Majorna. Júst nu kanske det inte ser så lövande ut att söka förverkliga dessa planer, men man kan ju aldrig veta, vad framtiden kan bära i sitt sköte.

Anders Persson leder klubbcykeltävling.

SKOGARNA LOCKA....

Slutorden i artikeln om orientering i vår förra jubileumsskrift 1931 lödo:

"Det tar tid att lära sig orientering, men som våra pojkar äro unga med framtiden för sig, kunna vi säkerligen hoppas på fortsatta, än större framgångar i denna vackra och populära idrott!"

Den värde skribenten vågade då endast hoppas, men nu kan han med glädje fästställa, att framgångarna inte uteblivit, och att vår klubb alltid kunnat hävda sig i konkurrensen och gjort en ärofyll insats i Göteborgs orienteringsidrott, både när det gäller resultat och arrangemang.

När intresset för orienteringen i Göteborg på 1920-talet började ta fart, var det naturligtvis klart, att det även skulle smitta av sig bland MIK:arna. På hösten 1923 hade en av klubbens friidrottsjuniorer, *Attur Niklasson*, av en skolkamrat blivit övertalad att försöka, och på Kamraternas 15 km långa tävling, Källered—Askim—Slottsskogsvallen, skedde debuten. Denna blev lyckad, med en 53:e placering som lön för mödan.

Nu var början gjord, och Niklasson behövde inte länge vara ensam från MIK. Flertal och fler började möta upp om söndagarna och blevo bitna av orienteringens tjusning. Bland namnen från dessa första års tävlingar och budkavleorienteringar finna vi *Agne Blömgren*, *Ebbe Karlsson*, *Ragnar Kihlén*, *Erik Setterlund* m. fl. Några långa buss- eller tågresor var det inte på den tiden, och vi nutidens barn gapa av förvåning, när det talas om bland veteranerna, att målet t. ex. var på Ullevi eller Slottsskogsvallen och att kontrollerna stod gömda uppe i Delsjö- och Skårsterrängen eller uppe i Högsbobergens. Skulle man springa på dessa områden nu, kunde nog med fördel en karta över Göteborgs gator användas!

Gösta Schultz.

I orienteringen gäller det som bekant inte bara att löpa undan utan även att begagna sig av "det lilla som till äventyrs finnes inne i huvudet". Kartans mysterier ha alltid vällått mycket huvudbry, och särskilt de äldre 100.000-dels-upplågorna kunde oftast ställa till mycken förtret och stora överraskningar, då helt plötsligt den ena terrängformationen efter den andra dök upp utan att kunna återfinnas på kartan. Men i början av 1930-talet kommo nya kartor i skala 1:50.000 ut, och då blev det verklig fart på det hela. Våra pionjärer började nu anordna såväl praktiska som teoretiska

KARTLÄSNINGSKURSER.

och det visade sig, att kunskaperna föll i god jord, man ty nybörjargardet började härja våldsamt i prislistorna och vann flera lägepriser på våren och hösten 1930. Bland alla namnen dök nu ett upp, som vi skulle få mycket glädje av, nämligen *Gösta Schultz*.

Överlägset sprang han ifrån alla sina konkurrenter i nybörjareklassen på hösttävlingarna 1930, och när han sedan dristade sig att ställa upp i huvudklassen vid Skidklubbens orientering, vann han

VÅR FÖRSTA STORSEGER.

Under de följande åren ända fram till hösten 1934, då han flyttade till Ulricehamn, visade "solskenslöparen" sin toppklass, och ytterligare 55 individuella segrar noterade han.

DISTRIKTSMASTARE 1931.

3 raka segrar i vårorienteringarna 1933 och segrar i Mölndals nationella 1934.

År 1930 började en serie klubbmatcher mot Mölndals G & IS. Ett ståtligt vandringspris, gällande lagtävling för 7-mannalag, hade uppsatts att tillfalla den klubb, som först erhöll 6 in-teckningar. Efter en säreget spännande och jämn strid hade ställningen blivit 5-5, men i sluttävlingen uppe vid Risvedstorpet Lilledalen vunno majpojkarna en klar seger. Alla äldre MIK-orienterare minnas dessa tävlingar, mer eller mindre ha vi alla här spelat en roll.

Vår deltagarsiffra i de nationella tävlingarna brukade hålla sig kring 300. I den nyinstiftade elitklassen höll sig utom Schultz även Niklasson, Blömgren och *Rolj Bertson*, väl framme, och i nybörjarklassen började

MÅNGA LOVANDE FÖRMÅGOR.

Vi ta några namn: *Roland Karlsson*, *Allan Wikings*, *K. E. Köhler*, *Helge Åkerström*, *Helge Thimell*, *Bo Cullberg*, *E. Nordgren* m. fl.

År 1932 bildades i MIK en särskild sektion för orientering och friluftsliv, Friluftssektionen. Den nybildade sektionen anordnade på våren en

NATIONELL VÅRORIENTERING.

med Blömgren och Bertson som banläggare. Tävlingen har under årens lopp utvecklats till en verklig stortävling, som samlat deltagare från hela Västsverige och även lockat hit mera långväga gäster. Banläggningsarbetet har under åren förutom av de ovannämnda skötts av Niklasson, *C. E. Ljungström* samt senare huvudsakligen av Allan Wikings och *Yngve Karlsson*. År 1939, då KFUM gjorde ett uppehåll i arrangemanget av Tremilen, beslöt vi att anordna denna tävling, som genomfördes med deltagande av elitorienterare från hela Sverige. I år inställde vi vårtävlingen men ha i stället med anledning av vårt jubileum fått arrangera DM.

Åkerström, som på hösttävlingarna 1932 började visa lejonklon, fortsatte i samma goda stil. Han vann överlägset klass II vid Sportklubbens tävling 1933, och vid Skidklubbens tävling i Bollbygd 1934 segrade han i elitklassen. Våra jämna pojkar kunde hämta lagtroféerna från Sportklubben och Mölndal 1933 samt från Mölndal och Skidklubben 1934. Nybörjarerekryteringen lovade också mycket gott. *John Kinell* triumferade med 22 segrar på hösten 1933, och vällöpande *Göte Cronholm* hjälpte också till med framgångarna.

Mörgan Hultman, IFK, Borås, mottager segerpriset av Yngve Karlsson och Allan Wiking vid MIK:s vörorientering vid Valebråta i Risveden 1938.

Budkavleorienteringarnas spännande avlösningar vid växelstationerna har under årens löpp upplevts av många MIK-are. Ingen tävling kan komma med sådana överraskningar som budkavlens. För att tala vetenskapligt så är det en "nervsak." Detta fick minnsann Schultz erfara vid budkavlens öster om Ahten 1932, då han i iver att inhämta OIS' försprång glömdes sista kontrollen. Gösta fick ge sej ut igen, men glömskan kostade oss segern, ty vid hans återkomst återstod 22 minuter att taga in. Berntson, Niklas och Gösta svuro en dyr ed att ta revansch, och den lät inte vänta på sig. I Vättlefjälls enformiga och tråkiga terräng forcerade samma trio året därpå mossarna och ljungmarkerna med sådan fart och energi, att när Gösta "slog näven" i målbordet, voro vi

DISTRIKTSMASTARE I BUDKAVLE

med ett försprång av 8 min. Året därpå var denna trio sprängd, och Åkerström samt Blömgren bildade med Niklasson vårt 1:sta lag. Banläggjararbetet hade nu omhändertagits av Moss-Erik Johansson, som uppe i "norska skogsbygdens" krävande terräng, öster

om Alingsås varit ute mitt i natten och med lykta satt ut sina kontroller. Åkerström led minsann inte av några mindervärdeskomplex, utan vann 1:sta sträckan efter att ha sprungit om 16 man. Niklas och Agne höllö vårt lag uppe bland tetens. 2:a blevo vi, och en spännande budkavle var till ända.

I 1935 års budkavle i kronoskogarna uppe vid Närunga blev vårt lag III, bestående av Frank Ahlbom, Nordgren och Erik Hansson, efter den sistnämndes seger på slutsträckan med sin 7:de placering bästa MIK-lag. Nästa års budkavle i trakterna runt Stockasjön sydöst om Rävlanda blev verkligt rekordsvår. Av 41 lag kommo endast 23 i mål, och det drog åtskilligt ut på tiden, innan dessa kunnat leta sig in till målet vid Stockabäcks pensionat i skymningen och duggregnet. Men fyra MIK-lag hade klarat sig och blevo 5, 9, 16 och 19. I lag II deltog nu förutom Åkerström och Niklasson Ivan Sjögren, f. d. Uddévatla och Alingsås. På 2:dra sträckan gjorde han och Allan Wiking i lag III en verkligt strong löpning och fingo de bästa etapptiderna. Niklasson och Roland Karlsson fördes sedan fram lägen till deras slutplaceringar.

TREMILEN.

Om denna tävling har en välbekant skogskarlsskribent en gång skrivit:

"Det finns ingen tävling som orientering, och det finns ingen orientering som Tremilen!"

I detta kunna alla Maj-pojkar, som under årens löpp deltagit i denna gigantiska tävling, instämma. Ett manstarkt gardé i Tremilen har vi gjort till en hederssak, och många av våra "slöcknade stjärnor" leta till den tävlingen fram karta och kompass för att tillbringa en "heldag" i skog och mark. År 1931 debuterade vi med 6 man, och av dessa gingo 55 man in bland de 21 bästa med Niklasson främst på 10:de plats. Nästa år hade tävlingen förstådigt nog flyttats till våren, och nu hade den uppsvenska eliten fått upp ögonen för den strapatsrika tävlingen och skickat ner flera mannar med Arvid Kjellström i spetsen. Niklas visade åter sin klass och blev 5:a. Han var nära att göra om sin prestation nästa år men fick på Hindås—Landsveter-banan bland Turistföreningens vägyisare nöja sig med 6:te plats. Åkerström gjorde också en verkligt förnämlig prestation, då han den solgassiga vårsöndagen 1935 uppe i Ödenässkogarna kämpade sig fram till en 6:te plats.

Glada MIK:are efter solgassig tremil 1936.

Stående: Karl Erik Ljungström, Bertil Ekberg, Sven Källfeldt ("Algen"), Erik Nordgren, Einar Stöckelberg, Helge Åkerström, Bjo Cullberg.
Knästående: Erik Larsson, Agne Blömgren, Ivan Sjögren, Yngve Karlsson, Artur Niklasson.

Niklasson svarade åter för en god tremilsplacering och blev 11:a. Nästa år blev det Sjögrens tur att svara för att MIK skulle komma högt på prislistan, och detta gjorde han med verklig bravur. När prislistan var klar vid målet i pensionat Verona i Kvarnabo, var

SJÖGREN PÅ 2:DRÅ PLATS,

och Åkerström hade återigen hållit sig väl framme med sin 11:te placering. Sjögren stod även för den bästa MIK-placeringen i 1937 års Tremil. I den långa och hårda tävlingen från Bollbygd via Hällingsjö och Ingsjöarna fram till Llandvetter blev han 12:te man.

1935 var Niklassons 2:dra placering på Sportklubbens vartävling vår bästa insats. År 1936 var klass III mycket stark i MIK. I Sportklubbens vartävling fingo vi 6:man bland de 15 bästa i denna klass. Vårt nyförvärv Sjögren härjade våldeliga i prislistan i klass III det året.

Vi hade åter tur att få fram några nybörjare, som skulle komma att nå stora framgångar. Vi nämna Folke Borgvall, Nils Järås och Walter Hirseman, de båda sistnämnda f. d. fotbollsspelare i klubben. Hirseman placerade sig hösten 1939 som 3:a resp. 10:a i

nybörjarklassen i Mölndals och Skidklubbens tävlingar. Med en okuvlig vilja att nå framsteg fortsatte han under en ambitiös och målmedveten träning och kom med åren allt längre och längre för att nu stå som Göteborgs främsta namn. Redan nästa år började han sin marsch uppåt. Fyra förnämliga placeringar i klass II svarade han för, och 1938 fortsatte han i samma goda stil i elitklassen. Göteborgs-Posten brukar varje år uppsätta tre poängpris i de nationella tävlingarna. Hösten 1937—våren 1938 vann Hirseman 2:dra GP-priset. Ändrade bestämmelser gjorde att Järås och Borgvall fingo vara kvar i nybörjarklassen även 1937, och de ordnade till två lagpris åt oss på jubilerande ÖIS DM-bana och Skidklubbens tävling.

För att samlä pojkarna under sommarmånaderna hade vi börjat träffas en vardagskväll varje vecka vid någon sjö eller tjärn i närheten av stan. Där blev det en lätt träningsbana och se'n ett dopp. Detta uppskattades mycket och gjordes sitt till att förbättra formerna. Det var därför med tillförsikt, som vi startade höstsäsongen 1938 med Götahovs tävling nere vid Helsingö. Det var emellertid endast Roland Karlsson, som lyckades, och han blev 4:a i klass III. Men sedan gick det bättre. Hirseman visade sin goda form och blev 2:a i Mölndals nationella och 4:a i DM, som gick i jubilerande Frluftsällskapets regi. Borgvall och Järås noterade också bra placeringar i klass II, och i nybörjarklassen fingo vi en välkommen seger i Mölndals tävling genom Harry Hök. Vårsäsongen 1939 fortsatte Hirseman med sina jämna placeringar i toppen av prislistorna och vann återigen 2:dra GP-priset.

Orosmoln började torna uppsig på världshimmeln, när vi stod redo att börja höstsäsongen 1939. Den minnesrika söndagen den 3:sept. låg ett gäng MIK-orienterare på gräsmattan vid Norsesunds station och läskade sig efter en hård klubbtävling, i det vackra brittsommarvärdet. Handelsbodens radio slungade ut sina rapporter om krigsförklaringarna mellan stormakterna. Ingen vågade tro något om framtiden. Ett visste vi emellertid: att vi voro väl förberedda — tränade i skog och mark med strapasser — att åter dra på oss kronans kläder, om så skulle krävas. Så blev det också, och de flesta av oss fingo mer eller mindre kända på krigarlivet i hård beredskapstjänst.

Bensin kunde nu ej erhållas till bussarna, varför vi fingo börja

åka tåg till tävlingarna. Arrangörerna fingo i all hast lägga om sina banor och 20-årsjubilerande GBIS började hösttävlingarna med en mycket trevlig reservbana söder om Härryda.

HIRSEMAN TOG SIN FÖRSTA SEGER,

och han visade sig nu vara i en enastående form. På DM, som Mölnåls GIS stod för, tappade han några dyrbara minuter och hamnade på 3:dje plats. Men på Götahovs tävling i Märyds-skogarna vid Alingsås var Hirsemans 2:dra seger för hösten ett faktum. Även Roland och Yngve Karlsson voro i toppen på prislistan. I nybörjareklassen hade vi fått fram en mycket lövande junior — Bengt Wiking — som gladdde oss med två vackra placeringar.

Våren 1940 hade kriget kommit oss alldeles in på knutarna. Inkallelserna voro legio, och vårtävlingarna måste inhiberas. Våra banläggare, Yngve Karlsson och Allan Wiking, gävo emellertid icke tappt utan arrangerade vår nationella vårtävling samt lade även in en Tremilsbana. Allt lyckades bra, och vi fingo även genom förre boråsaren *Torbjörn Ström* segern på Tremilsbanan. På hösten gingo tävlingarna som vanligt, och nu hade pojkarna börjat komma hem från beredskapen. Spårvägen började säsongen med sin från våren uppskjutna tävling, och Hirseman, nu från I 16, tog segern. Måj-pojkarna visade ovanligt fin form, och när Mölnåls G. & IS 14 där senare kom med överraskningen att bjuda på busstur med gengas ner till Hällingsjö, blev det

EN VERKLIG STORTRIUMF

för oss. Borgvall segrade i klass II på tävlingens bästa tid, Ström och Hirseman blevo 2:a och 3:a i klass I samt Niklasson segrade i yngre oldboysklassen. Tillägga vi sedan, att Yngve Karlsson blev 7:a och Berntson 9:a i elitklassen, Allan Wiking 5:a i klass II och Bengt Wiking 5:a i klass III samt att 1:sta lagpris erövrades, så kan man förstå, att glädjen stod högt i tak hos Måj-gänget. GP-priset, som nu kom att gälla för höstsäsongerna 1939 och 1940, vanns överlägset av Hirseman.

År 1937 hade vår "oldtimer" Niklas fått Yngve Karlsson och Sjögren till kompanjoner i *budkavlén*. På berg- och dalbanan norr om Seglora — inte på Skansen utan i Viskadalen — försvarade dessa mannar Måjornas sedvanliga budkavlehomogenitet med en 4:de placering. Borgvall i 3:dje laget kom med en överraskning,

Friluftsliv, efter hård orientering.

Hirseman med sin kära kaffekittel, Niklas, Ström och Borgvall titta förväntansfullt på

Kaffedöften har lockat även Järas och Yngve Karlsson till gänget

som under kommande år skulle bli budkavletradition, nämligen en utmärkt löpning på 1:sta sträckan. Hösten därpå var det "budkavlefeber" i Göteborg. Det första SM skulle gå i våra trakter med gemensam start och 1:sta sträckan i mörker. I generalrepetitionen på DM ledde vi inte av premiärnervositet, och sedan Niklasson och Yngve Karlsson letat sig fram i mörkret i Risvedens svåra terräng, förde Hirseman och Åkerström budkavlén vidare till Roland och Åke Karlsson. Efter en spännande slutstrid gingo våra lag II och I in som 2:a resp. 3:a. Samma mannar ställde söndagen därpå upp på

SM BLAND SVERIGES BUDKAVLEELIT,

där 1:sta laget kom på 14:de och 2:dra laget på 50:de plats bland de 76 startande lagen.

I 1939 års budkavle runt Snällemossarna söder om Härryda — Landvetter blev vårt lag I, bestående av Niklasson, Hirseman och Yngve Karlsson, 7:a. Borgvall i lag II gjorde en stark insats på nattsträckan och kom in som 3:dje man. Året därpå var han tippad bland favoriterna på startsträckan, men vid starten vid Hjälmares gård strax intill Alingsås saknades Borgvall. Bland

startfunktionärerna var dock Nordgren, och han tog i stället hand om 1:sta lagets budkavle. Han löpte skapligt, och Ström och Hirseman gjorde det bästa av situationen. Särskilt den sistnämnde löpte i ilska så förnämligt, att han slog närmaste man med 14 minuter på sin sträcka och förde upp laget till 4:de plats. Till SM-budkavlen i Kisa skickade vi sedan upp två lag, som i den hårda konkurrensen dock icke placerade sig bättre än 53 och 54.

1937 deltog vi för första gången i budkavle-DM på skidor, men då drog tävlingen ut så långt på tiden, att den för vår del ej kunde fullföljas. I nästa skidbudkavle, 1940, visade vi oss kunna åka skidor, ty vårt lag II blev 4:a — 66 minuter efter segerlaget. I år gick skidbudkavlen så sent, att det blev så och så med snöotillgången. Löparna fingo i ordets verkliga betydelse kämpa sig fram i det dåliga föret och över de vattenfyllda isarna. Nära 12 timmar fick lag II (Hirseman och Ström, Yngve Karlsson och Sven Källfeldt samt Åke och Roland Karlsson) i sluttid på sin 2:dra placering, sedan Åke spurtat till sig segern på slutsträckan fram till Jönsereds stationsplana. Innan kavlen kommit så långt, hade Hirseman — delvis i sällskap med "reserven" Ström — med en 2:dra placering som resultat förerat 1:sta sträckan från kl. 2,37 på natten till kl. 7,57 genom den otillgängliga "norska skogsbygden" och över sjöarna Nären och Ömmern fram till Turistföreningens raststuga vid Mellomgårdens i Hemsjö.

UTOMBYSTÄVLINGAR

År 1933 gjorde vi på hösten en turné per buss upp till vår grannstad Alingsås för att möta "träskluffarna" från denna stad. Vi vunno den lyckade klubbmatchen och fortsatte sedan utbytet med den gästfria Alingsås IF under flera år med omväxlande segrar och nedrlägg. Ett vandringpris uppsattes, och detta hemförde vi för alltid på våren 1939.

Det har blivit tradition bland göteborgs-orienterarna att varje år i Uddevallas tävling springa bland bohus- och dålsänningarna. I år hävdade vi oss här med besked: 1:sta lagpris och förnämliga placeringar för Ström, Hirseman, Borgvall, Roland Karlsson, Bengt Wiking och Järås. "Knalledoniens" orienterare ha vi alltid hytt respekt för. Göteborg och Borås mäta sina krafter i en stadsmatch varje år, och i denna har under åren många maj-orienterare varit med och delat såväl med- som motgång. Boråskamraterna ha också under de senaste höstarna hållit en elit tävling på 22 mil, och denna

har senterats livligt av oss. Förra året kom Hirseman så högt som på 5:te plats.

I den "gamla goda tiden" åkte vi i regel till Oslo på älgsondagen i oktober för att dricka bocköl och springa på Furusets "orienteringslopp", som ibland även gällt som stadsmatch. Till Upp-Sverige gick den första resan i samband med det nyinstiftade SM hösten 1935. Det var vår nestor Niklasson, som gjorde resan det året, och sedan har det blivit Sjögrens, Hirsemans och Ströms tur. Några toppplaceringar ha dessa mennar lika lite som övriga göteborgare uppnått. I en stadsmatch mellan Stockholm och Göteborg i våras deltog 4 MIK:are. Ström kom på 13:de plats och blev 4:a bland göteborgarna.

Spårvägens korporationstävling i våras blev en god inledning på jubileumsåret. Officiellt var det ju inte då MIK det gällde, men gemensamheten med kubben fanns där ändå, trots II 17, Telegrafens, Broströms etc. Järås tog sedan på Sportklubbens segern i klass II, och Niklasson blev 2:a i yngre oldboysklassen och sprang sin ?? tävling, vilken i ordningen vet han troligen inte själv!). *Tremilen* kom sedan med det vackra resultatet av

1:STA OCH 3:DJE LAGPRIS

och med Hirseman på 4:de, Borgvall på 6:te, Ström på 7:de och Järås på 9:de plats samt Åke Karlsson och Niklasson på 3:dje resp. 4:de i oldboysklassen.

Hösten ha vi inlett med en klubbmatch mot Sportklubben och Mölndals G. & IS, där Sportklubben vann och vi slutade sist efter en jämn tävling. Hirseman vann individuellt. En ny medlem, *Sven Lidström*, visade goda takter. Lovande pojkar äro dessutom *Yngve Johannesson, Leif Henriksson, Erik Ferm, Ernst Borg, Walter Lindgren, C. E. Chronholm, P. G. Abrahamsson* m. fl. En god förstärkning innebär *Nils Örne*s övergång till oss. Örne fick nöjet att i höstens första stortävling, Götahovs, vinna lagpriset åt oss tillsammans med *Nils Järås*, som vann individuellt, och *Roland Karlsson*.

Vi misströsta således inte till kommande år, och när vår nästa jubileumsskrift utarbetas, kan redaktionen anknyta till dessa slutord: "att vi ha framtiden för oss och hoppas på fortsatta framgångar i orienteringsidrotten".

*) Nej, men nog är det över 2000 Niklas.

Efter Uddévalläs orientering 1941.

Harry Hök, Nils Järs, Leif Henriksson, Bengt Wiking, Artur Niklasson, Walter Hirseman, Folke Børgvall, Yngve Karlsson, Erik Ferm, Walter Lindgren, Roland Karlsson, Yngve Johannesson, Ernst Børgz.
(Yngve framvisar glatt vår vandrande jumboträslöv, i vilken de flesta av våra orienterare få sina namn inbrända — utom de som föredraga att ta sitt Matsunskolans i stället för att fullfölja en tävling som jumbo.)

SVENSKA ORIENTERINGSFÖRBUNDETS TAVLINGS- MARKE I GULD HAR RETROAKTIVT TILDELATS:

Gösta Schultz, DM-mästare 1931,
2:dra plats DM 1935.

Walter Hirseman, 2:dra plats DM
1937.

FRILUFTSEKTIONENS STANDARDPLAKETTER:

Brons:

Nr 1. Gösta Schultz ... 1934
... 2. Artur Niklasson ... 1934
... 3. Helge Akerström ... 1935
... 4. Agne Blömgren ... 1937
... 5. Ivan Sjögren ... 1937
... 6. Göte Chronholm ... 1937
... 7. Walter Hirseman ... 1938

Nr 8. Folke Børgvall ... 1940
... 9. Yngve Karlsson ... 1940
... 10. Bengt Wiking ... 1941
... 11. Roland Karlsson ... 1941

Silver:

Nr 1. Artur Niklasson ... 1938
... 2. Walter Hirseman ... 1939

VANDRINGEN MOT STJÄRNORNA

En av de första städer i Sverige, där handbollssporten bedrevs, var vår stad. Till en början idkades denna idrottsgren i relativt liten omfattning till följd av brist på lämpliga spelplaner. Endast Kvibergs och Nya Varvets gymnastiksalar kunde tagas i anspråk för detta ändamål, och följaktligen koncentrerades den göteborgska handbollen till dessa centra de första åren. Redan 1931 var man emellertid mogen för att starta den första serien, som fick relativt stor anslutning. Bland de lag, som anmälde sitt deltagande, var även vår klubb, till stor del beroende på att vi i bland våra medlemmar hade en av stadens bästa handbollsspelare, nämligen Eric Lindkvist.

KORBBOLLEN

var vid denna tidpunkt en av de dominerande inomhusidrotterna i Göteborg, och i denna trevliga idrottsgren höll vi oss väl fram-

Distriktsmästare i korg-
boll 1931:

Agne Blömgren, Eskil
Gustafsson, Fritz Her-
mannsson, Erik Lindkvist,
Henry Apelgren.

me. Bl. a. lyckades vi bliva distriktsmästare två år i följd, 1930—1931, men så innehöll vårt lag också flera verkligt goda bollspelare, bland vilka må nämnas *Agne Blömgren*, *Henry Apelgren*, *Erik Lindkvist*, *Eskil Gustafsson* samt *Åke Gustafsson* och *Åke Forslund*.

När sedermera handbollen fick vind i seglen, försvann emellertid korgbollen mer och mer, och för närvarande har den endast enstaka utövare i vår stad.

VÅR SERIEDEBUT I HANDBOLLEN

Ägde rum den 8 dec. 1931 i den nybildade serien ute på Nya Värvet mot A II:s lag, som slog oss med inte mindre än 14—4. Nästa match slutade lyckligare för oss, ty W. Frölunda IF fick finna sig i nedrlägg med 15—11. I fortsättningen gick det dock inte vidare bra för oss, och när serien var slutspelad hade vi hamnat på näst sista plats.

Nu hade vi fått "blodad tand", och när DM-tävlingen började hade vi fått ihopp ett verkligt starkt lag. Vårt mål vaktades sålunda av K. G. Andersson, som sedermera i RIK:s lag gjort så många ypperliga matcher mot sina förna klubbkamrater. Första matchen vunno vi övertygande och i pressen höllös vi som stora favoriter till DM-titeln. Men nu som sedermera så ofta blev det RIK, som grusade våra förhoppningar på seger. Med 11—7 stoppades våra chanser till mästerskapet för den gången.

Följande säsong blåste det

FRISKA VINDAR INOM HANDBOLLEN

i vår stad. Genom tillmötesgående av Mässhallsstyrelsen hade en handbollsbanas iordningställts i gamla Mässhallen, vilket hade till följd, att spelet tog ny fart. Ett flertal nya kubbar tillkommo, och att allmänheten var intresserad syntes av de relativt höga publik-siffrorna. En stor del av detta intresse berodde på den göteborgska tidningspressen, som alltid haft en välvillig inställning till den nya sporten.

Även inom vår klubb märktes det stigande intresset. På ett års-möte den 11 dec. 1932 tillsattes en kommitté, bestående av *Filipp Ekberg*, *Agne Blömgren* och *Tage Johansson-Jedmark* att handhava handbollen inom klubben, och dess första uppgift blev att anmäla vårt lag till den nybildade Västsvenska serien. Dessutom deltog vi som vanligt i Göteborgsserien klass II.

Spelarmaterialet hade också genomgått stora förändringar. Av

föregående års lag kvarstodo endast *Lindkvist*, *Apelgren* och *Blömgren*, som jämsides med korgbollen även hade deltagit i handbollsmatcherna. Bland de nya spelarna märktes *Åke Forslund*, som även deltagit i ett par matcher föregående säsong och således är den äldste aktive spelaren i vårt nuvarande lag. *Gösta Böhman*, Göteborgskamraternas sekreterare, deltog även och bildade tillsammans med *Allan Wiking* och *Lars Baltzer* en farlig kedja. Målet vaktades av *Jarl Nyberg*, en av dem, som verksamast bidragit till våra framgångar under årens löpp. Lagledare var liksom förra året *Filipp Ekberg*.

Vår första match i Göteborgsserien slutade med seger över W. Frölunda IF med 12—5. Debutmatchen i Västsvenskan mot Skövde IFK resulterade emellertid i förlust. I fortsättningen gick det bättre och både Skövde Läroverks IF och Nördénhov fingo finna sig i att bliva besegrade av våra unga handbollsnoviser. RIK voro dock ännu för svåra, och genom att besegra oss med 15—4 satte de stopp för våra framgångar.

Under Julhelgen mötte vi IF Elfsborg, från Borås i tvenne vänskapsmatcher, som vi vunno med resp. 22—7 och 17—13. Den första matchen ägde rum i Mässhallen under miserabla väderleksförhållanden. Endast genom att elda med s. k. "koksgaltar" kunde matchen gå av stapeln, ty kölden var synnerligen besvärande. Matchen var också minnesvärd, i det det var sista gången *Eric Lindkvist* medverkade i vårt lag. Han flyttade nämligen till Örebro, och med honom miste klubben en av initiativtagarna till vårt numera så livskraftiga handboll och en stöttepelare under de första svåra åren. I hans ställe fick *Henry Apelgren* spela back, medan *Eskil Gustafsson* gjorde sin entré i laget som centerhalv.

Göteborgsserien pågick också för fullt och här nådde vi en hedersam 3:dje placering efter de båda topplagen RIK och Sanna. Det största intresset tilldrog sig dock Västsvenska serien, och här återstod blott en match, nämligen mot Redbergslid, som under säsongen blivit svensk mästare. Inför endast ett hundratal personer gjorde vår klubb

ÅRETS SENSATION

inom handbollsvärlden genom att besegra mästarlaget med 12—10. *Åke Gustafsson* gjorde här sin debutmatch och bidrog verksam till segern, som var vår första över vår genom åren farligaste motståndare.

Denna säsong läde vi också grunden till det dominerande inflytande som vi haft inom juniorhandbollen under årens lopp. Genom att taga hand om utgådomen och giva den inblick i handbollens mysterier fingo vi ett rikligt spelarmaterial, vilket är en av de orsaker som gjort att vi för närvarande äro en av ländets bästa handbollsklubbar. Då liksom nu var Carl Elöf Ekberg juniörernas starke man, och under hans ledning fostrades de till kommande stordåd.

De första åren bedrevs

TRÄNINGEN I NYA VARVETS GYMNASIUMSAL

under Agne Blomgrens ledning. Att ha tillgång till en träningslokal betydde mycket för oss. Med glädje hälsade också grabbarnas kallelser till våra övningar, och det var en imponerande samling blivande stjärnor, som här fick den första inblicken i denna tjuusandé sport. Träningen och materialet var sålunda prima, och allt tydde på att vi skulle göra en god säsong 1933—1934.

Starten i Göteborgsserien blev också relativt bra. Vi segrade i vår första match, men sedan kom vår "dark horse" RIK, som med förkrossande siffror besegrade oss. Efter en vacker seger över

Jarl Nyberg,
säker "gändvarf".

FÖRSLUND
(MIK)

Ake Förslund

W. Frölunda fingo vi självförtroendet tillbaka, och i nästa match fick Sanna stryka på foten. I den ombildade Västsvenska serien voro Örebrokamraterna våra första motståndare. Vi vunno en uppmärksammat seger över dem och tjugade Örebropubliken med ett snabbt och vackert spel. Speciellt Jarl Nyberg och vårt backpar Apelgren och Förslund blevo stora favoriter. Sanna fick återigen nederlag, och så voro vi framme vid det verkliga eldprovet, RIK-matchen. Inför en talrik publik slögo vi årets svenska mästarer med 14—12. Genom denna vackra seger fingo vi ett gott namn inom handbollsvärlden, och publiken började mer och mer komma till våra matcher.

Jönköpingslaget Fram blev nästa offer för vår glupande aptit på poäng, och sedan gick det av bara farten. Så voro vi framme vid seriefinalen och inför en efter dåtida förhållanden stor publik, 1,500 personer, slögo vi återigen RIK. Handbollen hade blivit storsport, och vi hade god vind i segeln.

VÄSTSVENSKA SERIEN VANNS

överlagset av oss utan nederlag, medan vi blott lyckades taga 2:dra pris i Göteborgsserien.

Vi hade också internationellt besök denna säsong, i det Berlins stadslag gästade vår stad. Vår klubb spelade sin

FÖRSTA INTERNATIONELLA MATCH

mot detta lag, som i sina leder räknade sådana storheter inom handbollssporten som Kaundinya och Hömke. Trots detta lyckades vi spela oavgjort, till stor del beroende på Jarl Nybergs fenomenala spel mellan stolparna.

DM-tävlingen började lyckosamt med tvenne segrar, men sedan satte RIK stopp för vårt vidare avancemang.

Handbollsintresset grepp allmera omkring sig. Efter mönster av fotbollen beslöt Svenska Handbollförbundet, att man skulle spela en

ALLSVENSK FÖRSÖKSSERIE

under säsongen 1934—1935. Serien skulle bestå av sex lag, nämligen Flottan och Hellas från Stockholm, Bollklubben och Flottan från Karlskrona samt Redbergslid och Majorna från Göteborg.

Vår placering i denna förnämliga serie sporrade oss att starta träningen relativt tidigt. Bland de tränande läde man märke till en mörklägd, hårtskjutande yngling, lystrande till namnet Stig Hjortsberg, som sedermera skulle bliva ett av de bärande namnen

inom vår handboll. Jarl Nyberg ersattes i början av säsongen av Sven Jönsson, som i likhet med *Anne Holmkvist* kommit till oss från Nördénhov.

Håndbolls-kommitténs arbete blev tack vare dessa nya arrangemang synnerligen betungande och på förslag av Filip Ekberg och Agne Blömgren beslöt klubbens på ett möte den 29 jan. 1935 att bilda en handbollssektion.

FÖRSTA STOCKHOLMSRESAN.

Vår första allsvenska match skulle spelas mot Hellas i Stockholm. Vid vår ankomst blevo vi på det hjärtligaste mottagna av de sympatiska ledarna för stockholmslaget, och efter matchen samlades vi till en trevlig tillställning. Vårt värdfolks glädje grumlades icke av att vi varit oarriga nog att besegra dem med 25—16. Vi kommo sålunda i tillfälle att träffa våra idrottskamrater från Hellas under friare former, och grundens lades härvid till det hjärtliga förhållande som alltid rått mellan dessa båda klubbar. De-

Svenska mästare 1935.

Stående: Stig Hjörtsberg, Åke Gustafsson, Eskil Gustafsson, Agne Blömgren, Lars Bälter.

Sittande: Åke Forslund, Henry Apelgren, Anne Holmkvist, Jarl Nyberg.

buten gick således över förväntan, och även i förtsättningen lyckades vi hävda oss. Visserligen kom RIK med malört i vår glädjebägare, ty inför 2,439 personer, nytt publikrekord för inomhusmatch i Sverige, besegrades vi med 10—9.

Serien leddes vi dock till sista speldagen, då RIK genom seger över Hellas gick förbi oss och vann första allsvenskan.

Efter att i en rafflande DM-final ha slagit RIK blevo vi i Göteborgs hopp i striden om de ärråvårda svenska mästerskapstecknena. Starten gick fint, och efter seger över Karlskrona-Flottan voro vi klara för finalstriden, som skulle äga rum i Stockholm mot därvarande flottlag. Efter en ytterst hård kamp kunde vi lämna planen som

SVENSKA MÄSTARE.

efter seger med 10—9.

Den allsvenska enkelserien hade haft ett lyckat förlopp, och höga vederbörande beslöt därför, att 1935—1936 års serie skulle omfatta åtta lag, som skulle spela två gånger mot varandra.

I vårt lag hade en del förändringar ägt rum. Agne Blömgren hade dragit sig tillbaka från aktiv handboll och ersatts med *Tage Lindgren*, medan Sven Jönsson nästan hela säsongen ersatte skadade Jarl Nyberg.

Efter förra säsongens vackra framgångar voro vi närran inställda på att en reaktion måste komma. Vårt antagande tycktes vara riktigt, ty redan i första matchen mot Stockholms-Göta råkade vi ut för nederlag. Mot Hellas och Karlskrona-Flottan gick det bättre, och vi lyckades skrapa ihop en del poäng, men det var inte samma fart och fläkt över pojkarnas spel som förr. Även nästa stockholmsmatch mot Flottan, blev nederlag, och när vi så mötte vår gamle antagonist, RIK, voro vi inställda på det värsta. Matchen slutade dock till allmän överraskning oavgjord, sedan vi nästan hela tiden haft ledningen.

Nu började en period i serien, då vi lyckades ganska bra, för att mot slutet åter komma ut förna. Vi hade tappat för mycket poäng i början för att på allvar kunna konkurrera om en placering i toppen.

På grund av de små lokalerna hade Håndbolls-förbundet bestämt att centerhalven skulle slöpas, ty genom att använda mindre antal spelare på de tränga planerna ansåg man, att spelet skulle bli mindre hårt. Istället skulle det vara en hel avbytarkejd, så att antalet spelare var lika stort som förut.

K. G. Thörén

22-kanonskyttare.

Stig Hjörtsberg

Målvaktsfrågan var åter aktuell, ty vår utmärkte målvakt Sven Jönsson hade rest utomlands. Nyberg var fortfarande skadad och kunde inte påräknas, varför vi prövade Evert Ullman från W. Frölunda.

Efter att ha inlett 1936—1937 års allsvenska serie med ett svindande nederlag mot Hällas i Stockholm mötte vi Göteborgs IK, som besegrades. Ullman visade sig vara en prima tillgång för laget, och i fortsättningen kunde vi bl. a. besegra Redbergslid och taga revansch på Hällas.

Så skulle vi resa ner till Kristianstad för att söka gå iländ med den hopplösa uppgiften att taga poäng från skåningarna nere i "korridören". I vårt lag saknades Ullman, men i hans ställe gjordes Bertil Hiss med framgång sin allsvenska debut. Hela vårt lag var i prima slag, och efter en spännande match kunde vi lämna planen som segare. Returmatchen mot Kristianstadskamraterna i Mässhallen vunno vi också, och bland de bättre spelarna i vårt lag märktes K. G. Thörén.

Trots att vi länge ledde serien blev det oss icke beskärt att det året vinna vår första serieseger, ty helt plötsligt råkade grabbarna komma ur slag, och vi råkade ut för ett par nederlag, som spölierade våra chanser.

DE GAMLA KÄMPARNA SLUTA.

Under säsongen 1937—1938 undergick vårt lag stora förändringar. Sälunda slutade den gamle backkämpen Henry Apelgren, i vars ställe den lovande juniören Sven Erik Forssell gjorde sin entré i laget. Genombrottsårens stora forwardsstjärna Lars Bälzter drog sig också tillbaka och ersattes med Bertil Pöhl. Även Eskil Gustafsson lämnade oss för att bosätta sig i Kristianstad.

Den här säsong var det fyra göteborgslag med i serien. Med Göteborgs IK hade vi som vanligt föga besvär, men värre blev det mot Redbergslid och Sanna. Mot det sistnämnda laget lyckades vi endast vinna en knapp seger i vårt första möte, sedan vi dessförinnan utklassat Uppsala Studenters IF. Vår numera fruktade Åkedja hade börjat finna sitt rätta jag. Ullman verkade emellertid ur slag, men som tur var började Jarl Nyberg gå i träning. I en dramatisk match mot RIK återfanns Nyberg som forwardsspelare och bidrog verksamt till segern. Redan i nästa match mot Stockholmsflottan gjorde han emellertid come back som målvakt, och mycket tack vare hans inspirerade målvaktsspel lyckades vi bärga segern. Genom att vinna över Hällas i Alvikshallen blevo vi serieledare, men detta varade inte så länge, ty i en seriefinal mot RIK drogo vi det kortaste strået.

Vi hade dock en chans till serieseger genom att besegra Hällas i vår sista match för säsongen. Förväntningarna infriades också och klubben var

SERIESEGRARE FÖR FÖRSTA GÅNGEN.

Det arbetades nu med iver och intresse inom sektionen och de allimerade krävande matcharrangemangen togo mycken tid i anspråk. Lagledarskapet upptog Agne Blomgrens tid tillräckligt, och han kunde därför inte i samma utsträckning som förut ägna sig åt arrangemangen. En stor del av detta arbete kom därför på vår duktige kassör Reinert Olssons lott, men även de andra inom styrelsen, såsom Carl Elof Ekberg, Björn Bergström och Filip Ekberg hjälpte till efter bästa förmåga.

Vad som framför allt verksamt bidrog till våra vackra framgångar var det rikhaltiga spelarmaterial vi förfogade över. Såväl reservlag som juniorlag var av yppersta klass. Lagledare för det förstnämnda var Bror Bergström, och under hans energiska ledning hemfördes allsvenska reservlagsserien klass I med glans. Våra juniorer ville inte visa sig sämre, utan samtidigt med seniorerna blévo de distriktsmästare.

Våra vackra framgångar hade inte gått Svenska Håndbollförbundet spårlöst förbi, utan våra stjärnor kommo ofta i åtanke vid landsmatcher och turneringar. Vid VM-turneringen i Berlin deltog sålunda Forslund, Hjortsberg och Thorén, och i landsmatchen mot Tyskland, som ägde rum i Göteborg, fingo samma pojkar åter förtroendet att representera vårt land.

I 1938—1939 års allsvenska serie mönstrade vi i samma lag, som föregående säsong med undantag av att Bertil Huss vaktade målet och att Gösta Sverin spelade i B-kedjan i stället för Stig Lind. Första matchen vanns övertygande mot Hellas, och även i fortsättningen gjorde vi goda matcher, tills mötet med RIK skulle ägas rum. I en match, där K. G. Andersson gjorde en särdeles god in-

K. G. Thorén och energiske Ake Forslund. Skytten är Ablad, RIK.

sats, besegrades vi med uddamålet, men i den följande revanschmatchen vunno vi en klar seger, och serieledningen var åter vår. Detta var inledningen till en rad storsegrar. Bl a besegrade vi Hellas i Stockholm. Ledningen i serien syntes betryggande, och av många ansågos vi redan som seriesegrare. Men man skulle ropas hej förrän man är över bäcken! I Karlskrona råkade vi nämligen ut för ett nederlag i vår sista match. Redbergslid såg nu sin chans, eftersom de hade två matcher kvar att spela och kunde gå förbi oss på bättre målkvot. Deras sista match mot Studenterna i Uppsala måste vinnas med 17—5, om seriesegern skulle bärgas. Eftersom vår lokalkonkurrent alltid haft svårt att spela i lärdöms huvudstaden, var det inte många, som trodde att de skulle gå iland med uppgiften, i synnerhet som laget var tvunget att spela synnerligen offensivt för att kunna göra 17 mål på landslagsmålvakten Petré och det därför skulle bli svårare att hålla antalet insläppta mål nere i blott 5. Redbergslidarna lyckades dock nå 18—5 och därmed beröva oss seriesegern, när den syntes som säkrast.

I DM hade vi blivit utslagna av RIK, som därigenom fått förtroendet att representera staden i SM. Just i Uppsala mot samma lag, som de besegrade så överlägset för fjorton dagar sedan, mötte de sitt öde, ty RIK förlorade efter en spännande match. Det var väl ödets ironi, att inte denna match i stället gällde serien, ty då hade vår vackra segerrad icke blivit bruten.

Till landsmatchen mot Tyskland i Breslau hade uttagits Forssell, Thorén, Pihl och Hjortsberg. Lagledarskapet hade anförtratts åt Agne Blomgren, som en uppskattning av hans insatser för svensk handboll. Som reserv medföljde Bertil Huss, och det var alltså många MIK-are, som reste söderut för att försvara landets färger. Visserligen blev det nederlag mot världens bästa handbollsnation, men det var till stor nytta för våra pojkar att få komma ut och se och lära av de berömda tyska handbollsspelarna.

HANDBOLLEN STORSPORT.

1939 var ett märkesår i vår handbollshistoria. På hösten stod nämligen den nya Mässhallen färdig att tagas i bruk, och matcharrangörerna kunde räkna med de verkligt stora publiksiffrorna.

Centerhalvback ingick nu åter i laguppställningarna, och på denna viktiga plats prövade vi en av våra bättre reservspelare, Helge Svensson. Huss vaktade målet, och Forssell och Forslund voro backar. A-kedjan var den vanliga, men i B-kedjan hade vi

fått ett ypperligt tillskott i *Torsten Henriksson*, som tillsammans med *Pihl* och *Björnung* bildade en färlig triö.

Den första allsvenska matchen, som ägde rum i Mässhallen mot Djurgårdens, slutade olyckligt för vår del. Även i nästa match blev det nedlägg, och man frågade sig lite till mans, hur det stod till med vårt fördoms så slagkraftiga lag. I den sista matchen hade vi vidtagit ett par förändringar i laguppställningen. Sålunda spelade *Förslund* centerhalv och på hans backplats debuterade *Cläs Hedenskog* på ett utmärkt sätt.

Så kom äntligen genombrottet, ty i vår tredje seriematch utklassade vi jönköpingslaget *Fram* i bästa stil. *Jarl Nyberg* hade ryckt in som målvakt i stället för skadade *Huss*, och hans fighteranda smittade grabbarna till att göra sitt yttersta. Med stor tillförsikt togo vi oss an arvfjenden *RIK*, och inför 4,606 personer togo vi hem segern med 11-6. Nu hade grabbarna åter kommit i gott slag, och genom seger över *Djurgården* i Stockholm togo vi ledningen i serien. Sedan kommo en rad framgångar, men "korridormatchen" nere i *Kristianstad* var en uppgift som vi gingo bett på. *Karlskronakamraterna* slog oss också nere i *Karlskrona*, så att seriesegern verkade minst sagt problematiska. Ännu hade vi chansen, men då måste *RIK* besegras. Detta lyckades oss, och då även *Kristianstad* råkade ut för nedlägg, behövde vi blott besegra *Karlskrona* i Mässhallen för att bli va seriemästare. Inför rekordpublik, 4,800 personer, vunno vi

VÅRT ANDRA SERIEMÄSTERSKAP!

Nu hade vi fått blodad tand, och med energi gingo vi in för att också taga *SM*. Det ena laget efter det andra besegrades, och vi hade endast *Karlskronakamraterna* kvar i finalen, som skulle äga rum i Mässhallen. På grund av det oroliga läget våren 1940 blev emellertid finalmatchen uppskjuten, och först på hösten kunde vi lyckas i våra strävanden att vinna

VÅRT ANDRA SVENSKA MÄSTERSKAP!

Följande säsong, 1940-1941 visade vi oss som värdiga mästare, oaktat vi hade synnerligen besvärligt i träningshänseende. Ett flertal av våra pojkar voro ute i militärtjänst, och till råga på allt blev även tränaren och lagledaren *Agne Blomgren* inkallad. I hans ställe tränade *Jarl Nyberg* pojkarna, och hans under åren inhämtade handbolls-kunnande kom nu väl till pass.

I stället för *Gösta Swerin*, som flyttat till *Karlskrona*, prövade vi i *Bäckedjan* ett flertal spelare, såsom *Lars Lindstrand*, *Gunnar Lindgren* och *Bö Sundby*, alla produkter av vårt lovande junior-gård. Vårt mål vaktades av *Rune Hulthén*, medan laget i övrigt var samma som föregående säsong.

Redan i första matchen mot *Ystads IFF* visade vår *A-kedja* en glänsande form, men även de övriga spelarna, speciellt *Sven Erik Forssell*, spelade utmärkt redan från början. Vi vunno den ena uppmärksammade segern efter den andra och ledde nedlägg endast mot *Kristianstadskamraterna*.

Svenska mästare 1940.
 Torsten Henriksson, Stig Hjortsberg, Gösta Swerin, Bertil Pihl, Bertil Huss, Ake Forslund, Sven Erik Forssell, K. G. Thoren, Ake Gustafsson, Claes Hedenskog.

Med tio poäng före närmaste lag, vunno vi årets allsvenska serie, en bedrift som livligt kommenterades i den svenska idrottspressen. Rosor ströddes för oss i mångfald, och i en stockholmstidning fingo vi den ärofulla titeln:

"VARLDENS BÄSTA LAG",

en titel som man får taga med en viss reservation. Visserligen hade vi två år i följd besegrat det danska mästerskapslaget HG i Mässhallen, och detta lag i sin tur hade besegrat de bästa tyska klubblagen, men ännu hade vi inte slagit de danska och tyska lagen på deras hemmaplan. Kommande år får visa om vi äro mäktiga att gå iland med dessa uppgifter.

Men det är inte bara i inomhushandboll våra pojkar vunnit ära och berömmelse. Även i sommarens

UTOMHUS-HANDBOLL

på de gröna fälten har klubben hävdat sig och bland annat vunnit DM för vår stad flera gånger. Vi kunna således icke utan skäl

Efter slutmatchen i Allsvenska Handbollsserien 1940-41.
 Stående: Claes Hedenskog, K. G. Thoren, Lars Lindstrand, Bo Sundby, Bertil Pihl, Gunnar Lindgren, Agne Blömgren. — Sittande: Stig Neptun, Rune Hulthén, Sven Erik Forssell, Stig Hjortsberg.

räkna oss till ett av de lag i vårt land, som spela den bästa utomhushandbollen. Under årens lopp ha också flera av våra spelare varit anlitade i turneringar och landskamper även i utomhushandboll. Konkurrensen med fotbollen gör emellertid, att denna art av handboll inte röner samma anslutning bland publiken som inomhushandboll. I vår klubb söka vi intressera de unga för att spela ute, ty för att nå driven färdighet i detta spel fordras att man ägnar sig åt spelet i sin tidiga ålder. Den dag kanske randas, då vårt land på allvar är med i denna idrottsgren, och då hoppas vi Majorna skall återfinnas bland de bättre lagen.

Vi se framtiden an med tillförsikt, ty i våra leder finnas många lovande ungdomar, som vilja fram. I sinom tid skola de också få sin chans att visa vad de duga till. Vi äro övertygade om att de med framgång skola försvara den ställning vi lyckats skapa oss inom handbollen, ty

FRAMTIDEN HÖR UNGDOMEN TILL,

och till ungdomen ha vi litat under vandringen mot stjärnorna.

Erik Lindkvist
stötspelare under de första åren.

Bertil Huss
handbollsmålvakt och fotbolls-
högerytter.

RAPSODI I SVART OCH VITT

Det är idrottsfest på gamla Walhalla. Sol, människor och stämning. Den gamla trivsamma idrottsplatsen har en av sina större dagar. Man fröjdas åt idrottsprestationer och njuter av den festliga ramen kring tävlingarna.

I groparna ligga 100-meters-löparna beredda till start. "På Edra platser!" kommenderar startern, och det går en ryckning genom de sex löparna, som vänta på att den fascinerande jakten mot ulltråden skall börja.

Så går skottet, och de rusa iväg. Mästerlöparen Luther från Örgryte är suverän, men på andra plats kommer till allmän överraskning en liten knubbig yngling med MIK-märke på tröjan.

Gösta Bergquist, vår förste sprinter av klass, har gjort entré bland stadens löparelit.

Majorna spelar sin första match på utländsk botten mot Sandefjord Ballklubb. Den skarpa solen verkar besvärande för våra spelare, men trots detta ha de övertag i spel och pressa hårt mot motståndarnas mål, dock utan resultat. I stället taga norrmännen ledningen efter ett vackert anfall från högersidan. Ett par minuter senare utjämna emellertid våra pojkar genom Kullander, och chansen till seger finns åter.

Andra halvleken har endast blivit ett par minuter gammal, då det svart-vita laget kommer upp i ett grant anfall. Den lille bolllekaren på högerinnern gör bort det norska försvaret, och med ett perfekt skott ger han vårt lag ledningen, som det behåller till slutsignalen.

Efter matchen fingo våra spelare lovord för sitt vackra spel, men de flesta rosorna fick dock *Baldvin Johansson*, planens bäste spelare.

Den skarpa blåsten ökar mer och mer och verkar i hög grad besvärande för en skara cyklister, som i högsta fart jagar mot slutmålet.

Vid Nödinge ligger Sven Johansson, Sundbyberg, och en Majornacyklist en hårsman före de övriga. Den kraftige majgrabben

vill inte släppa den segervane stockholmaren förbi sig, utan meter efter meter hänger han med i den ursinniga farten.

Men så kommer punkteringen. Stockholmaren fick offra ett par dyrbara minuter åt ringomläggning, medan majpojken i känslan av sin chans trampar på för brinnande livet. De medföljande bilarna äro tvungna att släppa på mera gas, ty hastigheten närmar sig 40 km.

Den unge cyklisten är på väg att vinna sin största seger, lämnande en stor del av den svenska cykeliten bakom sig. Han är oövervinnelig just nu, när han i sin ungdomliga segeryra skär mållinjen vid Gamlestadbro, fyra minuter före närmaste man.

Göteborg har fått en ny cykelstjärna, ty segraren i Cykelamatorernas tvådagarslopp var *Lorentz Rydén*, en av de stora inom vår cykelsport.

*

I Exercishuset spelar svartvitt mot rödblått i korgbollsserien.

Den lille trollgubben Rydell har just lurat länge Apelgren och med ett perfekt kast givit sitt lag ledningen. Men majrabbarna komma igen, och deras effektiva slutspurt kan icke ens de fotbollstränade örgrytarna stoppa.

Särskilt majcentern är i sitt esse. Med en förbluffande skicklighet kastar han den ena bollen efter den andra i motståndarnas målkasse. Hans placering och blick för situationerna är mästertlig, och med några enkla fintningar lurar han hela motståndareförsvaret.

Publiken applåderar åt hans prestationer, ty en av de populäraste spelarna på plan är *Eskil Gustafsson*, den största bollbegåvning klubben någonsin ägt.

*

Bredbent och stabil som huggen i granit står han på högerkanten och hejdar det ena anfallet efter det andra. Den farlige, flyfotade Eskil i Sannalaget kommer alldeles till korta mot den i högsta form spelande Majornabacken. Tempot i matchen skruvas upp mer och mer. Det gäller att för första gången slå de farliga konkurrenterna från väster. Svetten pärlar i ansiktet på backresen, där han står som en klippa, på vilken alla Sanna-anfallen stranda. Det rödlätta ansiktet strålar av energi, när han driver på sina kamrater till anfall mot motståndarmålet.

I sista minuten taga de svartvita ledningen och vinna matchen. En stor andel i segern har kämpen på backplatsen *Eric Lindkvist*.

Det är tyst och stilla vid kontrollen "Mosskanten 200 meter söder..." någonstans i Göteborgstrakten. Den livgivande vårsolen kastar sina varma strålar utöver nejden. Doften av nyutsprucket björklöv blandas med lukten av fuktig jord och mylla. Stillheten är rogivande.

Plötsligt brytes tystnaden. Från stigar och snår komma löparna för att få sina kort stämplade och sedan ila vidare mot okända öden och äventyr. Det prasslar och rasslar runt ikring mig, ty den sovande skogen har vaknat.

Snabbt och smidigt som en hjort kommer han klivande ur buskaget och skyndar fram till kontrollbordet. När allt är ordnat, tar han ut kompassriktningen och försvinner sedan mot det hägrande slutmålet.

Vid sista etappen leder han överlägset. Endast oturen kan beröva honom segern, ty min gäst vid kontrollen var *Gösta Schultz*, klubbens förste stjärnorienterare.

Majorna kämpar som aldrig förr på handbollsbanan i den gamla Mässhallen. Det är slutet av andra halvleken och motståndarlaget leder med 8—3. Det ser hopplöst ut, men varje man i det svartvita laget gör sitt yttersta för att söka byta det hägrande nederlaget till seger.

Bäst kämpar kanske den välvuxne, spänstige vänsterbacken. Laget sviktar, allting tycks som förgjort. Förlusten synes oundviklig, men den konditionsstarke försvarsspelaren ger sig dock inte. Nu går han upp på centerhalvbacksplatsen, och hela maj-lagets spel liksom koncentreras kring honom. Anfall efter anfall driver han upp. Ledningen börjar knappas in. Ställningen jämnas ut. Han spelar liksom i trance, och gör egenhändigt ledningsmålet, besjälad av en tanke, att Majorna måste vinna.

Domarens pipa ljuder för full tid. *Åke Forsslund* har gjort sitt livs match, och efter kampen bäres den nästan avsvimmade kämpan in i avklädningsrummet av glada supporters.

Svenska landslaget spelar sin andra match i VM-turneringen i handboll på Magdeburgs stadion. Motståndare är Rumäniens segervana lag, som gör sitt yttersta för att besegra de tappert kämpande vikingarna från Norden, som låter fighterandan ersätta vad som brister i tekniskt hänseende.

Det är strax före första halvlekens slut. Den rumänske centerforwarden Kirschner har gjort ställningen till 3—3 och är just i farten med att söka giva sitt lag ledningen, då han stoppas ojust av det svenska försvaret. Domarens pipa ljuder och det blir straffkast för Rumänien.

Hela stadion är tyst. Blickarna riktas mot den svenske målvakten, som står beredd att om möjligt söka hindra motståndarna att skjuta in det vinstgivande målet. Skottet går, och som skjuten ur en kanon kastar sig målvakten och — — klarar. Publiken jublar av förtjusning, ty sällan har man bevittnat en sådan fenomenal målvaktsräddning.

Matchen är slut och svensk handboll har haft en av sina största framgångar. Spelarna ha skött sig storartat, men hjälten framför alla andra har *Jarl Nyberg* varit, Majornas och landslagets säkre målvakt.

Mil efter mil jagar han flertalet av de yppersta svenska cyklisterna och i de backiga Grävsnäskogarna hinner han upp den förste av storhejarna. Men färden går vidare och i rasande fart trampar han på.

Vid kontrollen i Alingsås får han reda på att han leder i tid. Vissheten härom skänker honom nya krafter, ty han vet att en seger i dagens lopp betyder mycket för klubben och inte minst för honom själv. Sedan storebror "lagt upp" är han ensam om att försvara familjens traditioner och han kan knappast göra det på ett mera värdigt sätt än genom att vinna denna tävling, klubbens egen.

Han uppbjuder all sin förmåga och i vägvinnande Henry Hansen-stil pinnar han på allt vad han kan. Äntligen skymtas målet och under åskådarnas obeskrivliga jubel passerar han linjen som segrare.

Dagen efter kan man läsa i pressen att vinnaren gjort sitt livs lopp, ty många av de uppsvenska elitåkarna hade blivit slagna av Majornas nya cykelstjärna *Arne Rydén*.

Jag sitter i Eriksdalshallen och ser på när Majorna spelar sin sista seriematch för säsongen.

På grund av tidsläget har det varit svårt att samla ordinarie lag. De svartvita äro tvungna att ställa upp med ett flertal reserver mot ordinarie Hellas-lag, som nu se sin chans till seger över sina fruktade motståndare.

Efter första halvleken ha de grönvita ledningen, men mästarna vilja ej besegras. Okuvligt kämpa de för att visa sin klass och försvara sin ära. Spänningen är stor. Den växer allteftersom matchen fortskrider. En grönvit Hellas-forward står fri framför Maj-målet, men Hulthén gör det otroliga och klarar det svåra skottet. Genom sin fenomenala räddning smittar han sina kamrater till att ta nya tag.

Spurten börjar. Som skjuten ur en kanon kommer han rusande på vänsterkanten och med väldig kraft slungar han in dagens mest bejublade mål. Strax efteråt upprepar han samma manöver.

Majorna vinner matchen, och när Handbollsförbundets ordförande delar ut guldmedaljerna, hör man att *K. G. Thorén*, den snabbe smidige mästerskytten, är publikens stora gunstling.

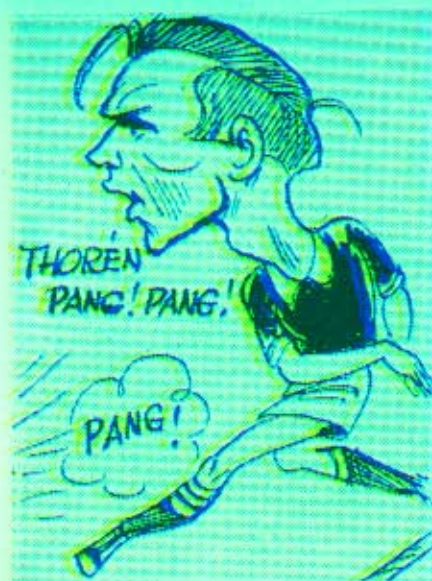
•

Det är skoltävlingar på Slottsskogsvallen. Jublande ungdomar heja på sina favoriter, som i brokiga klubbdräkter kämpa om poäng för sin skola.

Plötsligt tystnar sorlet, ty nu kommer tävlingens clou, 1.000-meters-loppet. Startskottet ljuder. Bland publiken gå diskussionens vågor höga om vem som skall vinna loppet. En smäcker yngling med OIS-märke på tröjan tippas allmänt som segrare, och efter två varv leder han loppet i god stil.

Då inträffar det som jag hoppats på. Vid ingången till sista kurvan kommer han, grabben i Majornas klubbdräkt. Steg för steg pressar han sig upp mot sin konkurrent. Jag ser hur han gör sitt yttersta för att vinna, denne fighterbetonade yngling i svart och vitt. Sekunderna till målnöret tyckas mig som en hel evighet. Med uppbyggande av alla sina krafter pressar sig den blonde maj-grabben fram mot ulltråden och vinner.

Våra juniorer ha fått en ny storlöpare, ty loppets segrare var *Eric Röding*.

Ake Gustafsson

Snabbt och behärskat rinner han igenom motståndarförsvaret och gör mål på mål för sitt lag, som kämpar för livet i Elitseriens jumbofinal.

Vårt gamla fina fotbollslag har deklinerat högst betydligt, och det är fara å färde. Vinna vi inte denna match flyttas vi återigen ner till en lägre serie med åtföljande konsekvenser.

Men inte kan man se på den blonde ynglingen att matchen har så stor betydelse. Enkelt och smärtfritt gör han bort sina motståndare för att sedan placera bollen utom räckhåll för den utrusande målvakten. Hans spelglädje smittar av sig till de andra kamraterna, och efter en spännande match vinna vi den kanske viktigaste matchen i klubbens fotbollshistoria.

I omklädningsrummet råder glädje och gamman, och den gladaste bland de glada är *Ake Gustafsson*, mästerspelare i fotboll och handboll.

Luften är mättad av tobaksrök, svett och utdunstning. Sorlet är fruktansvärt. Kamerablistarna glimma till då och då. På banan i Mässhallen vid Örgrytevägen kämpa Majorna och Redbergslid som så många gånger förr om seger, ära och poäng. Spelarna göra sitt yttersta, väl vetande att endast genom uppjudande av allt sitt kunnande ha de några utsikter att lyckas i sina förhävanden, när dessa handbollsgiganter mötas.

Skall Majorna segra, eller skall mästerlaget från de östra stadsdelarna som så många gånger förr taga hem spelet? Stämningen stiger. Ovissheten är stor. Nu är Majornas A-kedja i aktion.

På högerkanten syns han, den mörke, ständigt leende kämpen. Energiskt söker han forcera det starka RIK-försvaret. Nu lyckas han. Ett skott, ett streck, en strut!

Folket tjuvar av hänförelse åt det vackra målet, ty publikgunstlingen framför alla andra är *Stig Hjortsberg*, handbollscharmören.

Samma olidliga spänning. Samma tjuvar och skrän som alltid, när de båda antagonisterna från öst och väst dräbba samman. Majorna har just nu börjat att plocka upp Redbergslids stora förspång och gjort en bragd som sent skall glömmas. Inspirerat kämpar varje man, ty deras mästarära står på spel. Vikingen på högerbacken är i sitt esse. Gång på gång stoppar han det vita anfallet. Han vet sitt ansvar, ty här gäller det att kämpa, om vi skola segra.

Frikast för Majorna. Bollen hamnar hos den väldige backkämpen. Signalen går. Med en mästerlig fintning gör han bort RIK-försvaret och sätter K. G. Andersson utan chans. I segerrus spelar sedan majlaget och gör kanske den strongaste matchen i sin handbollshistoria.

När segrarna lämna banan få de mottaga den begeistrade publikens hyllningar, och i synnerhet *Sven Erik Forssell* har vunnit allas bevägenhet för sin goda match.

Stig Hjortsberg

Sven Erik Forssell

På Ullevi fotbollsplan äro de svartvita i aktion om de dyrbara seriepoängen.

Majorna har övertag i spel och efter en serie vackra anfall leder laget med ett par mål. Allt lyckas för våra pojkar, och man blir nästan imponerad av den snabbhet och framåtanda som de visa.

Särskilt högerinnern är i strålande form och gång på gång frispelar han sin kamrat på ytterkanten. Där har han snappat upp en boll långt nere i det egna försvaret, och smidigt pinnar han av den ena motspelaren efter den andra för att i rätta sekunden passa till en bättre placerad kamrat.

Nyförvärvet på högerhalvbacksplatsen tycks även trivas i miljön, ty där lägger han en väl avvägd passning till den påpasslige högerinnern, som med ett vackert direktskott sätter Kongahällas målvakt ur spel.

De svartvita vinna storseger vid seriepremiären mycket tack vare sin goda forwardskedja, i vilken *Per Olof Berndtsson* varit mannen för dagen.

Filip Ekberg.

BUDKAVLE....

vilken mångfald minnen ligger icke i det ordet för den, som det förunnats att 18 gånger få genomkämpa denna strapatsrika, alltid lika ovissa och tjusande tävling. Veckors spänning, dagars tankar och natters drömmar — ända till det ögonblick, då man trött men lycklig löper in till växelstationen och med frusna, fumlande fingrar plockar fram och överlämnar budkavlen.

BUDKAVLEN GÅR I ALLA VÄDER.

Yrvaken stoppar jag väckarklockans ilska ringning. Åh, jag skall ju springa min första budkavle i dag! Men ett sådant envist plask mot rutan! Det ser ruggigt ut, men jag klär mig, axlar rygsäcken och tar i dörrvredet för att ge mig iväg, då — en omtänksam moders röst når mig: "Du tänker väl inte gå i detta vädret? Du förstår väl, att det inte blir någon orientering i dag." — Det lät så förståndigt och så självklart. Jag lade från mig rygsäcken och kröp lugnt till kojs igen... Jag trodde Ebbe Karlsson skämtade, då han på eftermiddagen frågade, vad jag menade med att svika laget. Pojkarna hade slitit hund i ovädret (det var den gången nuvarande luftskyddskommissarie Kretz sam över Kvillebäcken) endast för att finna sina ansträngningar förgäves genom min frånvaro. Ebbes darr på rösten var äkta — och så nära ett välförtjänt kok stryk tror jag aldrig jag varit.

SYNDEN STRAFFAR SIG SJÄLV.

Den första snön ligger vit och gnistrande. I Lindome vänta 15 budkavlemän i spänning på sina kamrater, som startat vid Billdal. Där komma de löpande — 14 man i klunga. Inom ett par minuter äro avlösarna på väg — de 14 startmännen löga sina frusna kroppar i varmvatten, och — kvar sitter endast jag. Majornas startman hade uteblivit. Han trodde inte det skulle bli tävling i sådant väder — och jag hade fått betalt för gammal ost.

LURAD!

Väntan hade varit lång vid sista växeln uppe vid Mölnlycke. Äntligen dyka två man upp — "Tjejet" Johansson, Kamraterna, och — Ebbe Karlsson, Majorna. En hastig blick på kartan! Första kontrollen nära Delsjökärr — alltså rena landsvägslöpningen till att börja med. Och så Ragnar Liljeroos, Göteborgs bästa långdistansare, till medtävlare! Jag bet ihop tänderna, här skulle fightas! Jag hängde gott med, tog efter en stund ledningen och

Niklas vid tremilskontroll.

En stark Karlsson-trio, Åke, Roland och Yngve.

drog på i hård fart. ... Vad nu — var är Liljeroos? Har han släppt? Vilken sensation! Jag löper inspirerat — och långt — flera kilometer för långt. De dryga omvägskilometrarna runt Lilla Delsjön genomledos i obarmhärtigt skymningsdunkel, men då jag sent omsider löpte genom Gårda mot målet på Ullevi, välsignade jag mörkret, som drog en barmhärtig slöja över den slagne hjälten.

DET GÄLLER ATT PASSA PÅ.

Spänningen vid första växeln utlöses i sprittande spratt. RIK:s långdistansare Sven Sjölander skulle göras nervös. 8 gånger hade han lurats ut ur den ombonade stugan med ropet: "Nu kommer RIK!" Och lika många gånger hade jag rusat ut i hans kölvatten, ty något inombords sade mig, att Rolf Berntson skulle växla först. Nionde gången tyckte jag det kunde vara nog och stannade kvar i stugan. — — Ett par man komma inrusande och lyckas omsider göra klart för mig, att jag borde springa ut — till den väntande Rolf — föga hjärtlig mot mig, den ende som stannat kvar i stugvärmens och slösat bort sekunder, som han kämpat för att vinna.

DYRBAR GLÖMSKA.

Äntligen kämpar sig Rolf uppför backen i snömodden. Värste konkurrenten hade växlat ett par minuter tidigare och låg en kvart före oss i tid. Full fart! Nu är jag ifatt min konkurrent och förbi i ett huj. Snart skall han vara efter och tidsskillnaden smälta bort som smör i solsken. Jo, pyttsan! Han tänker tydligen inte ge sig. Som en igel hänger han med, och spårsnön omintetgör alla försök att lura mig ifrån. Intet att göra! Tidsförspänget får Schultz försöka hämta upp på sista sträckan. Gösta löper heroiskt, kommer i mål på fenomenal tid — men han har glömt sista kontrollen! — springer dit och återvänder till mål — 2 minuter efter segrarlaget!

ÄNTLIGEN SEGER!

Rolf växlar som tvåa. Jag löper allt vad jag förmår. Efter halva sträckan tryta krafterna — men kontrollen på Barefjälls topp hägrar. Det går för fullt över mossarna — jag snavar, faller — — men genom hjärnan går tanken: "Om jag blott faller framåt, så går det ju rätta vägen. Upp igen!" ... När Schultz senare löper i mål med vår segrande budkavle — då känns ingen trötthet längre!

HASTKUR.

I 14 dagar hade jag legat i influensa. Knappt uppstigen startade jag i skidbudkavlen. Tungt före var det, och efter 5 dryga timmar, sedan "reserven" Erik Hansson löpt ifrån sin knäsvage kamrat, anlände jag till växeln. En buss skulle just gå därifrån. Klädbyte var ingen tid till, endast en mugg mjölk hann rinna ner genom strupen. Uttröttad, svettig och genomvåt måste jag resa hem, fullt på det klara med att min dumhet skulle straffas med en ordentlig lunginflammation. Men — hast Du mir gesehen! — på måndag morgon var det jag, som gick till mitt arbete, frisk som en nötkärna ... En kraftig hälsokur, som jag dock inte vill rekommendera.

BRÜLLOPSNATT.

Bröllop i närmaste släkten — budkavle! Vilket dilemma! Vilket skall försakas? Jag får löpa nattsträckan och gå direkt från festen. Av med fracken, på med orienteringslumpen! ... Risvedens skogar ha aldrig varit så risiga, klippiga, mariga och trollbundna som denna mörka "dagen-efter-natt".

VILSE I NATTEN.

Första SM-budkavlen. Oförglömlig är synen av alla nattlöpar-

nas lampor i rad. Snart skingras de. Jag provar en skogsväg, tappar bort den och uppslukas av skogens nattsvarta mörker. Skräcken får grepp om mig. Skall jag förstöra lagets chanser? Här gäller att inte tappa huvudet! Om jag går i väster, måste jag uppfångas av en stig. Ske alltså! Tack, I skogens gudomligheter, där blinkar en lykta! Där kanske stigen går. Det stämmer, och nu tar jag inga risker mer men tar i stället ut alla krafter ... Walter Hirsemans glada leende vid växlingen visade, att än fanns det hopp. Han skötte sig bra, och Roland Karlsson kämpade sig på slutsträckan fram med en avslutande sprinterspurt förbi två konkurrentlag.

IDYLL.

Neryprövande nattlig jakt över Snällemossarna söder om Landvetter. Skärsår på benen från genomvadade bäckars tunna men skarpa isskorpa. Frisk spurt mot väntande Walter ... Allan Wiking slapp däremot vänta. Lugnt hade han satt sig tillrätta på bondgårdens lilla "privata krypin", när lagkamraten Folke Borgvall kom inspurande bland de främsta, och det blev i stället Folke, som fick vänta på sin avlösare Allan.

DALIG UPPLYSNING.

SM i Kisa. Som lysmaskar försvinna löparna i natten, men en dröjer tveksam, förtvivlad. Min lånta lampa lyser ej. Vilken katastrof för mig och laget — om jag ej haft reservlampa på bröstet. Dess matta sken vägledde mig genom klippiga raviner, uppför mäktiga skogsåsar, utför tvära stup. Det var nervpåfrestande kilometer jag hade bakom mig, innan gryningsljuset hjälpte mig att rusa mot växeln och den väntande Yngve Karlsson. *Niklas.*

Fin budkavletrio: Folke Borgvall, Torbjörn Ström, Walter Hirseman.

MATCHER JAG MINNS

Det är tomt och ödsligt i den gamla Mässhallen vid Skånegatan. Endast ett hundratal åskådare ha samlats, för att se de nykorade svenska mästararna Redbergslid leka bort en av sina värsta konkurrenter i den första Västsvenska serien.

Virtuoserna från de östra stadsdelarna taga snabbt ledningen med 4—0 i bästa stil, och man är inställd på en överlägsen seger för mästararna. Men det energiskt spelade laget från Majorna ger dock inte slaget förlorat utan går till den ena attacken efter den andra mot sina motståndare, för att om möjligt söka överlista K. G. Andersson i RIK-buren. Reserven för Wiking på centerplatsen, den snabbe, flyfotade Åke Gustafsson, reducerar motståndarnas försprång till 4—2 innan halvtidssignalen ljuder.

Andra halvleken börjar dramatiskt, ty innan man vet ordet av ha Lasse Baltzer och Kaj Landgren utjämnat till 4—4. Majorna pressar nu sina berömda motståndare hårt. Vesslesnabbt kilar Åke Gustafsson mellan RIK-backarna, och på passning från sin broder Eskil gör han ett smart mål. Även brödraparet Forslund, Åke och Uno, kämpa framgångsrikt i försvaret, men kunna inte hindra Sven Åblad från att göra ställningen jämn.

Plötsligt kommer den linhårige friskusen Baltzer i prima slag och gör 3 mål i följd på RIK:s starka försvar. Torsten Andersson märker faran och söker samla de sviktande lederna till förnyade ansträngningar för att söka återtaga ledningen, men Maj-målvakten Jarl Nyberg är suverän. Gång på gång gör han den ena prakträddningen efter den andra. Spelet hårdnar till. Den fåtaliga publiken vädrar sensation, ty mästarlaget ser ut att bringas på fall av fighterlaget från väster.

RIK gör förtvivlade försök att försvara sin mästarära. Torsten Andersson går upp som center och reducerar majförsprånget till 11—10. Kvitteringen hänger i luften. Man glömmer kylan i den dragiga gamla hallen, ty spänningen skänker värme. De svartvita hålla försprånget, och i matchens sista minut ökar Baltzer ledningen till 12—10, som även blir slutresultat.

Den fåtaliga publiken hade fått bevittna årets största sensation inom handbollsvärlden. Majorna var på väg mot toppen och Redbergslid hade fått en påminnelse om sin dödlighet.

Finalmatchen om Svenska Mästerskapet i handboll mellan Stockholmsflottan och Majorna har nyss börjat. Hallen ute på Skeppsholmen är fylld till bristningsgränsen av en entusiastisk publik. De segervana blåkragarna ställa upp som stora favoriter, och den allmänna meningen är, att "källarna" från Göteborg inte ha stora chanser att lägga beslag på mästerskapet. De svartvita äro emellertid beslutna att göra sitt yttersta i sin första SM-final.

Majorna startar i ett rasande tempo för att om möjligt söka få grepp om spelet. Stig Hjortsberg, den mörke, fighterbetonade ynglingen, som gör sin första säsong för klubben, ger sitt lag ledningen med ett vackert inskjutet mål. Men denna ledning varar inte länge, ty minuten efter reducerar Flottan genom straffkast.

Hallen är synnerligen svårspelad, ty den ångmättade luften suger musten ur grabbarna, men dessa göra dock det bästa av situationen. Apelgren och Forslund kämpa för allt de äro värda, och i målet gör Jarl Nyberg en storartad insats. Initiativet går mer och mer över till Flottan, och genom Agerfeldt och Schönning taga de ledningen med 3—1. Det hela verkar hopplöst, och som en hägring synas guldmedaljerna försvinna i fjärran. "Lotta" Karlsson gör ett bejublat bakåtkast och 4—1 är ett faktum. Eskil Gustafsson på centerhalven samlar de svartvita till det ena anfallet efter det andra, men i Flottans mål står Rollander, fenomenet som tar allt. Forslund lyckas dock minska försprånget, men strax därpå öka blåkragarna till 6—2. Jag våndas på avhytarbänken och resignerar. Hur dumt var det inte, att vi blevo Göteborgs hopp i mästerskapet! Kunde inte det segervana RIK-laget, beprövat i många finalmatcher, fått kämpa denna kamp i stället för oss, så hade segern kanske gått åt rätt håll.

Men Majorna är Majorna, och som många gånger förr, när det sett som mörkast ut, komma de igen. Hjortsberg, energiknippen, visar vägen, Lasse Baltzer smittas också av hans kämpahumör, och med ett hårt, välriktat skott gör han ställningen till 6—4. Hoppet börjar komma tillbaka. Inom mig känner jag en tillfredsställelse, som jag aldrig glömmer, över att vi åter ha chansen att vinna mästerskapet till vår klubb. Hjortsberg ligger i oförtrutet. Inför hans skott står Rollander maktlös. Strax innan halvtidssignalen ljuder gör strategen Blomgren det viktiga utjämningsmålet, och Majorna ha "snudd" på guldmedaljerna.

I början av andra halvleken ökar Flottan till 8—6, men våra

pojkar giva inte slaget förlorat utan göra sitt yttersta för att segra. Baltzer reducerar till 8—7, men Helldén ökar åter Flottans ledning. Spänningen är stor, ty det är endast tio minuter kvar av speltiden. Ake Gustafsson och Hjortsberg göra ställningen till 9—9. Kampen är fascinerande. Båda lagen ha segern inom räckhåll och uppbjuda allt sitt kunnande i kampen om de åtråvärda plaketterna.

Men Majornalaget, som är ovant vid lokalen, pressas oerhört av värmen, och nerverna börja också svikta inför de hektiska slutminuterna. "Charlie" uppjuder hela sin förmåga för att klara ett fenomenalt bakåtkast av Schönning, men även han verkar ansträngd. Så nära segern och dock så långt ifrån! Grabbarna ha gjort sitt yttersta och orka icke mer. Förlängningen vinner nog Flottan på sin större rutin.

Men där bryter Apelgren ett anfall och centrar till dödströtte, omarkerade Hjortsberg, som inte orkat ner i försvaret. Ensam med fenomenet Rollander har han chansen att giva Majorna segern.

Jag vågade inte se på, jag vet bara att jag kände mig så oändligt lycklig, när förbundsordföranden, kapten Schultze, delade ut de första mästerskapsplaketterna till grabbarna.

✱

Den nya Mässhallen har en av sina stora publikdagar. Den väldiga lokalen är fullsatt, och publiken väntar med spänning på vad som komma skall. Vem vinner? Majorna eller RIK, är den stora frågan. Klubbfanatikerna våndas. Högtalaren vrålar ut en "Babs"-skiva, men så blir det plötsligt alldeles tyst ett par sekunder. Lagen gör sin entré, och publiken hälsar sina favoriter med inferniska glädjetjut.

Det svartvita laget har övertaget i början, och efter ett par sekunder gör Hjortsberg mål på sitt oefterhärmliga sätt. Det i vitt skrudade RIK-laget låter sig dock icke överrumplas, och efter ett väl genomfört anfall utjämnar Donald Andersson med ett hårt skott.

Publiken kommer i stämning, den hejar, den jublar, den trivs. K. G. Andersson i RIK-målet gör den ena fenomenräddningen efter den andra. Hans enastående reaktionsförmåga firar stora triumfer, och det är en njutning för publiken att se hans glänsande målvaktsspel. Där kommer emellertid Thorén fri på sin kant, och med två smarta mål ger han sitt lag ledningen. Men de vita komma tillbaka, ideligen, ideligen. Lamberg, den ljuslockige publikfavoriten,

Henry Apelgren

Rune Hulthén

spelar i bästa form, och Jussi Björling-kopian Hulthén i Maj-målet måste släppa förbi sig flera av hans hårda bollar. RIK tar ledningen och i bästa stil pressa de oupphörligt mot Majornas planhalva med mål som följd. Stämningen har bedarrat. Spänningen är slut. Man är inställd på seger för Redbergslid. Hjortsberg och hans kamrater kämpa dock med förtvivlans energi, men ingenting vill lyckas för dem. Med RIK-ledning på 12—6 gå lagen till vila i paus.

Andra halvleken har knappast börjat, då den stora sensationen kommer. På några få minuter har Majorna gjort ställningen lika. Publiken kommer i uppror. Mässhallen är som en kokande häxkittel, ty det svartvita laget har gjort det till synes omöjliga och inhämtat det stora försprånget. Nu är det åter spänning och oviss-het. RIK kämpar en storartad kamp för att söka återtaga sin led-

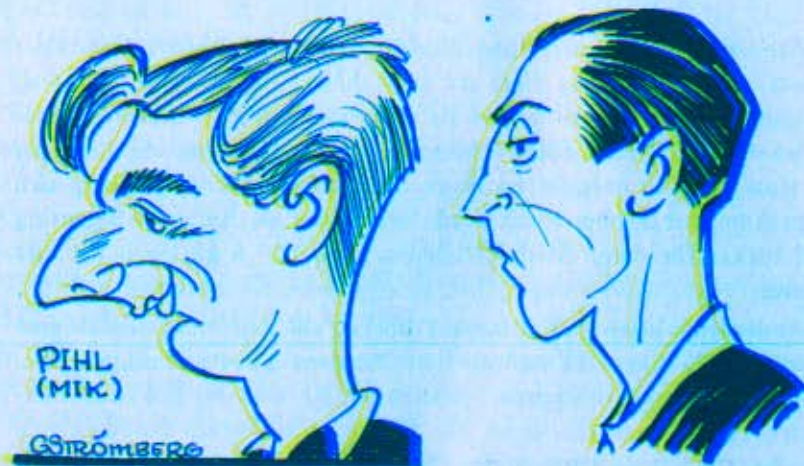
ning. Ablad spelar glänsande på sin backplats, och energiknippet Glader kämpar som om utgången av matchen enbart skulle bero på hans insats.

Men Majorna äro för stronga just nu. Rödkindade och ständigt småleende Hjortsberg eggjar sina kamrater till stordåd. Hulthén i målet gör bravurräddningar i bästa guttaperkastil, och blonde Sundby leker sig fram på sitt lätta, smidiga sätt, lurande K. G. med ett par smarta bakåtkast. Pihl och Torsten Henriksson taga fram det grova artilleriet, och till publikens stora förtjusning brösta de av. Forssell och Hedenskog kämpa väldeliga på backplatsen och giva RIK-forwards små chanser att komma i skottläge. På centerhalven spelar lagkaptenen Forslund i bästa landskampsstil, och det är fläkt över Majornas spel som aldrig tillförne. Tröttheten är försvunnen. Segern hägrar, just den seger vi sätta mest värde på, nämligen seger över våra fruktade idrottskamrater från Redbergslid.

Vår berömda A-kedja är i aktion just nu. Snabbe Thorén drar upp ett anfall på vänsterkanten. Passar till kvicke, smidige Åke Gustafsson, som med ett välplacerat skott sätter K. G. Andersson ur spel. Slutsignalen ljuder.

Majorna har vunnit en av sina största segrar efter en av de mest grandiosa upphämtningar svensk handboll känner.

Filip Ekberg.

Torsten Henriksson

ERÖVRADE SVENSKA MÄSTERSKAP

- 1935 **Handboll** Jarl Nyberg, Åke Forslund, Henry Apelgren, Eskil Gustafsson, Agne Blomgren, Åke Gustafsson, Lars Baltzer, Stig Hjortsberg, Arne Holmquist.
- 1940 **Handboll** Bertil Huss, Claes Hedenskog, Sven Erik Forssell, Åke Forslund, Stig Hjortsberg, Åke Gustafsson, K. G. Thorén, Bertil Pihl, Torsten Henriksson, Gösta Swerin.

INTERNATIONELLA HANDBOLLSSPELARE FRÅN MIK

Namn	Tyskland	Danmark	Osterrike	Holland	Russland	Schweiz	Ungern	Polen	Ant. matcher
Åke Forslund	5	7	1	1	1	1	1		17
K. G. Thorén	5	5	1	1	2	1	1	1	17
Stig Hjortsberg	5	5	1	1	1	1	1		15
Jarl Nyberg	2	2		1	1	1	1		8
Sven Erik Forssell	2	4			1			1	7
Bertil Pihl	1	2		1					4
Torsten Henriksson	2	1							3
G. Almström					1			1	2
Henry Apelgren		2							2
Åke Gustafsson	1	1							2
Gösta Swerin					1			1	2
Lars Baltzer	1								1
Tage Lindgren		1							1

NÄR MIK HÄNGDE PÅ ETT HÅR

Vårt klubbnamn MIK hängde på sin tid på ett hår, eller rättare sagt på en röst. När namnet Djurgårdens IK 1917 icke kunde godkännas av Riksförbundet, röstades på ett klubbssammanträde mellan olika namn, bl. a. Majornas IK och Göteborgs BK, vilka fingo lika antal röster. Protokollet förtäljer vidare:

"För att avgöra, vilket av dessa namn som skulle antagas, måste ordf:s utslagsröst anlitas. Ordf. råkade i trångmål vid avgörandet. Sent omsider beslutade han sig dock, och Majornas IK fick således efterträda DIK."

Vi äro dåvarande ordföranden, Magnus Andersson, tack skyldiga för hans avgörande, ty MIK har blivit oss kärt.

KLUBBENS STIFTARE

Magnus Andersson	Oscar Kernell
Arvid Carlsson	Erik Levin
Sven Eriksson	Erik Lidman
Einar Holmqvist	Gustaf Lundh
Harry Holmstedt	Olof Rutgersson
Verner Johansson	Nils Svensson
Harry Karlsson	Frank Åkerström

*

HEDERSLEDAMÖTER

Köpman Knut Löfmark
Avdelningschef Gustaf Lundh

*

KLUBBENS FÖRTJÄNSTMEDALJER HA TILDELATS

Guld:

Agne Blomgren	1941
Artur Niklasson	1941

Silver:

Einar Agerström†	1931
Agne Blomgren	1931
Ebbe Carlsson	1931
Oscar Kernell	1931
Einar Ljungberg	1931
Artur Niklasson	1931
John Svensson†	1931
Göran Billström	1941
Carl Elof Ekberg	1941
Filip Ekberg	1941
Erik Nordgren	1941
Reinert Olsson	1941
Allan Wiking	1941

Brons:

Bror Bergström	1941
Sven Berndtson	1941
Rolf Börjesson	1941
Göte Chronholm	1941
Bertil Ekberg	1941
Yngve Karlsson	1941
Tage Lindgren	1941
Bertil Peterson	1941
Ragnar Ternstrand	1941

ERÖVRADE DISTRIKTMÄSTERSKAP

SENIORER

	1918	Löpning 100 m Gösta Bergquist
	1924	Stavhopp John Andersson

JUNIORER

	1925	Höjdhopp John Andersson
		Spjutkastning John Andersson

1928

Cykel 10 km	
Arne Rydén 16.08
Cykel 50 km	
Arne Nordström 1.32

1929

Cykel 10 km	
Arne Rydén 15.55.2
Cykel 50 km	
Arne Rydén 1.29.26.2
Cykel 50 km	
Lag: Arne Rydén, Björn Hedvall, Ernst Ahlman.	

1930

Korgboll

Agne Blomgren, Henry Apelgren, Eskil Gustafsson, Eskil Hall, Artur Svensson-Källfeldt.

Cykel 10 km	
Arne Rydén 15.57.6
Cykel 10 km	
Lag: Arne Rydén, Tore Johansson, Björn Hedvall.	
Cykel 50 km	
Lag: Arne Rydén, Björn Hedvall, Tore Johansson.	

1931

Korgboll

Agne Blomgren, Eskil Gustafsson, Henry Apelgren, Erik Lindkvist, Fritz Hermansson.

Cykel 10 km	
Arne Rydén 15.06.7
Cykel 100 km	
Arne Rydén 3.07.48.2
Orientering	
Gösta Schultz 1.41

Grenhopp	
Wilhelm Karlsson 2.18
Mellan hopp	
Wilhelm Karlsson 3.41
Cykel 10 km	
Arne Carlsson 15.46.7
Cykel 10 km	
Lag: Arne Carlsson, Ernst Ahlman, Knut Ivarsson.	
Cykel 50 km	
Ernst Ahlman 1.31.16.9
Cykel 50 km	
Lag: Ernst Ahlman, Arne Carlsson, Anders Persson.	

1932

- Cykel 10 km**
Arne Rydén 14.59.1
- Cykel 100 km**
Arne Rydén 2.53.53.7
- Cykel 100 km**
Lag: Arne Rydén, Ernst Ahlman, Allan Sköld.

- Höjdhopp utan ansats**
Torsten Nyberg 1.40
- Längdhopp utan ansats**
Torsten Nyberg 3.01
- Stavhopp**
Axel Strandberg 3.10
- Cykel 50 km**
Lag: Roland Andersson, Anders Persson, Knut Ivarsson.

1933

- Cykel 10 km**
Arne Carlsson 15.01.3
- Cykel 100 km**
Edor Johansson 3.08.35.1
- Budkavleorientering**
Röf Berntson, Artur Niklasson, Gösta Schultz 4.14.27

- Mellanhopp**
Claes Lönnberg 3.55
- Cykel 50 km**
Lag: Anders Persson, Roland Andersson, Knut Ivarsson.

1934

- Cykel 10 km**
Arne Carlsson 15.53.9
- Cykel 10 km**
Lag: Arne Carlsson, Arne Rydén, Sigurd Sördahl.
- Cykel 100 km**
Arne Rydén 2.58.46.6
- Cykel 100 km**
Lag: Arne Rydén, Sigurd Sördahl, Allan Sköld.

- Grenhopp**
Åke Forslund 2.18
- Löpning 100 m**
Eric Röding 11.3

1935

- Handboll (inomhus)**
Jarl Nyberg, Åke Forslund, Henry Apelgren, Eskil Gustafsson, Agne Blomgren, Åke Gustafsson, Lars Baltzer, Stig Hjortsberg, Arne Holmkvist.
- Cykel 10 km**
Arne Rydén 14.50.1
- Cykel 10 km**
Lag: Arne Rydén, Sigurd Sördahl, Arne Carlsson.
- Cykel 100 km**
Arne Rydén 2.42.40
- Cykel 100 km**
Lag: Arne Rydén, Arne Carlsson, Roland Andersson.

- Löpning 5000 m**
Karl Arne Arvidsson ... 17.20.8

1936

- Cykel 10 km**
Anders Persson 14.39.6
- Cykel 10 km**
Lag: Anders Persson, Sigurd Sördahl, Roland Andersson.
- Cykel 100 km**
Lag: Anders Persson, Arvid Andersson, Sigurd Sördahl.

Handboll (inomhus)

- B. Ekborg, Lars Erik Palmquist, Helge Svensson, Stig Svensson, Stig Lind, Sigvard Johansson, K. G. Thorén, Bengt Ribäck, B. Ahlberg.

1937

- Cykel 100 km**
Lag: Sigurd Sördahl, Hilmer Johansson, Kjell Johansson.

Handboll (inomhus)

- Bengt Ribäck, Gösta Swerin, Bertil Bodin, Sven Erik Forssell, Leif Nyberg, Lars Erik Palmquist, Per Olof Sterling, Karl Erik Olsson, Gösta Larsson.

Höjdhopp

- Ivar Andersson 1.65

Trestegshopp

- Ruben Rufors 12.90

1938

- Handboll (inomhus)**
Bertil Huss, Sven Erik Forssell, Åke Forslund, Helge Svensson, Tage Lindgren, Bertil Pihl, Stig Hjortsberg, K. G. Thorén, Åke Gustafsson.
- Handboll (utomhus)**
Jarl Nyberg, Åke Forslund, Sven Erik Forssell, Gösta Swerin, Helge Svensson, Karl Erik Olsson, Bertil Pihl, Stig Hjortsberg, Sten Magnusson, K. G. Thorén, Lars Erik Palmquist.

Handboll (inomhus)

- Bengt Mossberg, Bo Hjertén, Gösta Swerin, Kurt Eriksson, Bengt Ribäck, Stig Björnung, Sven Erik Forssell, K. E. Eriksson, Karl Erik Olsson.

1939

- Handboll (utomhus)**
Jarl Nyberg, Åke Forslund, Sven Erik Forssell, Gösta Swerin, Helge Svensson, Stig Neptun, Kurt Eriksson, Bertil Pihl, K. G. Thorén, C. Almström, Stig Björnung.

1940

- Handboll (inomhus)**
Bertil Huss, Claes Hedenskog, Sven Erik Forssell, Åke Forslund, K. G. Thorén, Åke Gustafsson, Stig Hjortsberg, Bertil Pihl, Torsten Henriksson, Gösta Swerin.

Höjdhopp utan ansats

- Ivar Andersson 1.40

Längdhopp utan ansats

- Ivar Andersson 3.09

RESULTAT II ALLMÄN IDROTT

Bästa resultat i varje gren gäller som klubbrekord. I löpningar och hopp (utom stavhopp) ha medtagits kända resultat, som motsvara 600 poäng eller däröver enligt Svenska Idrottsförbundets poängtabell. I de vanligaste kastgrenarna ha medtagits 10 och i stavhopp 5 resultat.

60 METER.

Gösta Bergquist	7.1	1922	Olle Lindgren	24.0	1940
Olle Möllerström	7.1	1934	Gösta Norman	24.2	1933
Erik Röding	7.2	1933	S. Löfqvist	24.2	1936
Ingemar Arvidsson	7.2	1934	Bertil Peterson	24.3	1936
Tore Johansson	7.2	1934	Bengt Johansson	24.3	1940
Artur Niklasson	7.4	1923	Henrik Schröder	24.3	1941
Bertil Peterson	7.4	1934	Edw. Pihlstrand	24.4	1934
Sven Berndtson	7.5	1934	Rolf Berndtson	24.5	1931
			Filip Karlsson	24.5	1937
			Allan Alexandersson	24.5	1941

100 YARDS.

Gösta Bergquist	10.5	1922
-----------------	------	------

100 METER.

Gösta Bergquist	11.2	1921	Erik Röding	38.6	1933
Erik Röding	11.3	1933	Bengt Johansson	38.6	1940
Filip Karlsson	11.3	1938	Gösta Norman	38.9	1933
Gösta Norman	11.4	1933			
Olle J:n Fritzne	11.4	1937			
Sture Hansson	11.4	1937			
S. Löfqvist	11.5	1936			
K. G. Thorén	11.5	1937			
Olle Lindgren	11.5	1941			
E. Gråberg	11.6	1933			
Bengt Johansson	11.6	1940			
Frank Åkerström	11.8	1919			
Artur Niklasson	11.8	1926			
Rolf Berndtson	11.8	1931			
Stellan Thörning	11.8	1941			
Karl Erik Köhler	11.9	1932			
Tore Johansson	11.9	1934			
Ruben Rufors	11.9	1938			

200 METER.

Sture Hansson	23.1	1937			
Erik Röding	23.2	1934			
Gösta Bergquist	23.8	1918			
Olle J:n Fritzne	24.0	1937			
K. G. Thorén	24.0	1937			
Hans B. Hammar	24.0	1938			

1,500 METER.

K. A. Arvidsson	4.15.2	1935	Sven Berndtson	1.65	1936
Lennart Ljungström	4.15.4	1938	O. Bartley	1.65	1937
Valter Rahmberg	4.17.6	1933			
K. G. Thorén	4.22.0	1941			
K. E. Ljungström	4.24.5	1931			
Allan Pettersson	4.25.0	1934			
Rolf Börjesson	4.26.2	1934			
Ake Blomkvist	4.26.6	1933			
Erik Betz	4.26.6	1936			
Erik Johansson	4.29.6	1922			
Thure Nordahl	4.31.6	1941			

3,000 METER.

K. A. Arvidsson	9.26.8	1933			
Thure Nordahl	9.51.6	1941			
K. E. Ljungström	9.53.1	1931			
Linus Blom	9.55.6	1941			
Göte Chronholm	9.54.6	1938			

5,000 METER.

Allan Pettersson	16.19.0	1935			
Rolf Börjesson	16.21.0	1935			
K. A. Arvidsson	16.27.2	1934			

10,000 METER.

Lennart Ljungström	35.39.2	1938
--------------------	---------	------

HACKLÖPNING 110 METER.

Olle J:n Fritzne	17.4	1935
------------------	------	------

HÖJDHOPP.

Henry Apelgren	1.80	1931			
Ivar Andersson	1.80	1939			
Gerold Nordman	1.78	1933			
Reinert Olsson	1.75	1934			
John Andersson	1.70	1924			
Bengt Lysén	1.70	1931			
Hege Åkerström	1.70	1934			
Hans B. Hammar	1.70	1934			
Nils Johansson	1.70	1941			
Henrik Schröder	1.70	1944			
Torsten Henriksson	1.70	1941			
Magnus Blomkvist	1.67	1941			
Carl Magnusson	1.65	1921			
Ake Forslund	1.65	1931			
G. Frändberg	1.65	1933			
C. Efraimsson	1.65	1926			

LANGDHOPP.

Henrik Schröder	6.63	1941
K. G. Thorén	6.42	1941
Stellan Thörning	6.38	1941
Sture Hansson	6.37	1937
Filip Karlsson	6.36	1938
O. Bartley	6.32	1937
Ruben Rufors	6.31	1937
Hans B. Hammar	6.27	1938
Karl Erik Köhler	6.25	1932
Ivar Andersson	6.24	1940
Roland Andersson	6.23	1937
Artur Niklasson	6.22	1930
Bertil Alexandersson	6.20	1937

TRESTEG.

Hans B. Hammar	13.69	1937
Torsten Henriksson	13.47	1941
Bjarne Nilsson	13.19	1933
John Andersson	13.13	1927
Roland Andersson	13.03	1937
Georg Kristensson	12.90	1923
Ruben Rufors	12.90	1937
O. Bartley	12.89	1937
Nils Johansson	12.81	1941
Reinert Olsson	12.80	1933
Ivar Andersson	12.65	1940

STAVHOPP.

John Andersson	3.30	1928
Axel Strandberg	3.20	1933
Roland Andersson	3.10	1936
Bertil Alexandersson	3.05	1935
Ivar Andersson	3.00	1940

HÖJDHOPP utan ansats.

Gerold Nordman	1.50	1933
Henry Apelgren	1.50	1933
Torsten Nyberg	1.45	1932
Reinert Olsson	1.40	1932
Holger Peterson	1.40	1932
H. Agrelius	1.40	1932
Ivar Andersson	1.40	1940

LANGDHOPP**utan ansats.**

Gerold Nordman	3.14	1933
Henry Apelgren	3.10	1933
Ivar Andersson	3.09	1940
Torsten Nyberg	3.01	1932
Reinert Olsson	2.98	1932

TRESTEG**utan ansats.**

Henry Apelgren	9.26	1931
Gerold Nordman	9.05	1933
Reinert Olsson	8.90	1932

GRENHOPP.

John Andersson	2.32	1926
Karl Erik Köhler	2.22	1932
Ake Forslund	2.22	1932
Torsten Nyberg	2.22	1932
Wilhelm Karlsson	2.20	1931

MELLANHOPP.

Sture Henriksson	3.79	1935
------------------	------	------

KULSTÖTNING.

Magnus Blomkvist	12.53	1940
Fritz Hermansson	12.19	1931
William Johansson	12.09	1928
Ivar Andersson	11.50	1940
E. Pihlstrand	11.42	1934
Olle Möllerström	11.31	1934
Bertil Huss	11.07	1941
Arvid Pettersson	11.05	1929
Hans B. Hammar	11.00	1941
Aste Lorén	10.99	1933

KULSTÖTNING**sammanlagt.**

Fritz Hermansson	20.05	1931
------------------	-------	------

SPJUTKASTNING.

Sven Magnusson	52.07	1939
John Andersson	51.37	1924
Bertil Alexandersson	50.42	1935
Arvid Pettersson	47.81	1930
Torsten Henriksson	45.17	1941
A. Svensson-Källfeldt	44.50	1928
Fritz Eriksson	44.20	1930
Jörgen Larsson	44.01	1940
Helge Akerström	44.00	1935
Tage Gustafsson	43.93	1935

SPJUTKASTNING**sammanlagt.**

John Andersson	72.65	1925
----------------	-------	------

DISKUSKASTNING.

Bertil Alexandersson	37.28	1937
Allan Wiking	36.70	1936
Werner Andersson	34.57	1922
Ivar Andersson	34.40	1940
Arvid Pettersson	34.10	1929
Henrik Schröder	33.46	1941
Henry Apelgren	33.11	1933
Helge Akerström	32.97	1934
Nils Andersson	32.80	1936
Gunnar Kämpe	32.74	1937

DISKUSKASTNING**sammanlagt.**

Werner Andersson	57.83	1922
------------------	-------	------

SLÄGGKASTNING.

Ivar Andersson	34.54	1940
----------------	-------	------

VIKTKASTNING.

Helge Akerström	9.82	1934
-----------------	------	------

5-KAMP.

Bertil Alexandersson	2.703	1937
----------------------	-------	------

STAFETT**4×100 meter.**

S. Löfqvist,		
K. G. Thorén,		
Sture Hansson,		
O. J:n Fritzne	44.9	1937

STAFETT**4×400 meter.**

O. J:n Fritzne,		
K. G. Lindahl,		
Filip Karlsson,		
Erik Röding	3.43.8	1935

STAFETT**1,000 meter.****(100+200+300+400)**

Filip Karlsson,		
Sture Hansson,		
Olle J:n Fritzne,		
K. G. Thorén	2.06.9	1937

JUNIORREKORD I ALLMÄN IDROTT

60 m	Olle Möllerström	7.1	1934
100 "	Eric Röding	11.3	1934
200 "	Eric Röding	23.2	1934
300 "	Eric Röding	38.6	1933
	Bengt Johansson	38.6	1939
400 "	Eric Röding	51.5	1935
800 "	Allan Alexandersson	2.11.2	1941
1,000 "	Karl Arne Arvidsson	2.43.4	1935
1,500 "	Karl Arne Arvidsson	4.15.2	1935
3,000 "	Karl Arne Arvidsson	9.26.8	1935
5,000 "	Karl Arne Arvidsson	16.27.2	1934
110 m häck (låga häckar)	Kaj Landgren	17.4	1932
Höjdhopp	Ivar Andersson	1.75	1937
Längdhopp	Osborne Bartley	6.32	1937
Trestegshopp	Osborne Bartley	12.89	1937
Stavhopp	John Andersson	3.25	1924
Längdhopp utan ansats	Ivar Andersson	3.02	1938
Höjdhopp utan ansats	Ivar Andersson	1.35	1938
Tresteg utan ansats	Bjarne Nilsson	8.27	1931
Grenhopp	John Andersson	2.24	1923
Mellanhopp	John Andersson	3.52	1923
Kulstötning (juniorkula)	Magnus Blomkvist	14.62	1939
Spjut (seniorspjut)	John Andersson	51.37	1924
Diskus (juniordiskus)	Magnus Blomkvist	39.94	1939
5-kamp	Olle Möllerström (enl. gamla tabellen)	2.513.925	1933
4×100 m	M. Blomkvist, P. O. Person, Bengt Johansson, Olle Lindgren	47.2	1939
Stafett 1,000 m	Ove Hanson, R. Rufors, K. G. Lindahl, P. A. Andersson	2.12.1	1935

SPELADE HANDBOLLSMATCHER

1931—1932

Kungl. Göta Artillerireg...	4—14
V. Frölunda IF	5—1
Örlogsdepåns IF	3—6
Sanna IF	5—29
IS Fem	16—5
Redbergslids IK	7—11
Göteborgs IK	7—9

1932—1933

Sanna IF	16—22
V. Frölunda IF	12—5
Skövdekamraterna	9—11
IF Norden	6—5
Redbergslids IK	4—15
Kungl. Göta Artillerireg...	12—7
Sanna IF	10—16
Skövde Läroverk	21—15
Redbergslids IK	7—13
IF Norden	12—3
IF Elfsborg	22—7
GF Fram	13—15
IF Elfsborg	17—13
IF Norden	9—14
Skövdekamraterna	23—8
V. Frölunda IF	11—11
Dala BK	19—12
IK Wega	23—11
Skövde Läroverk	15—10
Göteborgs IK	12—9
GF Fram	15—12
Örgryte IS	18—18
Olivedals IF	18—7
Postens IF	21—7
Sanna IF	11—18
IK Wega	23—10
Postens IF	20—9
Sanna IF	15—12
Redbergslids IK	12—10

1933—1934

IS Fem	15—10
Redbergslids IK	9—21

V. Frölunda IF	16—4
Sanna IF	16—12
Längedrag G & IF	21—6
Göteborgs IK	22—7
Dala BK	28—10
Örebrokamraterna	23—13
Sanna IF	14—13
Redbergslids IK	14—12
GF Fram	16—11
Skövdekamraterna	10—8
Örebrokamraterna	17—13
Sanna IF	14—11
Redbergslids IK	15—11
Skövdekamraterna	12—13*
Postens IF	25—12
Göteborgs IK	16—9
Redbergslids IK	11—17
Borås stadslag	18—13
Borås stadslag	13—12
Berlins stadslag	11—11
Kungl. Bohusläns reg.	30—13
Redbergslids IK	11—13

* ogiltig.

1934—1935

Frölunda-Alliansen	23—7
IK Heim	11—10
IK Wega	10—7
Redbergslids IK	11—16
Örebrokamraterna	22—13
Örebrokombination	29—18
Ystadskamraterna	18—15
Uddevallakamraterna	19—15
IK Wega	12—10
Sanna IF	23—11
Göteborgs IK	27—7
V. Frölunda IF	15—7
Redbergslids IK	12—21
Göteborgs GK	21—9
IS Fem	21—4
Sim- & IK Hellas	25—16
Karlskrona-Flottan	19—16
Redbergslids IK	9—10
Stockholms-Flottan	10—9
Karlskrona Bollklubb	14—10

IK Wega	15—7
Sanna IF	21—7
Redbergslids IK	11—10
Karlstad-Göta	26—3
Uddevallakamraterna	21—6
Karlskrona-Flottan	18—10
Stockholms-Flottan	10—9

1935—1936

IK Heim	18—5
IK Wega	19—11
Redbergslids IK	8—8
Sim- & IK Hellas	13—10
Stockholms-Flottan	8—9
Karlskrona-Flottan	13—10
Stockholm-Göta	9—10
Karlskrona BK	20—7
Redbergslids IK	3—7
Karlskrona-Flottan	8—6
Örebrokamraterna	17—9
Stockholms-Flottan	8—12
Sim- & IK Hellas	12—12
Örebrokamraterna	15—14
Stockholm-Göta	11—5
Karlskrona BK	12—6
Redbergslids IK	7—15

1936—1937

IF Nordenhov	15—11
Sanna IF	21—12
Motala AIF	33—17
Komb. Korporationslag	18—11
Sim- & IK Hellas	6—19
Göteborgs IK	17—6
Sim- & IK Hellas	12—8
Redbergslids IK	16—13
Göteborgskombination	16—9
Kristianstadskamraterna	14—11
Göteborgs IK	18—8
Stockholms-Flottan	8—10
Stockholms-Flottan	5—8
Karlstad-Göta	34—16
Värmlands Reg.	25—14
Kristianstadskamraterna	19—11
V. Frölunda IF	17—9

Karlskrona-Flottan	3—9
Halmstads BK	16—8
Skillingaryds IF	38—8
Jönköpingskomb.	24—15
Redbergslids IK	10—14
Karlskrona-Flottan	6—12

1937—1938

V. Frölunda IF	14—12
IK Baltichof	18—16
Göteborgs IK	16—7
Redbergslids IK	7—21
Göteborgs IK	15—3
Karlskrona-Flottan	8—8
Olivedals IF	16—13
Sanna IF	13—12
Karlskrona-Flottan	14—9
Redbergslids IK	17—14
Stockholms-Flottan	10—11
Sanna IF	11—10
Sim- & IK Hellas	14—11
Göteborgs IK	25—10
Redbergslids IK	8—12
Uppsala Stud. IF	20—8
Sim- & IK Hellas	15—10
Uppsala Stud. IF	17—5
IK Stern	14—9
Olivedals IF	19—8
Sanna IF	19—12
Göteborgs IK	10—7
Karlstad-Göta	24—13
Uddevallakamraterna	19—11
Karlskrona-Flottan	7—8

1938—1939

Göteborgskombination	27—6
IK Baltichof	24—6
Sanna IF	20—21
Göteborgs IK	16—9
Stadsgränsens IF	13—4
IF Nordenhof	11—1
IK Heim	6—2
Sanna IF	7—6
IK Wega	21—14
V. Frölunda IF	16—9
Sanna IF	22—9

Redbergslids IK	10-15
Uppsala Stud. IF	17-8
Redbergslids IK	9-10
Stockholms-Flottan	13-12
Stockholms-Flottan	22-10
Redbergslids IK	17-11
Karlskrona-Flottan	26-11
Uppsala Stud. IF	15-10
IF Fritiof, Borås	28-12
Karlskrona-Flottan	12-13
IF Fritiof, Borås	16-6
Sim- & IK Hellas	17-11
Sim- & IK Hellas	17-9
IFK, Lund	12-6
IFK, Lund	14-11

1939-1940

Göteborgs IK	7-4
IK Heim	18-2
Halmstads stadslag	25-6
Djurgårdens IF	11-12
Uppsala IF	5-8
GF Fram, Jönköping	17-2
Redbergslids IK	11-6
Djurgårdens IF	9-7
Uppsala IF	12-6
HG, Köpenhamn	13-10
Div. II komb.	19-6
Kristianstadskamraterna	11-9
Kristianstadskamraterna	7-8
GF Fram, Jönköping	16-5
Järnbrotts IF	33-8
Redbergslids IK	13-9
Karlskronakamraterna	7-9
Redbergslids IK	8-6

Karlskronakamraterna	9-8
Olivedals IF	12-8
Göteborgs IK	12-2
Karlstad-Göta	22-8
Uppsala IF	12-7

1940-1941

Karlskronakamraterna	8-4
IK Heim	6-3
IK Stern	13-10
V. Frölunda IF	12-5
Göteborgs IK	8-3
IF Nordenhov	9-1
Sanna IF	14-10
Uddevallakamraterna	23-5
Komb. korporationslag	15-13
HG, Köpenhamn	17-11
Sandvikens IF	11-14
Redbergslids IK	11-13
Ystads IF	15-7
Djurgårdens IF	12-9
Karlskronakamraterna	15-12
Ystads IF	9-7
Redbergslids IK	15-15
Stockholms-Flottan	15-10
Djurgårdens IF	18-8
Karlskronakamraterna	12-9
Sim- & IK Hellas	21-10
Kristianstadskamraterna	11-14
Kristianstadskamraterna	9-8
Redbergslids IK	18-15
Göteborgs IK	20-9
Sim- & IK Hellas	8-6
Göteborgs IK	20-4
Stockholms-Flottan	14-7

A.-B. SPORT-CENTRUM

FRIGGAGATAN 9 — TELEFON 15 44 90

Cyklar, Sportartiklar
Reparationer, Brännlackeringar

Sök ej

— utan anlita oss om Eder gamla radio krånglar och behöver rep. eller om Ni tänker köpa ny apparat. På betryggande villkor sälja vi de förnämsta fabrikaten såsom: Radiola, Concerton, Aga, Dux, Saba m. fl. Vi prova apparaten i Edert hem och taga gamla i byte. Nyheterna inkomna.

Aktiebolag. Kungspassagen
Tel. 132552, 132553, 132557, Gbg

Cykelaffären TRYGG

(Innehavare: D. N. Eriksson)

Ostindiegat. 26 — Tel. 12 66 25

Reparationer. Allt finmekaniskt
arbete utföres under garanti.
30-årig praktik i yrket. Skidor.
Sportartiklar. Skidvällning.

Kungsladugårds

Smöraffär

Älvsborgsg. 34

Telefon 14 05 35

Rekommenderas

Enggrens

19 Karl Johansgatan 19

HATTAR - MOSSOR
HERREKIPERING

Mobergs

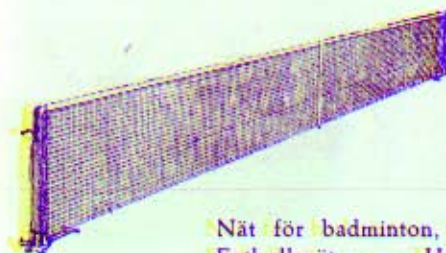
GÖTEBORG

Välorterad

Bageri- och Konditorirörelse
Bangatan 18 — Tel. 14 39 39, 14 85 39

FILIALER:

Söderlingsgatan 8, tel. 12 65 30
Eklandagatan 48 .. 16 65 85
Allégatan 13 .. 11 53 70

Vid behov av sportnät
fråga Eder handlande ef-
ter nät från

ALBRECHTSONS

Göteborg

Tel. 17 26 50 Växel

Nät för badminton, korgboll, vattenpolo m. m.
Fotbollsnet. — Handbollsnet. — Tennisnet.

David Andersson
säker fotbollssträttsskipare

Stig Möller
duktig fotbollshälvback.

Bertil Pihl
handbollsforward, fotbollsback.

Åke Forslund
handbollslagets ålderspresident.

DAMVÄSKOR, PORTFOLJER, RESVÄSKOR, SKOLVÄSKOR,
VANDRARVÄSKOR, FOTBOLLAR, MILITÄR- o. LIVREMMAR,
ARBETSHANDSKAR, - ARBETSKÄNGOR, - SKINNKLÄDER

Köp kvalitetsvaror billigt.

WASSÉNS LÄDERAFFÄR

Vallgatan 39

I hjärtat av staden ligger

VALAND

Restauranten m. sina utsökta
LUNCHER, DINEER o. SUPÉER
— American Bar —

Dans måndag, onsdag,
fredag och lördag

Festsalar för 200, 400 o. 700
personer.

RESTAURANTEN DÄR MAN HAR ROLIGT

BARK & WARBURGS FÖRN. A.-B.

försälj. från upplaget vid Majviken, Betzengsgatan, Majorna

BYGGNADSSNICKERIER, LISTVERK, SAGADE och
HYVLADE TRÄVAROR, KRYSSFANER, MASONITE
m. m.

Tel. 14 46 96 — 14 48 82.

Arvid Johansson

Skrädderiaffär

Stigbergsgat. 12 Tel. 14 48 94

Rekommenderas

Uthyrning av moderna högtids-
dräkter, pressning och renove-
ring utförs fort och väl.

Humana priset

GODA IDROTTSMÄN
GODA RESULTAT

Tack vare kraftig och
närande proviant från

Albert Magnuson

Skeppshandel - Charkuteri

Fiskhamnen, Göteborg

Telefon 12 82 82, 14 50 40, 14 72 43

FOTBOLL

RESULTAT AV SERIE- OCH LIKNANDE TÄVLINGAR

A-LAGET

1917	Göteborgsserien klass C	1
1917—18	"Privatserien 1917—1918" (Marielunds BK, IK Wega B, Hisingstads IS, MIK)	1
1918	Idrottsringens serie klass I	2
1920	Göteborgsserien klass I	3
	Wegapokalen (utslagstävling)	1
1921	Fyrlagsturnering i Tönsberg (utslagstävling)	1
	Göteborgsserien klass I	6
1923	Majserien	1
	Göteborgsserien klass II	1
1924	Göteborgsserien klass I	3
1925	Majserien	1
	Göteborgsserien klass I	8
	Trustens serie	6
1926	Göteborgsserien klass I	2
1926—27	Västsvenska serien	3
1927—28	Västsvenska serien	7
1928—29	Västsvenska serien	1
1929—30	Västsvenska serien	10
1930—31	Västsvenska serien	8
1931—32	Västsvenska serien	5
1932—33	Division II	9
1933—34	Västsvenska serien	7
1934	Majserien	2
1934—35	Västsvenska serien	10
1935	IF Welox' jubileumsturnering	4
1935—36	Göteborgsserien klass I	8
1936	Majserien	2
1936—37	Göteborgsserien klass I	5
1937	Skogens IF:s jubileumstävling	3
1937—38	Göteborgsserien klass I	1
1938—39	Västsvenska serien	5
1939—40	Västsvenska serien	6
1940—41	Västsvenska serien	6
1941	Sandarnas BK jubileums- (utslags-) tävling	1

B-LAGET

1918	Idrottsringens serie klass II	5
	Göteborgsserien klass C	4

Eriksbergs Verkstadsklubbs Andelsförening

u. p. a.

Karl Johansgatan 24

Telefon 12 85 40

Affärstid 9—6

Stor sortering av

SKODON, OVERALLS, SKJORTOR, SLIPSAR,
DAMUNDERKLÄDER, MANUFAKTURVAROR
m. m.

J. A. ROMELL

Varvet Kusten

VED — KOL — KOKS
BILTRANSPORTER

Tel. 14 27 53, 14 27 55

Filial: Majstångsgatan 3

Tel. 14 35 74

SPORTPRISER

Eric Tärnbäcks

JUVELERAREAFFÄR

Kungsgat. 24, Tel. 11 36 58

PÄLSEN

Capen eller lösa skinn till
besattnar och Muffväskor
m. m. alltid billigt o. bra i

Körsnär Nilssons Pälsaffär

Hörnet

Stigbergsgat.—Stigbergs trappor

Tel. 14 63 65.

Majbor!

Glöm inte

Musik- &
Tobaksaffären

Allmänna Vägen 4

Obs! Ny innehavare

Landets förnämsta tävlings-
cyklister ha valt

Crescent

Gör som de. Det lönar sig att köpa det bästa.

Basargatan 10 **LINDBLADS** Odinsgatan 26

1920	Göteborgsserien klass B	3
1922	Majserien klass II	1
1924	Göteborgsserien klass III	5
1925	Göteborgsserien klass III "Krokslättsserien"	5 2
1927	Göteborgsserien klass III	8
1928	Trustens serie, Majorna	1
	Trustens mästerskap (utslagstävling)	1
	Göteborgs reservlagsserie klass I	2
1930	Göteborgs reservlagsserie klass II	3
	Trustens serie, Majorna	2
1931	Göteborgs reservlagsserie klass I	5
	Majserien	1
1932	Göteborgs reservlagsserie klass I	utgått
1933	Göteborgs reservlagsserie klass I	7
1934	Göteborgs reservlagsserie klass I	utgått
1935	Göteborgs reservlagsserie klass II	utgått
1936	Göteborgs reservlagsserie klass III	9
1936—37	Göteborgs reservlagsserie klass III	8
1937	Trustens serie	5
1938	Göteborgs reservlagsserie klass III	3
	Trustens serie	3
1938—39	Göteborgs reservlagsserie klass III	2
1939—40	Trustens serie, grupp Staden A	2
1941	Göteborgs reservlagsserie klass III	1
	Trustens serie, grupp Staden A	3
C-LAGET		
1926	Göteborgsserien klass VII	2
	Trustens serie klass III	1
1926—27	Majserien klass II	1
	Göteborgsserien klass V	4
1929	Göteborgs reservlagsserie klass IV	5
1930	Göteborgs reservlagsserie klass IV	5
1931	Göteborgs reservlagsserie klass III	3
1934	Göteborgs reservlagsserie klass VI	3
JUNIORLAGET		
1923	Göteborgsserien	3
	Majserien	1
	Finalister i DM (—Fässbergs IF 0—1)	
1924	Göteborgsserien klass I	3
	Majserien	1
1925	Göteborgsserien klass I	5
	"Juniorserien"	1
	Majserien	1
1928	Göteborgsserien klass II	4
1929	Göteborgsserien klass I	3
1931	Göteborgsserien klass III	1
1936	Göteborgsserien klass III	7

Göteborgs fotbollspublik följer bäst idrottshändelserna i
GÖTEBORGS-TIDNINGENS populära sportspalter

I idrottsredaktionen:

Sven Rydell, Helge Härneman, Sture Kjellström, S. Sjöström.

Extraupplagan ger snabbaste referat från söndagarnas omfattande idrottsprogram.

Läs GÖTEBORGS-TIDNINGEN alla dagar

Erie Samuelsons
Frisérsalong

Allmänna Vägen 44

Telefon 1 4 6 3 3 1

REKOMMENDERAS

LIDOL

mot

FÖRKYLNING

Elektriska maskiner

alla slag ävensom diesel- och
 ångaggregat säljas och köpas.

Ingenjörfirman

MYRÉN & Co.

Göteborg. Tel. gruppnr 172550

ÖLHALLEN

FEMKANTEN

Jägersdorffsplatsen

REKOMMENDERAS

Aktiebolaget SVENSKA FRYSERIERNA

Levererar hållbar och kylkraftig KRISTALL-IS

Utför kyl- och fryslagring av fisk och andra lättfördärliga
 produkter. Fiskfrysning enl. Ottensens snabbfrysningmetod.

Tel.: 14 40 00, 14 40 01, 14 40 03. — Telgr.-adr.: Fryserierna

FOTBOLLSSTJÄRNOR
SOM MIK FOSTRAT

"Bajadären", Gunnar Holmberg,
senare till GAIS.

"Bagarn", Eric Levin,
senare till Kamraterna.

Helge Liljebjörn,
senare till GAIS.

Roland Lindberg,
senare till Gårda BK.

TABLÅ ÖVER FOTBOLLSA-LAGETS MATCHER

År	Spelade	Vunna	Oavgj.	Förl.	Målkvot
1916	4	2	0	2	5-4
1917	26	12	6	8	38-29
1918	35	16	6	13	50-32
1919	35	12	5	18	70-77
1920	41	20	6	15	80-53
1921	45	18	8	17	75-71
1922	22	5	6	11	25-37
1923	36	24	5	7	83-46
1924	29	14	5	10	48-50
1925	27	9	5	13	45-63
1926	37	24	4	9	115-75
1927	34	14	5	15	84-61
1928	29	17	2	10	83-57
1929	31	12	6	13	80-67
1930	30	9	3	18	48-78
1931	29	12	2	15	52-66
1932	30	12	7	11	61-56
1933	26	10	3	11	65-53
1934	28	8	13	7	53-67
1935	24	3	2	19	23-70
1936	26	13	4	9	44-37
1937	32	18	3	11	81-47
1938	33	20	3	10	92-58
1939	32	13	5	14	73-72
1940	26	13	5	8	60-40
1941 (-11/10)	21	14	2	5	62-29
Summa	766	344	121	296	1597-1395

Järntorget's BUDBYRÅ

(mitt emot postkont.)
Telefon 11 74 06

Utför transporter och
mindre flyttningar

EINAR HALLÉNS

Blomsteraffär

Allmänna vägen 13
Telefon 14 62 22

REKOMMENDERAS

Churchills första kärlek

är hans privatsak, det angår oss inte det minsta. Varför skall man blanda sig i andras angelägenheter? Men något, som intresserar var och en, som följer med sin tid, något, som bör komma till allmänhetens kännedom, är, att vid inköp av kontorsmaterial, trycksaker etc., alltid komma ihåg Aktiebolaget Götpapper som leverantör.

FISKFODERMJÖL och TRAN

Aktiebolaget
Göteborgs Torskmjölfsfabrik

Tel.-adr.: Fiskfodermjöl -- Tel. 14 72 08, 14 19 97

TABLÅ ÖVER A-LAGETS FOTBOLLSMATCHER

(tabblån gör ej anspråk på fullständighet)

1916

—ÖIS' 2:dra juniorlag	2-1
—Holmens FF	1-2
—Holmens FF	0-1
—Haga IF II	2-0

1917

—Holmens FF	2-1
—IF Kamraterna III	1-3
—IK Wega B	4-1
—Haga IF	4-2
—Otterhällans BK	2-0
—ÖIS' 1:sta juniorlag	0-1
—IF Kamraterna II	0-2
—Jonsereds IF	2-2
—Fässbergs IF II	4-0
—Hisingsstads IS	3-0
—IK Wega B	0-0
—IK Wega	1-1

1918

—Sanna IF	0-1
—Marielunds BK	2-1
—IK Wega	4-0
—Fässbergs IF	0-1
—Marielunds BK	4-0
—GAIS II	3-0
—Surte IS	0-1
—Sanna III	9-0
—ÖIS	0-5

1919

—MIK II	2-1
—IK Virgo	2-5
—IF Kamraterna, Uddevalla	3-1
—MIK:s juniorlag	6-1
—IF Kamraterna B	2-3
—IK Virgo	2-2
—Skara IF	1-1
—IK Virgo	0-1
—IF Heimer, Lidköping	2-3
—IK Virgo (DM)	2-0
—Fässbergs IF	1-3

—MIK II	3-4
—GAIS	0-5
—IF Kamraterna	2-3
—Vänersborgs IF	2-4
—Sanna IF	2-0
—MIK II	1-1
—IF Kamraterna (CM-final)	2-3
—IF Heimer, Lidköping	1-2
—ÖIS	0-7
—GAIS	1-1
—IF Kamraterna B	0-6
—MIK II	7-2
—Sifhälla, Säffle	5-2
—Örgryte B	0-3
—IK Wega	1-3
—Örgryte FF	3-1
—ÖIS (DM-semifinal)	0-3
—MIK II	1-2
—Skara IF	1-3
—MIK:s juniorlag	13-0
—Komb. Sannalag	1-0
—Landala IF	0-0
—Tyskt flottistlag	1-0

1920

—Tyskt flottistlag	6-1
—MIK II	1-1
—IF Kamraterna	1-3
—ÖIS	0-1
—IK Virgo	0-1
—GAIS	0-2
—IF Kamraterna B	0-3
—MIK:s juniorlag	5-1
—MIK II	2-0
—IK Wega	0-1
—Sanna IF (CM)	3-5
—Vänersborgs IF	4-3
—GAIS B	1-2
—IF Örnen, Charlottenberg	3-1
—Arvika IS	6-1
—Surte IS	2-1
—IK Virgo	1-2
—MIK:s juniorlag	10-0
—Lundby IF	5-2
—IF Kamraterna (CM-final)	2-3

Köp Göteborgs-Postens SÖNDAGSNUMMER

Och Ni har en fullständig nyhetstidning med alla lördagens och nattens nyheter jämte en omväxlande och trevlig FÖRSTROELSELÄSNING

Köp Göteborgs-Postens SÖNDAGSNUMMER

LUNCHRESTAURANT

GATHENHIELM

Karl Johansg. 11,
tel. 12 57 70

Rekommenderas

MAT, ÖL o. VIN

Ni köper fördelaktigast Edra
Kött-, Fläsk- och Charkuterivaror

hos

Evald Johansson

CHARKUTERIAFFÄREN

Allmänna Vägen 17 Tel. 14 17 85

Filialen:

Kungsladugårdsgatan 26. Tel. 14 94 85

OBS.!

Prima varor till dagens billigaste priser.

KOL • KOKS VED

FÖRENADE KOL

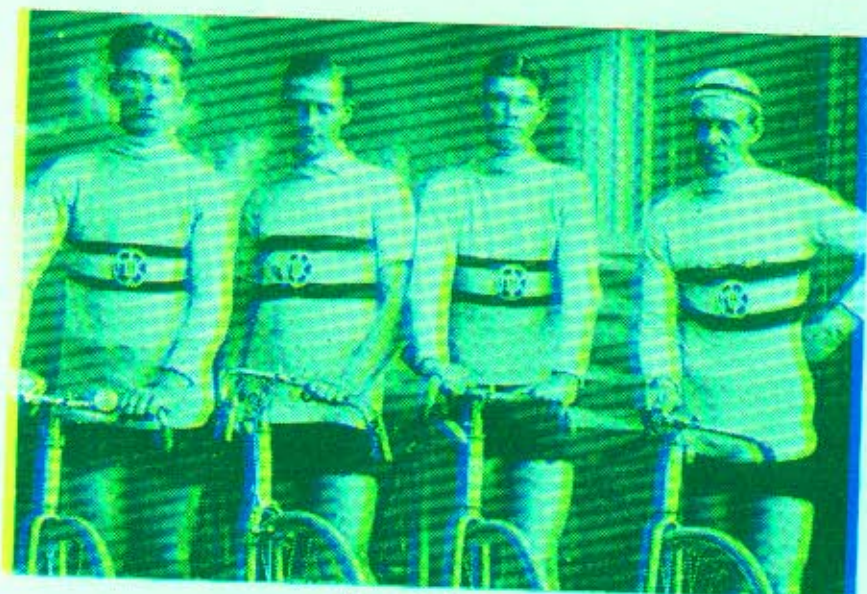
Sannegårdshamnen, Göteborg

Telefon 17 04 50

MIK:s första licensierade cyklister.

A. Olsson, A. Lundahl, K. Hilmersson, A. Blomgren, R. Kihlén, G. Strömblad, R. Pettersson, H. Johannesson, O. Johansson, G. Lager, N. Löfvás, E. Johansson, E. Kronhamr, E. Carlsson, G. Pettersson.

En stark kvartett.

Eder Johansson, Arne Rydén, William Olsén, Anton Strand.

Elektriska Installationer

för KRAFT och LJUS

FARTYGSINSTALLATIONER - REPARATIONER

utföras av

BARTHOLD EDÉN Elektr. Installationsfirma

Allm. vägen 9, tel. 14 86 55, 14 15 83, efter kontorstid 15 20 19, 14 18 30

BERTS Foto

FRAMKALLNING

KOPIERING

Fotoartiklar alla slag

SERIEFOTO

Karl Johansg. 63, Tel. 12 58 54

Ernst Hanssons

Fiskaffär

Bangatan 26 Tel. 14 03 34

Filial:

Kommendörsg. 21, tel. 14 69 21

REKOMMENDERAS

Hjalmar Anderssons

Juvelerareaffär

VIKTORIAHALLEN

REKOMMENDERAS

KLUBBMÄRKEN, MEDALJER
PLAKETTER

Inskriptionsgravyrer å priser och hedersgåvor

C. G. SVENSSON

Gravyratelier

Kyrkogät. 30, Tel. 12 09 86
Göteborg

S. K. F:s Verkstadsklubb's Andelsförening u. p. a.

Brahegatan 1

Tel. 15 63 49, 15 37 49

MANUFAKTURVAROR OCH SKODON

i högsta kvalitéer till lägsta priser.

GYNNA ARBETARNAS EGEN AFFÄR!

—MIK II	4—1
—Ålfsborgs kustartilleri	1—0
—MIK III	7—0
—IK Göta	3—0
—GAIS	2—2
—GAIS	0—3
—Landala IF	1—1
—IK Virgo	1—0
—MIK II	3—2
—IF Kamraterna B	0—2
—IF Elfsborg, Borås	4—0
—GAIS B	1—1
—IF Kamraterna, Vänersborg	0—2
—Landala IF	0—0
—OIS B	0—0
—IF Kamraterna, Uddevalla	1—3
—OIS (DM)	1—2
—IK Wega	2—0
—GAIS	0—3
—Fässbergs IF	1—0
—Landala IF	1—3

1921

—IF Kamraterna	1—3
—IF Elfsborg, Borås	1—3
—Varbergs G & IF	3—1
—IK Göterna	0—0
—IK Vikingen	3—1
—IF Kamraterna B	1—2
—OIS	0—3
—IK Göterna	0—2
—Landala IF (CM)	3—0
—Källtorps IK	1—4
—Sanna IF	2—0
—Sandefjord Ballklubb	4—2
—Tönsbergs Turnforening	3—1
—IK Virgo (SM)	0—2
—IK Vikingen	10—2
—IF Goöld	4—0
—Kvik, Fredrikshald	0—11
—IF Kamraterna B	0—0
—OIS B	1—1
—GAIS B	1—0
—IK Virgo	0—0
—Fässbergs IF (CM)	3—0
—OIS	0—3
—IF Kamraterna (CM)	1—0
—IF Goöld (DM)	3—0

—Jonsereds IF	0—1
—GAIS	4—4
—Landala IF	1—2
—Lundby IF	1—3
—OIS (CM-final)	2—0

1922

—Falkenbergs G & IF	6—2
—Redbergslids IK (CM)	0—7
—Redbergslids IK	1—4

1923

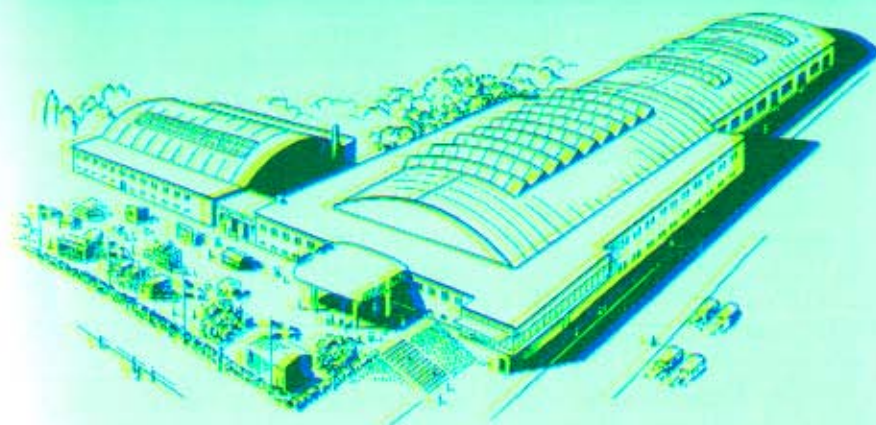
—OIS	3—0
—IF Elfsborg, Borås	3—2
—IK Virgo	3—1
—IF Welox	0—1
—Gårda BK	5—1
—IK Virgo	2—1
—Varbergs IF	1—0
—Landala IF	1—4
—OIS	3—2
—IF Kamraterna	1—2
—IF Kamraterna	0—2
—Fässbergs IF (DM-final)	1—2
—OIS	2—3
—GAIS	0—5
—IF Elfsborg, Borås (avbr.)	2—2

1924

—IF Kamraterna	1—2
—Landala IF (CM)	1—1
—OIS (DM-final)	0—6
—Uddevalla IS	2—5
—IF Welox	2—1
—Jonsereds IF	0—5
—Landala IF	1—4
—Fässbergs IF	0—3
—IF Elfsborg, Borås	1—1
—Hisingstads IS	4—3
—IK Virgo	2—1

1925

—Ymer, Borås	2—3
—Falkenbergs G & IF	3—1
—Landala IF	0—1
—Krokslätt FF	2—2
—Lundby IF	2—2
—IF Kamraterna B	1—0
—OIS B	5—1

25:te SVENSKA MÄSSAN

JUBILEUMSMÄSSAN • GÖTEBORG

9—17 Maj 1942

Alla slag av svenska industri- och hantverksprodukter.

MODERNA IDROTTSHALLAR

för tennis, handboll, bowling, brottning, boxning, etc.

AUDITORIUM

för folkmöten, sångarfester, storkonserter etc., etc.

SVENSKA MÄSSANS KOMMISSARIAT

Nya mässhallarna, Örgrytevägen. Tel. 182061, 182060, 162959

-IF Kamraterna (DM)	1-6
-Fässbergs IF	3-8
-Lundby IF	3-0
-IF Welox	2-2
-Krokslätt IF	3-3
-Skogens IF	1-6

1926

-MIK II	9-0
-OIS B	1-2
-MIK III	3-1
-IF Welox	1-4
-Ymer, Borås	4-1
-Kinna IF	2-1
-MIK II	4-2
-Surte IS	3-2
-Skogens IF	3-2
-GAIS B	11-1
-Redbergslids IK	2-2
-OIS B	6-2
-IK Virgo	3-2
-Fässbergs IF B	3-2
-IF Welox (DM)	3-0
-IK Frigga	1-0
-Lundby IF	3-2
-IF Kamraterna B	4-1
-Landala IF	0-3
-Landala IF (DM)	1-0
-Lundby IF (DM)	4-4
-Lundby IF (DM) eft. förl.	9-4
-GAIS (DM-final)	3-6
-Fässbergs IF	5-2
-Ymer, Borås	3-2
-Krokslätt FF	4-1

1927

-IF Welox	1-2
-IK Vikingen	4-0
-Göteborgs BK	0-4
-IF Welox	1-1
-IK Vikingen	3-0
-Göteborgs BK	0-3
-Ymer, Borås	2-0
-Skara IF	1-1
-Fässbergs IF	2-2
-Vänersborgs IF	1-0
-Fässbergs IF	2-4

-Krokslätt FF	2-0
-IK Frigga (DM)	0-2
-Göteborgs FF (CM)	2-1
-OIS (CM)	0-1
-Engelskt eskaderlag	11-2
-IF Kamraterna, Falköping	4-4

1928

-GAIS	0-3
-OIS B	4-0
-Annedals IS	4-1
-Gårda BK	4-0
-Fässbergs IF (CM)	2-0
-Gårda BK (DM)	0-5
-GAIS	4-2

1929

-IF Elfsborg, Borås	1-5
-MIK II	5-0
-Stigberget	7-1
-IF Kamraterna (DM)	1-8
-GAIS (CM-final 1928)	0-0
-IF Kamraterna, Kristianst.	0-4
-IF Kamraterna, Kristianst.	2-7

1930

-MIK II	0-2
-Partille IF	4-2
-Dala BK	0-0
-GAIS (CM-final 1928)	0-3
-Stenkullen	0-6
-Jonsereds IF	0-2
-IK Frigga (DM)	2-3
-Fässbergs IF (CM)	0-2

1931

-IF Norden	3-0
-Frederikshavns Boldklub	1-3
-Frederikshavns Boldklub	2-1
-Komb. Aalborglag	2-4
-Marieholms B & IK (DM)	0-3
-IF Elfsborg, Borås	nederlag
-Varbergs B & IS	nederlag
-Jonsereds IF	3-2
-Krokslätt FF	seger
-Jonsereds IF	3-1
-Trollhättans IF	5-1

**DET MODERNA
FOTOGRAFIE**

FÖRNÄMLIGT
och ELEGANT
från

FOTO-ATELIÉ MAINE
Karl Johansgatan 59 — Telefon 144032

Besök
Hotellplatsens
Konditori-Café
(vid Göta Källare)
Södra Hamng. 59
Telefon 12.05.05

Öppet alla dagar till kl. 24

Till Sveriges arbetande och sportande folk:

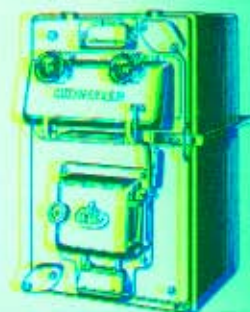
Efterfråga alltid
Röda Pantern's
välsittande, prisbilliga
Arbets- o. Sportkläder

Impr. regnkappor av 1:ma ballongsiden rekommenderas

INGEN tjärbildning vid förbränningen i »VEDA-O»

Götaverkens "Veda-O"-panna eldas med ved, koks eller torv. Överträffad som vedpanna — vid kokseldning lika bra som kokspanna. Brinner 8 timmar på en vedfyllning.

begär broschyr.

GÖTAVERKEN

Värmetekn. avd., Göteborg

STJÄRNTRIO

Arne Carlsson

Sigurd Sördahl

Anders Persson

"Apotekarnes"

Vatten och läskedrycker

äro bäst

Hovjuvelerare

Adolf Landoff

ARKADEN

Förlovnings- o. Vigselringar

i alla prislägen

vackraste mod.

Anders Johansson

Smör-, Ost- & Charkuteriäffär

Karl Johansg. 61, tel. 14 56 42, 14 48 42

Filial:

Äschebergsgat. 40, tel. 11 75 42, 13 85 42

Fisk- & Grönsaksäffär

Karl Johansgatan 59, telefon 14 57 42

Prima varor. — Billiga priser.

Reell behandling

Dalaslöjd

Karin A. Persson

Victorihallen, Vällgatan 19

Tel. 11 61 26

Välsorterat lager av

praktfulla vävnader, linnevaror,
mattor, träslöjdsaker m. m.

Beställningar mottagas

VEDSÅGNING

med specialbyggda, elektrodrivna kapsågar utl. i fastigheterna eller vid upplagsplatserna.

Humana priser!

Prompt utförande!

Vedsågningscentralen

Tel. 16 72 94

Kungsladugårds

Järn-, Färg- & Kemikalieäffär

Älvsborgsgatan 30 — Telefon 14 62 74, 14 62 36

Hushållsartiklar, Trädgårdsredskap, Byggnadssmide, Linoleumsfernissa, Oljor och Färger

m. m.

Allt i järnvaror

1932

-Varbergs B & IS	1-1
-IF Norden	6-0
-Göteborgs Bollklubb	6-1
-Tidaholms G & IS	6-0
-IF Kamraterna, U:a	seger
-Jonsereds IF	3-2
-Jonsereds IF	3-1
-Trollhättans IF	5-1
-Gårda BK	1-1
-Gårda BK	2-3
-IF Kamraterna, Borås	4-1
-Landala IF	1-1
-IF Kamraterna, Uddevalla	2-2
-IF Kamraterna, Trollhätt.	3-3
-Lundby IF	1-0
-Surte IS	3-1
-Maricholm (DM)	1-2
-IF Kamraterna, Uddevalla	2-1
-Degerfors IF	0-2
-Surte IS	0-1
-Kroksläotts FF	0-3
-Karlskoga FF	1-1
-Jonsereds IF	0-3
-Slottsbrons IF	0-3
-Fässbergs IF	0-0
-Karlskoga IF	0-2
-Kroksläotts FF	1-5
-IFK, Uddevalla	2-8
-Degerfors IF	3-6
-Billingsfors IF	3-1

1933

-Gårda BK	1-1
-IF Norden	7-2
-Varbergs B & IS	1-1
-IK Kongahälla	5-0
-Skara IF	5-0
-Fässbergs IF	1-2
-Slottsbrons IF	8-1
-Billingsfors IF	1-5
-Surte IS	1-1
-Göteborgs BK (DM)	2-1
-ÖIS (DM)	2-4
-Redbergslids IK (CM)	2-1
-Trollhättans IF	2-4
-Lundby IF	2-5

-Landala IF	1-5
-Skogens IF	1-2
-Lundby IF	4-2
-IF Kamraterna (CM)	0-1
(efter förlängning)	
-Fritsla IF	3-2
-Gårda BK	0-3
-Alingsgås IF	0-2
-Fritsla IF	3-4
-Uddevalla IS	4-0
-Munkedals IF	1-2
-Uddevalla IS	3-1
-Alingsås IF	5-1

1934

-IK Virgo	4-0
-Göteborgs AIK	1-1
-Lundby IF (DM)	1-3
-IFK, Mölndal, (CM)	3-2
-Jonsereds IF	1-7
-Skara IF	2-2
-Trollhättans IF	3-1
-Skogens IF	4-2
-Landala IF	0-1
-Munkedals IF	4-1
-IF Welox	3-2
-Dala BK	2-0
-Skogens IF	1-4
-IF Kamraterna, Mölndal	3-3
-Mölnlycke	2-2
-Kroksläotts FF	0-1
-Skogens IF	3-4
-Jonsereds IF	1-7
-Lundby IF	1-2
-Göteborgs BK	0-0
-Varbergs B & IS	2-5
-Oskarströms IF	0-7
-Falkenbergs IK	2-2
-Varbergs G & IF	2-3

1935

-Redbergslids IK	3-2
-Göteborgs FF	3-6
-IK Virgo (DM)	nederlag
-IF Kamraterna B	1-6
-Fritsla IF	0-3
-Oskarströms IF	0-2
-Varbergs G & IS	1-6

Allt inom radiobranchen finner Ni i vår radioavdelning. Allt för orientering och vintersport.

Åkerström & Johansson

Cykel-, Radio- & Sportaffär
Göteborg

Ekedalsgatan 18, Tel. 12 72 02
Fil.: Bangatan 45, .. 14 72 20

ELOF OLSSON

JUVELERARE

Karl Johansgatan 2
(Biografen Kaparen)
Göteborg, tel. 142919

Hedersgåvor o. Presentartiklar
i alla prislägen

Idrottsgrejorna

utväljer Ni bäst och
lättast hos

A.-B. FRÄNKEL &
HEDENBERG

Tel. Namn nr. HEDENBERGS Jämn 90

GLASÖGON
KIKARE
KAMEROR

Oscar Lange A.-B.

Karl Johansg. 9, tel. 149066
Göteborg

Ni som värdesätter

GOD KONDITION

-värdesätter också

**ERIKSBERGS
MUST**

Det är en dryck för "vikingar"! Eriksbergs alkoholfria Must innehåller rikligt med B-vitaminer och är alltså inte bara en törstsläckare utan också en hälsodryck. Den håller magen i ordning o. stärker kroppen. Serv. överallt.

-Skogens IF	0-4
-Lundby IF	1-5
-Falkenbergs IK	1-2
-Mölnlycke	1-4
-Krokslätt FF	0-4
-IF Kamraterna, Mölndal..	0-1
-Överås	0-1
-Överås	0-4
-Partille	1-3
-Partille	0-2
-Haga IF	3-0
-Haga IF	2-3
-Maricholm	1-1
-IK Virgo	1-3
-IK Virgo	2-2
-IF Welox	1-3
-Maricholm	1-2

1936

-GFF	2-1
-Götaholms BK	3-2
-IK Warta	1-1
-IF Kamraterna, Mölndal..	0-2
-Maricholm BK	2-1
-Mölnlycke IF	3-0
-Överås BK	0-2
-Bagaregården IF	2-0
-Haga IF	1-0
-Mölnlycke IF	3-2
-Almedals IS (DM)	4-3
-IF Götarne (DM)	0-1
-Mölnåls AIK	2-0
-Mölnåls AIK	2-2

1937

-Lindholmens BK (DM) ..	2-3
-GAIS (CM)	0-2
-Lindholmens BK	9-3
-IK Virgo	6-2
-IK Virgo	5-2

1938

-IF Elfsborg, Borås	0-6
-GAIS B	0-6
-Varbergs G & IF	3-1
-IF Götarne	6-0
-Dämmets BK (DM)	4-1

-Gårda B	2-0
-Lindholmens IF	6-0
-Haga IF	4-0
-IK Warta	4-1
-Haga IF	3-1
-IK Warta	2-0
-Eriksberg (DM)	4-1
-Göteborgs FF	2-1
-IF Welox	5-1
-Lundby IF (DM)	2-3
-Skogens IF	0-1
-IFK, Mölndal (CM)	3-1
-Redbergslids IK (CM) ..	7-0
-Krokslätt FF	1-3
-Lundby IF	4-2
-Leikin, Halmstad	5-5
-Skogens IF	2-0
-IF Kamraterna	0-1
-Hisingstads IS	2-2
-Göteborgs AIK	5-3
-Krokslätt FF	2-1
-GAIS (CM)	1-1
-Skogens IF	0-2
-Vänersborgs IF	3-0
-Falkenbergs IK	0-1
-Kinna IF	3-5
-Varbergs G & IF	4-2
-Falkenbergs IK	2-3
-GAIS (CM)	1-3

1939

-IF Elfsborg, Borås	0-9
-Mossens BK	3-3
-Överås BK	3-1
-Burgårdens IF	4-1
-Thisted IK, Danmark ..	5-1
-Thistedkombination ..	4-2
-GAIS	1-3
-Lunden	9-0
-Varbergs G & IF	1-3
-Hisingstads IS	2-1
-Leikin, Halmstad	4-0
-Lundby IF	0-3
-Kinna IF	1-2
-Göteborgs AIK	1-1
-Haga IF (DM)	1-3
-Utsiktens BK	3-2
-Göteborgs FF	1-2

Roekners

CHARKUTERIAFFÄR

SVANEBACKSG. 1

TELEFON 12 52 89

REKOMMENDERAS

När det gäller

SÄNGKLÄDER

är adressen

WAHLSTRÖMS

Fisktorget Tel. 13 15 63
Karl Johansg. 7 .. 14 39 41
Mariaplan 2 .. 12 50 47

Stickulle uppköpes

Lindemark & Holm

Auktoriserad Rörarbetsfirma

Kommendörsg. 13. Tel. 14 48 62
Göteborg

Fil.: Jägaregat. 11. Tel. 11 70 18

Vatten - Värme - Gas

FLYTTNINGAR

och alla slags
VARUKÖRNINGAR

utföras av

MAJORNAS LASTBILAR

Tel. 14 51 22 — 14 11 23

AKTIEBOLAGET

Knutens Bageri

Älvsborgsvägen 64 — Tel. Hagen 407, 491

Filial:

Saluhallen 109 — Tel. 11 98 14

Rekommenderas

Herr
Q. Ab Schultz
i farten..

Prisutdelare Yngve Karlsson

Torbjörn Ström

Walter Hirseman

Åsbergs
Fruktaffär

Allm. vägen 34 Tel. 14 44 75

Stor sortering av
FRUKT och GRÖNSAKER

Obs.! låga priser.

Stens

Choklad-
& Konfektfabrik A.-B.
GÖTEBORG

Telefoner 14 32 15, 14 13 04 63 14 91 75

VÄLKÄNT FABRIKAT

*Rätta inköps-
källan
är*
A/B HANSON & MÖHRING
*för
salt
soda, krita
tändstickor*

ARBETSKLÄDER

Affären grundad år 1919 Stort och välsorterat lager

SKODON alla slag. SKJORTOR, SLIPSAR, köper Ni fördelaktigast i vår affär. Endast prima varor till dagens billigaste priser. För 50:— kronor i kvitton lämnas 4 % rabatt.

Götaverkens Verkstadsklubbs Andelsförening u.p.a.

Planetgatan Nr 1 (Mittför Götaverken) TELEFON 11 91 43

Sport- och Idrottsfolk

köper sina grejor fördelaktigast hos

Sjögrens

Huvudaffär: Järntorget 2. — Filial: Redbergsplatsen 2
Tel. Namnanrop: Sjögren & Co.

EN MANGSIDIG AFFÄR

-Jonsereds IF	2-1	-Hisingstads IS*)	2-1
-Hisingstads IS	2-0	-Skogens IF*)	2-1
-Sandarna BK	1-1	-IK Kongahälla	1-2
-Oskarströms IF	1-3	-Haga IF	2-1
-Falkenbergs IK	0-6	-IK Virgo	2-2
-Kroksläotts FF	1-2	-Göteborgs AIK	4-0
-Skogens IF	4-4	-Jonsereds IF	4-0
-Fässbergs IF	0-0	-Jonsereds IF	1-1
-IK Virgo	3-2	-Göteborgs AIK	1-1
-ÖIS (CM)	0-1	-IK Virgo	2-2
-Varbergs G & IF	9-1	*) Poängen frändömda genom protest.	
-Lundby IF	1-2	1941	
-Kroksläotts FF	4-3	-Sandarna BK	6-3
-Lundby IF	1-2	-Haga IF	0-0
-Falkenbergs IK	1-7	-Kroksläotts FF	2-2
1940		-Hisingstads IS	4-0
-IFK, Mölndal (DM)	7-1	-IK Kongahälla	8-1
-IF Kamraterna (DM) nederlag		-Skogens IF	1-3
-IK Virgo	0-2	-Fässbergs IF	4-2
-Skogens IF	1-3	-IK Virgo (DM)	2-0
-Fässbergs IF	5-0	-Haga IF (DM)	3-1
-Varbergs G & IF	2-1	-Elisedals IS (DM)	6-2
-Oskarströms IF	3-1	-Utsiktens BK (DM)	0-2
-Hisingstads IS	0-1	-ÖIS (CM)	1-2
-IF Kamraterna	1-2	-IK Kongahälla	8-1
-Sandarna BK	5-2	-Hisingstads IS	4-2
-Skogens IF	3-0	-Kroksläotts FF	2-0
-Göteborgs FF	0-1	-IF Warta	1-0
-IF Kamraterna, Mölndal	7-1	-IK Virgo	4-1
-IF Kamraterna	0-10	-Göteborgs AIK	1-0
-Fässbergs IF*)	3-1	-Haga IF	3-2
-Kroksläotts FF*)	2-2	-Lindholmens IF	1-2
		-Jonsereds IF	1-3

Göteborgs äldsta
och förnämsta
varuhus

Ferd. Sundquist

En fin idé och en bra kliché

Kliché-tjänst AB

Teckningar i
olika manér
för annonser,
kataloger etc.

LILLA TORGET 4
GÖTEBORG
Telefon 115144

Läs varje
dag

NY TID

— bra tidning bättre

**GUSTAV
JOSEFSSON**

Fiskhamnen, Göteborg
SILL OCH FISK EN GROS

Tel.-adr.: "Fiskjosef"
Tel. 14 44 05, 14 44 06

ALLTID SAKRA
SANITETSVAROR

Höga kvalitéer
Låga priser.
Ami
Sjukvårdsaffär
Tel. 14 66 96

MARIA PLAN (Röda Sten)

Bröderna Henriksson
Charcuteriaffär

Karl Johansgat. 112
Telefon 148096

REKOMMENDERAS

Aktiebolaget GLABO

Carl Johansgatan 23-25

välsorterad grossistfirma i:
HUSHÅLLSARTIKLAR, JÄRNVAROR
FICKLAMPBATTERIER, FICKLAMPSHYLSOR m. m.

25 ÅR

VI GRATULERA

Förutom alla annonsörerna lyckönska följande med anledning av 25-årsjubiléet:

A.-BOL. ALMQUISTS FISKAFFÄR	Fiskhamnen
A.-BOL. J. E. ARMSTRONG	Kusttorget
BOHUSKUSTENS SILL- & FISKEEXPORT		Fiskhamnen
BRÖD. ANDERSSON, Sill- & Fiskeexport		Fiskhamnen
BRÖDERNA RYBERG	Fiskhamnen
HENRIK TH. CARLSSON HEMBAGERI		Bangatan 22, Fil. Fjällgatan 21
CEDHAGENS FOTO	Stigbergstorget 4
FISKFÄRS, Nils W. Dunér	Fiskhamnen
ROLF FOLIN, Bangatans Fiskhall	Bangatan 40
GÖTEBORGS KASSASKÄPSFABRIK	..	Varvet Kusten
RAGNAR HELLGESSON, Speceriaffär	..	Klippgatan 16, Fil. Älvsborgsgatan 8
EVALD HOLMGREN, Kond.&Tebrödsbag.		Godhemsgatan 64
INSTALLATIONSBYRÅN, E. G. Johansson		Karl Johansgatan 92
A.-BOL. FRANS JACOBSON	Stigbergstorget 6
A. HENRY JOHANSSON, Cigarraffär	..	Blåsutgatan 10 A
FREDR. JOHANSSON	Fiskhamnen
H. JOHANSSON, Bruksg. 46, Fil. Carnegieg. 15, Slottsskogsg.		35

KNUT JOHANSSON, Frisérsalong	Kungsladugårdsgat. 16
O. JONASSON, Speceriaffär	Bangatan 52
KAFE CHAPMAN, Anna Johansson	Djurgårdsgatan 16
KAFE SLUSSEN, J. Olsgaard	St. Nygatan 3
A. TH. LARSSON	Fiskhamnen
G. E. LARSSON & CO., Herrkonfektion	..	Kaponiärgatan 4 D
GÖSTA LARSSON A.-BOL.	Hagen
G. MAGNUSSON, FISKAFFÄR	Blåsutgatan 2
MAJORNAS STENHUGGERI, Rosengren		& Nilsson, 1:sta Långgatan 19
MAJORNAS VED- & KOLAFFÄR, Brö-		derna Öster Kaptensgatan 12
W. MOLANDER	Tellgrensgatan 13
A. NILSSONS TRIKÅLAGER	1:sta Långgatan 4
JOH. S. NILSSON, Allm. vägen 26, Fil. Allm. vägen 46 B		
A. NORENS SPEC.-AFFÄR, E. Johansson		Vegagatan 10
C. A. NYLEN, Charkuteriaffär, Långedragsv. 13, Fil. Mariag. 8,		Kungsladugårdsgat. 59, Lemansgat. 2, Viktor Rydbergsgat. 37
JONAS H. OLOFSSON, Fiskaffär	Kommendörsgatan 33
C. OLSSON, Läderaaffär	Kaptensgatan 15
GUST. PIHL & CO., Rörlägningsfirma	..	Karl Johansgatan 21
A.-BOL. SALTSJÖFISK I GÖTEBORG	..	Fiskhamnen
SANNAPLANS RÅNBAGERI, E. Carlström		Sannaplan 6
A.-B. STRANNE & ORESTEN	Majviken
HILDA STRÖMS BLOMSTERHANDEL,		Hildur Kristiansson Oljekvarnsgatan 1
ÅKE V. SUNDSTRÖM, Frisérsalong	Karl Johansgatan 94
SVETSNINGSVÄRKSTADEN WIKING	..	Varvet Kusten
WIKINGS MEK. VERKSTAD	Varvet Kusten
DAVID WIMANS FÖRSÄKRINGSBYRÅ		Kungsportsplatsen 1

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Våra föregångare	<i>Artur Niklasson</i>	3
Majornas Idrottsklubb 1916—1941 ..	<i>Artur Niklasson</i>	7
Dikt	<i>Filip Ekberg</i>	21
Men uppåt går vår väg (fotboll)	<i>Artur Niklasson</i>	22
In memoriam		35
Från löpar-, hopp- och kastbanor (allmän idrott)		
	<i>Erik Nordgren</i> och	
	<i>Artur Niklasson</i>	36
Hälsning från en gammal majpojke		49
Eko från en svunnen storhetstid (cykel)	<i>Filip Ekberg</i>	50
Skogarna locka (orientering)	<i>Erik Nordgren</i>	55
Vandringen mot stjärnorna (handboll)	<i>Filip Ekberg</i>	66
Rapsodi i svart och vitt	<i>Filip Ekberg</i>	83
Budkavle	<i>Artur Niklasson</i>	92
Matcher jag minns	<i>Filip Ekberg</i>	96
Erövrade svenska mästerskap		101
Internationella handbollsspelare från MIK		101
När MIK hängde på ett hår		101
Klubbens stiftare		102
Hedersledamöter		102
Klubbens förtjänstmedaljer ha tilldelats		102
Erövrade distriktsmästerskap		103
Resultat i allmän idrott		106
Juniorklubbrekord i allmän idrott		109
Spelade handbollsmatcher		110
Fotboll, resultat av serie- och liknande tävlingar		116
Tablå över fotbolls-A-lagets matcher		122
Spelade fotbollsmatcher		124

RUNDQVISTS BOKTRYCKERI, GÖTEBORG 1941

PRIS KR. 2:—